

דברי הימים א

א¹ אדם, שת, אנוש; ² קינן, מהללא, ירד; ³ מנוך, מתושלח, למך; ⁴ נח, שם, חם, אין יפת.

⁵ די זין פון יפתן: גומר, און מגוג, און מדי, און ינן, און תובל, און משך, און תירס. ⁶ און די זין פון גומרן: אשכנז, און ריפת, און תוגרמה. ⁷ און די זין פון ינען: אלישה, און תרשישה, די בתים, און די דודנים.

⁸ די זין פון חמען: פוש, און מצרים, פוט, און פנען.

⁹ און די זין פון כושן: סבא, און חוילה, און סבתא, און רעמא, און סבתכא. און די זין פון רעמאן: שבא, און דדן.

¹⁰ און כוש האט געבארן גמרודן. ער איז געווען דער ערשטער

מאכטיקער אויף דער ערד. ¹¹ און מצרים האט געבארן

די לודים, און די ענמים, און די להבים, און די נפתוחים,

¹² און די פתרוסים, און די כסלוחים, פון וואנען די פלשתים

זיינען ארויסגעקומען—און די כפתורים. ¹³ און פנען האט

געבארן צידון זיין בכור, און חתן; ¹⁴ און דעם יבוסי, און

דעם אמורי, און דעם גרשי; ¹⁵ און דעם חוי, און דעם ערקי,

און דעם סיני; ¹⁶ און דעם ארנדי, און דעם צמרי, און דעם

חמתי.

¹⁷ די זין פון שמען: עילם, און אשור, און ארפכשד,

און לוד, און ארם, און עויץ, און חול, און גתר, און משך.

¹⁸ און ארפכשד האט געבארן שלחן, און שלח האט געבארן

עברן. ¹⁹ און ביי עברן זיינען געבארן געווארן צוויי זין;

דער נאמען פון איינעם איז געווען פלגי, ווייל אין זיינע טעג

איז צעטיילט געווארן די ערד; און דער נאמען פון זיין

ברודער איז געווען יקטן. ²⁰ און יקטן האט געבארן

" ד.ה. צעטיילונג.

אל מוֹדֵדֵן, און שְׁלֹפֵן, און חֲצֵר מְוֹתָן, און יֶרֶחֶן;²¹ און הַדּוֹרְמָעֵן, און אוּגְלָן, און דְקָלָהֵן;²² און עֵיבָלָן, און אַבִּימָאֵלָן, און שִׁבְאָן;²³ און אוֹפִירָן, און חוּלָהֵן, און יוֹבָבֵן. די אַלע זיינען געווען קָטָנִים זיין.

²⁴שֵׁם, אַרְפַּכְשָׁד, שְׁלַח; ²⁵עֶבֶר, פֶּלֶג, רְעוּ; ²⁶שְׂרוּג, נָחֹר, תָּרַח; ²⁷אַבְרָם, דָּאָס איז אַבְרָהָם. ²⁸די זיין פון אַבְרָהָם: יִצְחָק, און יִשְׁמָעֵאל.

²⁹דָּאָס זיינען זייערע געבורטן: דער בְּכוֹר פון יִשְׁמָעֵאלָן, נְבִיֹת, און קָדָר, און אַדְבָּאֵל, און מִבְשָׁם; ³⁰מִשְׁמַע, און דוּמָה, מִשָּׂא, חֲדָד, און תִּימָא; ³¹יִטּוֹר, נָפִישׁ, און קַדְמָה. דָּאָס זיינען די זיין פון יִשְׁמָעֵאלָן.

³²און די זיין פון קִטוּרָה, אַבְרָהָם קעפּטווייב: זי האָט געבאַרן זמֶרְנֵעֵן, און יִקְשָׁנֵעֵן, און מִדְנֵעֵן, און מִדְנֵעֵן, און יִשְׁבָּקָן, און שוּחַן. און די זיין פון יִקְשָׁנֵעֵן זיינען געווען: שִׁבְאָ, און דָּן. ³³און די זיין פון מִדְנֵעֵן: עֵיפָה, און עֶפְרָיִם, און חֲנוּךְ, און אַבִּידָע, און אֶלְדָּעָה. די אַלע זיינען געווען די זיין פון קִטוּרָה.

³⁴און אַבְרָהָם האָט געבאַרן יִצְחָקָן. די זיין פון יִצְחָקָן זיינען געווען: עֶשָׂו, און יִשְׂרָאֵל.

³⁵די זיין פון עֶשָׂו: אָלִיפּוֹ, רְעוּאֵל, און יְעוֹשׁ, און יַעֲלָם, און קָרַח. ³⁶די זיין פון אָלִיפּוֹן: תִּימָן, און אוֹמֵר, צִפִּי, און גַּעְתָּם, קִנּוּ, און תַּמְנֵעַ, און עֲמֹלֵק. ³⁷די זיין פון רְעוּאֵלָן: נַחַת, וְרַח, שָׁמָה, און מִזָּה.

³⁸און די זיין פון שְׁעִירָן: לוֹטָן, און שׁוּבָל, און צְבָעוֹן, און עֲנָה, און דִישׁוֹן, און אַצָּר, און דִישָׁן. ³⁹און די זיין פון לוֹטָנֵעֵן: חוּרִי, און הוּמָם; און די שוועסטער פון לוֹטָנֵעֵן: תַּמְנֵעַ. ⁴⁰די זיין פון שׁוּבָלָן: עֵלְקָן, און מְנַחֵם, און עֵיבָל, שִׁפִּי, און אוּגָם. און די זיין פון צְבָעוֹנֵעֵן: אֵיָה, און עֲנָה.

⁴¹די זין פון צנהן: דישון. און די זין פון דישונען: חמרן, און
אשבן, און יתרון, און כרן. ⁴²די זין פון אצרון: בלהן, און
נצון, יצקון. די זין פון דישנען: עוץ, און ארן.
⁴³און דאָס זיינען די מלכים וואָס האָבן געקניגט אין
לאַנד אַדום איידער עס האָט געקניגט אַ קיניג ביי די קינדער
פון ישראל: בַּלַע דער זון פון בַּעֲוֹרָן; און דער נאָמען פון
זיין שטאָט איז געווען דְּנֵהָבָה. ⁴⁴איז בַּלַע געשטאַרבן,
און אויף זיין אָרט האָט געקניגט יוֹבָב דער זון פון זָרְחָן,
פון בַּצְרָה. ⁴⁵איז יוֹבָב געשטאַרבן, און אויף זיין אָרט
האָט געקניגט חוּשָׁם פון לאַנד פון דעם תִּימָנִי. ⁴⁶איז חוּשָׁם
געשטאַרבן, און אויף זיין אָרט האָט געקניגט הַדַּד דער
זון פון בַּדָּדן, וואָס האָט געשלאָגן מִדָּן אין פעלד פון
מוֹאָב; און דער נאָמען פון זיין שטאָט איז געווען צְוִיָּת.
⁴⁷איז הַדַּד געשטאַרבן, און אויף זיין אָרט האָט געקניגט
שְׁמֵלָה פון מִשְׁרָקָה. ⁴⁸איז שְׁמֵלָה געשטאַרבן, און אויף
זיין אָרט האָט געקניגט שְׂאוּל פון רְחוֹבוֹת בֵּי־טִיַךְ.
⁴⁹איז שְׂאוּל געשטאַרבן, און אויף זיין אָרט האָט געקניגט
בַּעַל־חֲנָן דער זון פון עֲכָבוֹרָן; ⁵⁰איז בַּעַל־חֲנָן געשטאַרבן,
און אויף זיין אָרט האָט געקניגט הַדַּד; און דער נאָמען פון
זיין שטאָט איז געווען פְּעִי; און דער נאָמען פון זיין ווייב
איז געווען מֵהִיטְבָּאֵל די טאַכטער פון מִטְרָד דער טאַכטער
פון מִי־זֵהָבָן. ⁵¹און הַדַּד איז געשטאַרבן. און די פִּירשטן
פון אַדום זיינען געווען: דער פִּירשט פון תְּמֻנֶע, דער פִּירשט
פון צִלְנָה, דער פִּירשט פון יתת; ⁵²דער פִּירשט פון אָה־לִי-
בְּמָה, דער פִּירשט פון אֵלָה, דער פִּירשט פון פִּינוֹן; ⁵³דער
פִּירשט פון קִנּוּ, דער פִּירשט פון תִּימָן, דער פִּירשט פון
מִבְּצָר; ⁵⁴דער פִּירשט פון מַגְדִּיאֵל, דער פִּירשט פון עֵיֶרָם.
דאָס זיינען די פִּירשטן פון אַדום.

ב ¹דאָס זיינען די זין פון ישראלן: ראובן, שמעון, לוי, און יהודה, יששכר, און זבולון; ²דן, יוסף, און בנימין, נפתלי, גד, און אשר.

³די זין פון יהודה: ער, און אונן, און שלה; די דריי זיינען אים געבאָרן געוואָרן פון בת־שוע דער כנענית, און ער, יהודהס בכור, איז געווען שלעכט אין די אויגן פון גאָט, און ער האָט אים געטייט. ⁴און תָּמָר זיין שנור האָט אים געבאָרן פֿרָצן, און זָרְחָן. אַלע זין פון יהודה: פינף.

⁵די זין פון פֿרָצן: חֶצְרוֹן, און חָמוּל. ⁶און די זין פון זָרְחָן: זמרי, און אֵיתָן, און הִימָן, און פֶּלְכֹל, און דָרַע; אין אַלעמען פינף. ⁷און די זין פון פֶּרְמִיָּן: עֶכָר, דער פֿאַראומגליקער פון ישראל וואָס האָט געפּעלשט אָן חרם. ⁸און די זין פון אֵיתָנען: עזריה.

⁹און די זין פון חֶצְרוֹנען וואָס זיינען אים געבאָרן גע־וואָרן: ירחמאל, און רם, און כלובי. ¹⁰און רם האָט גע־באָרן עמינדבן, און עמינדב האָט געבאָרן נחשון דעם פירשט פון די קינדער פון יהודה. ¹¹און נחשון האָט געבאָרן שלמאָן, און שלמאָ האָט געבאָרן בוֹעֶז. ¹²און בוֹעֶז האָט געבאָרן עוֹבֵדן, און עוֹבֵד האָט געבאָרן ישין. ¹³און ישי האָט גע־באָרן זיין בכור אַלְיָאָבן, און אַבִּינָדָב דעם צווייטן, און שְׁמַעְיָא דעם דריטן; ¹⁴נחנאל דעם פירטן, רָדִי דעם פינפטן; ¹⁵אוּצָם דעם זעקסטן, דוד דעם זיבעטן. ¹⁶און זייערע שוועסטער זיינען געווען: צרוּיָה, און אַבִּיגַיִל. און די זין פון צרוּיָה: אַבְשִׁי, און יוֹאָב, און עֲשָׂהאֵל-דְרִי. ¹⁷און אַבִּיגַיִל האָט געבאָרן עֲמִשָּׂאָן, און עֲמִשָּׂאָס פֿאַטער איז געווען יתָר דער ישמעאלי.

¹⁸און כָּלֵב דער זון פון חֶצְרוֹנען האָט געהאַט קינדער מיט דער ווייב עזובָה—און מיט יריעותן—און דאָס זיינען

אירע זין: ישר, און שׁוֹבֵב, און אַרְדּוֹן. ¹⁹איו עׁוֹבָה גע-
שטאַרבן און כָּלֵב הָאֵט זיך גענומען אַפְרָתן, און זי הָאֵט
אים געבאַרן חורן. ²⁰און חור הָאֵט געבאַרן אורין, און אורי
הָאֵט געבאַרן בצלאלן.

²¹און דערנאָך איז געקומען חצרון צו דער טאַכטער
פון מכיר דעם פּאַטער פון גלעד, וואָס ער הָאֵט גענומען
ווען ער איז געווען זעכציק יאָר אַלט; און זי הָאֵט אים
געבאַרן שגובן. ²²און שגוב הָאֵט געבאַרן יאירן, וואָס הָאֵט
געהאַט דריי און צוואַנציק שטעט אין לאַנד גלעד. ²³און
גשור און אָרם הָאָבן אַוועקגענומען פון זיי חוֹת־יאִיר, קנת
און אירע טעכטערשטעט, זעכציק שטעט. די אַלע זיינען
די זין פון מכיר דעם פּאַטער פון גלעד. ²⁴און נאָך חצרוֹנס
טויט אין כָּלֵב־אַפְרָת, הָאֵט אַבְיָה, חצרוֹנס ווייב, געבאַרן
פון אים אַשחור דעם פּאַטער פון תקוֹע.

²⁵און די זין פון ירחמאל, חצרוֹנס בכור, זיינען געווען:
דער בכור רם, און בונה, און אורן, און אוצם, אַחִיָה. ²⁶און
ירחמאל הָאֵט געהאַט נאָך אַן אַנדער ווייב, וואָס איר נאָמען
איז געווען עֲטָרָה; זי איז געווען די מוטער פון אונמען.

²⁷און די זין פון רם, ירחמאלס בכור, זיינען געווען:
מעץ, און ימין, און עקר. ²⁸און די זין פון אונמען זיינען
געווען: שמי, און גֵדע. און די זין פון שמי: גֵדב, און אבישור.
²⁹און דער נאָמען פון אבישורס ווייב איז געווען אַבִיחִיל;
און זי הָאֵט אים געבאַרן אַחֲבֹנען, און מולידן. ³⁰און די זין
פון גֵדבן: סֵלָד, און אַפִּים. און סֵלָד איז געשטאַרבן אָן
קינדער. ³¹און די זין פון אַפִּים: ישעי. און די זין פון
ישעין: ששן. און די זין פון ששנען: אַחֲלִי. ³²און די זין פון
גֵדע, שמיס ברודער: יִתָר, און יוֹנָתָן. און יִתָר איז גע-

* ד. ה. יאירס דערפער.

שטאַרבן אָן קינדער. ³³און די זיין פון יונתנען: פֿלֶת, און
וֹאָ. דאָס זיינען געווען די קינדער פון ירחמאלן.

³⁴און ששן האָט ניט געהאַט קיין זיין נאָר טעכטער. און
ביי ששנען איז געווען אַ קנעכט אַ מצרי, וואָס זיין נאָמען
איז געווען ירחע. ³⁵האָט ששן געגעבען זיין טאָכטער צו
זיין קנעכט ירחען פאַר אַ ווייב; און זי האָט אים געבאָרן
עתי. ³⁶און עתי האָט געבאָרן נתנען, און נתן האָט געבאָרן
נבֿדן. ³⁷און נבֿד האָט געבאָרן אָפֿלֶלן, און אָפֿלֶל האָט
געבאָרן עובֿדן. ³⁸און עובֿד האָט געבאָרן יהואן, און יהוא
האָט געבאָרן עזריהן. ³⁹און עזריה האָט געבאָרן חֶלְצָן,
און חֶלְצָן האָט געבאָרן אַלְעֶשָׁהן. ⁴⁰און אַלְעֶשָׁה האָט גע-
באָרן ססמין, און ססמי האָט געבאָרן שלומען. ⁴¹און שלום
האָט געבאָרן יקמיהן, און יקמיה האָט געבאָרן אַלישמען.

⁴²און די זיין פון כָּלֵב, ירחמאלס ברודער: מישע זיין
בכור, וואָס איז געווען דער פּאָטער פון זיפן, און די זיין פון
מֶרְשָׁה דעם פּאָטער פון חברונען. ⁴³און די זיין פון חברונען
זיינען געווען: קרח, און תפוח, און רָקִם, און שָׁמֶע. ⁴⁴און
שָׁמֶע האָט געבאָרן רחם דעם פּאָטער פון ירקעמען, און
רָקִם האָט געבאָרן שמין. ⁴⁵און דער זון פון שמין איז געווען
מֶעוֹן, און מֶעוֹן איז געווען דער פּאָטער פון בית־צור.
⁴⁶און עִיפָּה, כָּלֵבס קעפסווייב, האָט געבאָרן חֶרְנֶעץ, און
מוצאן, און גִּזּוֹן; און חֶרְן האָט געבאָרן גִּזּוֹן. ⁴⁷און די זיין
פון יהֶדִין זיינען געווען: רָגִם, און יוֹתָם, און גִּישׁוֹן, און פֶּלֶט,
און עִיפָּה, און שַׁעֲף. ⁴⁸מַעֲכָה, כָּלֵבס קעפסווייב, האָט
געבאָרן שָׁבֶרן, און תרחנהן. ⁴⁹און נדי ווייב פון שַׁעֲף דעם
פּאָטער פון מדמנה, האָט געבאָרן שְׁנָא דעם פּאָטער פון
מכבנא און דעם פּאָטער פון גבֿעא. און די טאָכטער פון

כָּלִבֵּן אִיז געווען עֶכְסָה. ⁵⁰דאָס זיינען געווען די קינדער פון כָּלִבֵּן.

די זין פון חור, דעם בכור פון אַפְרָתָן: שׁוּבֵל דער פּאָטער פון קרית־עָרִים, ⁵¹שְׁלֹמֹא דער פּאָטער פון בֵּית־לָחֶם, חֶרֶף דער פּאָטער פון בֵּית־גֹּדֶר. ⁵²און די קינדער פון שׁוּבֵל דעם פּאָטער פון קרית־עָרִים זיינען געווען: הַרְוָאָה, און הָאֵלֶב מנוחות. ⁵³און די משפחות פון קרית־עָרִים זיינען געווען: די יתרים, און די פותים, און די שומתים, און די משׁרְעִים. פון די־דאָזיקע זיינען אַרויסגעקומען די צֶרְעִתִים, און די אַשְׁתָּאוּלִים.

⁵⁴די קינדער פון שְׁלֹמֹאָן: בֵּית־לָחֶם, און די נטופתים, עֶטְרוֹת־בֵּית־יוֹאָב, און אַ העלפט פון די מְנַחֲתֵי־עָרִים, די צֶרְעִים. ⁵⁵און די משפחות פון די שרײַבער, די באַווֹינער פון יַעֲבֹץ, זיינען געווען: די תְּרַצְתִים, די שְׁמַצְתִים, די שׁוֹכְתִים. דאָס זיינען די קינים וואָס קומען אַרויס פון חַמַּת דעם פּאָטער פון דעם הויז פון רָכָב.

ג און דאָס זיינען די זין פון דודן וואָס זיינען אים געבאָרן געוואָרן אין חֶבְרוֹן: דער בְּכוֹר, אַמְנוֹן, פון אַחִינוֹעַמֶען פון זַרְעָאֵל; דער צווייטער, דַּנְיָאֵל, פון אַבִּיגַיִל, פון כְּרִמְלִי; ²דער דריטער, אַבְשָׁלוֹם דער זון פון מֵעֵכָה דער טאַכטער פון תְּלַמִּי דעם מלך פון גשור; דער פּירטער, אַדוֹנִיָּה דער זון פון חַגִּיתָן; ³דער פינפטער, שְׁפִטְיָה, פון אַבִּיטָל; דער זעקסטער, יְתָרְעָם, פון זיין ווייב עֲגֵלָה. ⁴די זעקס זיינען אים געבאָרן געוואָרן אין חֶבְרוֹן; און ער האָט דאָרטן גע־קיניגט זיבן יאָר און זעקס חדשים; און דרײַ און דרײַסיק יאָר האָט ער געקיניגט אין ירושָׁלַיִם. ⁵און די־דאָזיקע זיינען אים געבאָרן געוואָרן אין ירושָׁלַיִם:

שמעא, און שׁוֹבֵב, און נָתַן, און שלמה-פיר, פון בַּת־שׁוּעַ דער טאַכטער פון עמיאלן; און יבְחָר, און אַלִישָׁמַע, און אַלִיפְלֵט; און נוֹגָה, און נָפֶג, און יְפִיעַ; און אַלִישָׁמַע, און אַלְיָדַע, און אַלִיפְלֵט-ניין. ⁹ דאָס זיינען אַלע זין פון דודן, אחוץ די זין פון די קעפסוויבער, און זייער שוועסטער תָּמָר. ¹⁰ און דער זון פון שלמהן איז געווען רחבעם. זיין זון איז געווען אַבְיָה, זיין זון אָסָאָ, זיין זון יהושפט; ¹¹ זיין זון יוֹרָם, זיין זון אַחֲזֵיהוּ, זיין זון יוֹאָשׁ; ¹² זיין זון אַמְצִיָהוּ, זיין זון עזריה, זיין זון יוֹתָם; ¹³ זיין זון אָחָז, זיין זון חזקיה, זיין זון מנשה; ¹⁴ זיין זון אָמֹן, זיין זון יֵאֲשָׁהוּ. ¹⁵ און די זין פון יֵאֲשָׁהוּן זיינען געווען: דער בכור יוֹחָנָן, דער צווייטער יהויקים, דער דריטער צדקיה, דער פירטער, שלום. ¹⁶ און די זין פון יהויקימען זיינען געווען: זיין זון יכניה, זיין זון צדקיה.

¹⁷ און די זין פון יכניה דעם געפאנגענעם: זיין זון שְׂאֵלְתִיאֵל, ¹⁸ און מלכירם, און פְּדִיָה, און שְׁנֹאֲצָר, יקמיה, הושמע, און נדביה. ¹⁹ און די זין פון פְּדִיָהן: זרובבל, און שמעי. און די קינדער פון זרובבלן: משולם, און חנניה, און זייער שוועסטער שלומית; ²⁰ און חשוּבָה, און אוּהֵל, און בְּרַכְיָה, און חסדיה, יושב־חֶסֶד-פינף. ²¹ און די זין פון חנניהן: פלטיה און ישעיה. די זין פון ישעיהן: רפיה. די זין פון רפיהן: אַרְנָן. די זין פון אַרְנָנֶען: עובדיה. די זין פון עובדיהן: שכניה. ²² און די זין פון שכניהן: שמעיה. און די זין פון שמעיהן: חטוש, און יגאל, און בָּרִיחַ, און נעריה, און שְׁפָט-זעקס. ²³ און די זין פון נעריהן: אַלִיזַעֲיָנִי, און חזקיה, און צוריקם-דריי. ²⁴ און די זין פון אַלִיזַעֲיָנִי: הודויהו און אַלִישִׁיב, און פִּלְיָה, און עֲקֹב, און יוֹחָנָן, און דִּלְיָה, און עֲנָנִי-זיבן.

ד¹ די זין פון יהודה: פֿרֿיץ, חֿצֿרון, און פֿרמי, און חור, און שובֿל. ² און רֿאָיה דער זון פון שובֿלן האָט געבאָרן יסתן, און יסת האָט געבאָרן אחומין, און להדן. דאָס זיינען די משפחות פון די צָרְעָתִים.

³ און דיִדְאָוִיקע זיינען פון דעם פּאָטער פון עִיטָם: יִרְעָאֵל, און ישמאָ, און יִדְבָשׁ; און דער נאָמען פון זייער שוועסטער איז געווען הצִלְלָפוֹנִי; ⁴ און פּוֹנְאֵל דער פּאָטער פון גדור, און עֶזֶר דער פּאָטער פון חוּשָׁה. דאָס זיינען די קינדער פון חור דעם בְּכוֹר פון אַפְרָת דעם פּאָטער פון בֵּית־לָחֶם.

⁵ און אַשְׁחֹר דער פּאָטער פון תקוֹע האָט געהאַט צוויי ווייבער: חִלָּאָה, און נְעֵרָה. ⁶ און נְעֵרָה האָט אים געבאָרן אחוֹנָמֶען, און חִפְרֹן, און תִּימְנִין, און דעם אַחֲשֹׁתַרִי. דאָס זיינען די זין פון נְעֵרָה. ⁷ און די זין פון חִלָּאָה: צָרָת, און צוֹחַר, און אֶתְנָן. ⁸ און קוֹץ האָט געבאָרן עֲנוּבֵן, און הצוֹבְבָהן, און די משפחות פון אַחֲרֵחֶל דעם זון פון הָרוּמֶען. ⁹ און יַעֲבִץ איז געווען דער אָנגעזעענסטער פון זיינע ברייִ דער; און זיין מוטער האָט גערופן זיין נאָמען יַעֲבִץ, אַזוֹי צו זאָגן: ווייל איך האָב אים געבאָרן מיט פֿיין. ¹⁰ און יַעֲבִץ האָט גערופן צום גאָט פון ישראל, אַזוֹי צו זאָגן: אויב בענטשן וועסטו מיך בענטשן, און וועסט פאַרגרעסערן מיין געמאַרק, און דיין האַנט וועט זיין מיט מיר, און וועסט באַהיטן פון ביזו, מיך ניט וויי צו טאָן. — און גאָט האָט אים באַשערט וואָס ער האָט געבעטן.

¹¹ און פּלוֹב דער ברודער פון שוּחָהן האָט געבאָרן מחירן, וואָס איז געווען דער פּאָטער פון אַשְׁתוֹנֶען. ¹² און אַשְׁתוֹן האָט געבאָרן בֵּית־רַפְּאֵן, און פֿסְחֹן, און תַּחְנָה דעם פּאָטער פון עִיר־נָחֶשׁ. דאָס זיינען די מענטשן פון רַכָּה.

יעֲבֵב.

¹³און די זין פון קנון זיינען געווען: צַתְנִיאֵל, און שְׂרָיָה. און די זין פון צַתְנִיאֵל: חַתַּת. ¹⁴און מעוֹנוֹתִי הָאֵט גַּעבְאָרֵן צַפְרָהֵן; און שְׂרָיָה הָאֵט גַּעבְאָרֵן יוֹאָב דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון גִּיאַ-חַרְשִׁים; וואָרום זיי זיינען געווען מײַנסטערס. ¹⁵און די זין פון כָּלֵב דַּעַם זון פון יפֿונהן זיינען געווען: צִירוּ, אֶלֶה, און נַעַם. און די זין פון אֶלֶה: קִנּוּ.

¹⁶און די זין פון יֵהֱלֵאֵל: זִיף, און זִיפָה, תִּירִיאָ, און אֲשֶׁרֶאֶל. ¹⁷און די זין פון צֹזְרָהֵן: יִמָּר, און מָרְדֵּי, און צַפֵּר, און יָלוֹן. און זי הָאֵט גַּעבְאָרֵן מְרִימֶעֶן, און שְׁמִין, און יִשְׁבַּח דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון אֲשֶׁת־מוֹעַ—¹⁸און זיין ווייב פון יהודה הָאֵט גַּעבְאָרֵן יָרֵד דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון גְּדוֹר, און חֶבֶר דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון שׁוֹכֹ, און יְקוּתִיאֵל דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון נְנוּחַ—און דָּאָס זיינען די זין פון בְּתִיָּה דַּעַר טֶאָכְטֶעֶר פֿון פֶּרַעֲהֵן, וואָס מָרְדֵּי הָאֵט גַּענוּמֶעֶן.

¹⁹און די זין פון הוֹדִיָּהִס ווייב, דַּעַר שׁוּעֶסֶטֶעֶר פֿון נַחַם דַּעַם פֶּאָטֶעֶר פֿון קַצִּילָה, זיינען געווען: דַּעַר גְּרַמִּי, און אֲשֶׁת־מוֹעַ דַּעַר מַעֲכָתִי. ²⁰און די זין פון שִׁימוֹנֶעֶן: אַמְנוֹן, און רָנָה, בְּדַחְמָן, און תִּילּוֹן. און די זין פון יִשְׁעִין: זֹחַת, און בְּרִזְחַת.

²¹די קינדער פון שְׁלֵה דַּעַם זון פון יהודה: צַר דַּעַר פֶּאָטֶעֶר פֿון לָכָה, און לַעֲדָה דַּעַר פֶּאָטֶעֶר פֿון מְרִשָּׁה, און די משפחות פון דַּעַם הוּזִי פֿון די לִינַעֲנָאֲרַבֶּעֶטֶעֶר פֿון דַּעַם הוּזִי פֿון אֲשַׁבֵּעַ; ²²און יוֹקִים, און די מענטשן פון כּוֹזַבָּא, און יוֹאָשׁ, און שְׂרָף, וואָס האָבן געהערשט איבער מוֹאָב, און יְשׁוּבֵי־לְחָם. און די גַּעשִׁיכְטֶעֶ אִיז אַן אַלְטֶע. ²³דָּאָס זיינען געווען די טעפער, און די וואָס זיינען געוועסן אין פֿלאַנצגערטנער און געהעפטן; ביי דַּעַם מֶלֶךְ אִין זײַן ווירט־שאַפֿט זיינען זיי דָאַרטן געוועסן.

* ד. ה. טאַל פֿון מײַנסטערס.

²⁴די זין פון שמעונען: נמואל, און ימין, יריב, נרח, שאול. ²⁵זיין זון איז געווען שלום, זיין זון מבשם, זיין זון משמע. ²⁶און די קינדער פון משמען זיינען געווען: זיין זון חמואל, זיין זון נפור, זיין זון שמעי. ²⁷און שמעי האט גע- האט זעכצן זין און זעקס טעכטער; אָבער זיינע ברידער האָבן ניט געהאט פיל קינדער, און זייער גאנצע משפחה האָט זיך ניט געמערט אזוי ווי די קינדער פון יהודה.

²⁸און זיי זיינען געזעסן אין באַר־שבע, און מוֹלָדָה, און חצ־ר־שוּעֵל; ²⁹און אין בִּלְהָה, און אין עָצָם, און אין תּוֹלָד; ³⁰און אין בתואל, און אין חֲרָמָה, און אין צִקְלָג; ³¹און אין בֵּית־מֶרְקָבוֹת, און אין חצ־ר־סוּסִים, און אין בֵּית־בְּרָאִי, און אין שַׁעֲרִים. דאָס זיינען געווען זייערע שטעט ביז דוד איז געוואָרן מלך. ³²און זייערע דערפער זיינען געווען: עֵיטָם, און עֵינָן, רִמּוֹן, און תּוֹכָן, און עָשָׁן—פִּינָף שטעט; ³³און אַלֶּע זייערע דערפער וואָס אַרום דיִדְאָזִיקֶע שטעט, ביז בַּעַל. דאָס זיינען געווען זייערע ווינערטער, און זייער יחוּס־בְּרִיּוֹן איז געווען לויט זיי.

³⁴און משׁוֹבָב, און יִמְלֵךְ, און יוֹשֵׁה דֶּעֶר זון פון אַמְצִיָּהן; ³⁵און יואל, און יהוא דער זון פון יושביה דעם זון פון שִׁרְיָה דעם זון פון עֲשִׂיֶאלֶן; ³⁶און אַלִּיּוֹעִינִי, און נַעֲקוּבָה, און יִשׁוּחִיָּה, און עֲשִׂיָּה, און עֲדִיֶאל. און ישימאל, און בְּנֵיָה; ³⁷און זיזאָ דער זון פון שפעי דעם זון פון אַלוֹן, דעם זון פון יִדְיָה, דעם זון פון שמרי, דעם זון פון שמעיהן — ³⁸דיִדְאָזִיקֶע וואָס קומען דאָ מיט די נעמען, זיינען געווען פירשטן אין זייערע משפחות; און זייערע פאָטערהייזער האָבן זיך שטאַרק פאַרשפּרײט. ³⁹און זיי זיינען אַוועק צום אַיינגאַנג פון גדור, ביז צום מזרח פון טאַל, צו זוכן פיטערונג פאַר זייערע שאָף. ⁴⁰און זיי האָבן געפונען אַ פעטע און גוטע

פיטערונג, און דאָס לאַנד איז געווען געראַם, און רואיק, און בשלוח; וואָרום פון קום זיינען געווען די וואָס זיינען דאָרטן געזעסן פריער. ⁴¹און דידאָזיקע וואָס זיינען דאָ פאַרשריבן מיט די נעמען, זיינען געקומען אין די טעג פון יחזקיה דעם מלך פון יהודה, און האָבן געשלאָגן זייערע געצעלטן, און די מעננים וואָס האָבן זיך דאָרטן געפונען, און זיי האָבן זיי פאַרוויסט ביז אויף היינטיקן טאָג, און האָבן זיך באַזעצט אויף זייער אָרט; וואָרום דאָרטן איז געווען פיטערונג פאַר זייערע שאַף. ⁴²און פון זיי, פון די קינדער פון שמעון, זיינען אַוועק צום באַרג שַעיר פינף הונדערט מאָן, און פּלטיה, און נעריה, און רפיה, און עוויאל, די זין פון ישעין, זיי פאַרויס. ⁴³און זיי האָבן געשלאָגן דעם אַנ טרונענעם איבער בלייב פון עמלק, און זיינען דאָרטן גע- בליבן זיצי ביז אויף היינטיקן טאָג.

ה און די זין פון ראובן דעם בכור פון ישראל—וואָרום ער איז געווען דער בכור, אָבער אַז ער האָט פאַר- שוועכט דאָס געלעגער פון זיין פאָטער, איז זיין בכורה אַוועקגעגעבן געוואָרן צו די קינדער פון יוסף דעם זון פון ישראל, הגם ניט זיך צו רעכענען אין דעם יחוס-בריוו אויף דער בכורה; וואָרום יהודה האָט אַריבערגעשטיגן זיינע ברי- דער, און פון אים איז אַרויס דער פירשט; אָבער די בכורה איז געווען יוספס—³די זין פון ראובן דעם בכור פון ישראלן זיינען געווען: חנוך, און פּלוא, חצרון, און פּרמי. ⁴די קינדער פון יואלן זיינען געווען: זיין זון שמעיה, זיין זון גוג, זיין זון שמעי; ⁵זיין זון מיכה, זיין זון ראָיה, זיין זון בעל; ⁶זיין זון באָרה, וואָס תּלַגְת־פּלִנְסֵר דער מלך פון אַשור האָט פאַרטריבן; ער איז געווען דער פירשט פון די ראובנים.

¹זע בראשית לה, 22.

וְאוֹן זַיִנַע בְּרִידְעַר לֹוִיט זַיִנַע מִשְׁפַּחֹת, זִיךְ יַחוּסְנִדִּיק לֹוִיט זַיִעֶרַע גַּעבוּרְטֵן, זַיִנַען גַּעוּוֹעַן: דַּעַר הוּיִפֶט יַעִיָּאַל, אֹון זְכָרִיָּהוּ; ⁸אֹון בָּלַע דַּעַר זֹון פֿון עָוֹ דַּעַם זֹון פֿון שְׁמַע, דַּעַם זֹון פֿון יוֹאַלֵן, וּוְאַס אִיו גַּעזַעסֵן אִין עֶרוּעַר, בִּיו נְבוֹ אֹון בַּעַל־מַעוֹן; ⁹אֹון צו מוֹרַח אִיו עַר גַּעזַעסֵן בִּיו מַע קוּמַט צוּם מַדְבַּר, פֿון טִיִּיךְ פֶּרֶת אָן; וּוְאַרוּם זַיִעֶרַע פִּי הָאָבֶן זִיךְ פֶּאַרמַעֶרַט אִין לֶאַנְד גַּלְעָד. ¹⁰אֹון אִין דִּי טַעַג פֿון שְׁאוּלֵן הָאָבֶן זַיִ גַּעמַאַכְט אַ מַלְחָמָה מִיט דִּי הַגְּרִיאִים, אֹון יַעֲנַע זַיִנַען גַּעפֶּאַלֵן דוּרְךְ זַיִעֶרַע הָאַנְט; אֹון זַיִ הָאָבֶן זִיךְ בְּאַוּעַצַט אִין זַיִעֶרַע גַּעצַעלְטֵן אִיבַעַר דַּעַר גַּאַנְצַעַר גַּעגַנְט צו מוֹרַח פֿון גַּלְעָד.

¹¹אֹון דִּי קִינְדַעַר פֿון גָּד זַיִנַען גַּעזַעסֵן אַקַעַגֵן זַיִ אִין לֶאַנְד בְּשֵׁן בִּיו סַלְכָה; ¹²יֹוֹאַל דַּעַר הוּיִפֶט, אֹון שְׁפָם דַּעַר צוּוִיטַעַר, אֹון יַעֲנִי, אֹון שְׁפָט, אִין בְּשֵׁן; ¹³אֹון זַיִעֶרַע בְּרִידְעַר לֹוִיט זַיִעֶרַע פֶּאַטַעֶרַהִיוּעַר: מִיכָאֵל, אֹון מִשׁוּלָם, אֹון שְׁבַע, אֹון יוֹרִי, אֹון יַעֲקֹב, אֹון זִיעַ, אֹון עֶבֶר—זִיבֵן. ¹⁴דְּאַס זַיִנַען דִּי זִין פֿון אַבִּיחִיל דַּעַם זֹון פֿון חוּרִי, דַּעַם זֹון פֿון יְרוּחַ, דַּעַם זֹון פֿון גַּלְעָד, דַּעַם זֹון פֿון מִיכָאֵל, דַּעַם זֹון פֿון יִשִּׁישִׁי, דַּעַם זֹון פֿון נְחֶדוֹ, דַּעַם זֹון פֿון בּוּזֵן. ¹⁵אַחִי דַּעַר זֹון פֿון עַבְדִּיאֵל דַּעַם זֹון פֿון גּוּנִין אִיו גַּעוּוֹעַן דַּעַר הוּיִפֶט פֿון זַיִעֶרַע פֶּאַטַעֶר־הִיוּעַר. ¹⁶אֹון זַיִ זַיִנַען גַּעזַעסֵן אִין גַּלְעָד אִין בְּשֵׁן, אֹון אִין אִירַע טַעכְטַעֶר־שְׁטַעט, אֹון אִין אֵלַע אָפֶענַע עֶרְטַעַר פֿון פֿלוּיֵן, בִּי זַיִעֶרַע אוּיס־לֶאַוֹן. ¹⁷זַיִ אֵלַע הָאָבֶן זִיךְ פֶּאַר־צַיִכְנַט אִין דִּי טַעַג פֿון יוֹתָם דַּעַם מֶלֶךְ פֿון יְהוּדָה, אֹון אִין דִּי טַעַג פֿון יֶרְבֶּעַם דַּעַם מֶלֶךְ פֿון יִשְׂרָאֵל. ¹⁸דִּי קִינְדַעַר פֿון רֵאוּבֵן, אֹון דִּי גָדִים, אֹון דַּעַר הָאַלְבַּעַר שַׁבַּט מִנְשָׁה—פֿון הַעֲלֵדִישַׁע יוּגַעַן, מַעַנְטֶשֶׁן וּוְאַס טַרְאַן אַ

שילד און אַ שווערד, און שפּאַנען אַ בויגן, און זיינען גע-
לערנט אין מלחמה, זיינען געווען פיר און פּערציק טויזנט
און זיבן הונדערט און זעכציק וואָס גייען אַרויס אין חיל.
19 און זיי האָבן געמאַכט אַ מלחמה מיט די הגריאים, און
יטור, און נָפִיש, און נוֹדָב. 20 און זיי זיינען געהאַלפּן געוואָרן
אַקעגן זיי, און די הגריאים און אַלע וואָס מיט זיי זיינען
געגעבן געוואָרן אין זייער האַנט; וואָרום זיי האָבן געשריען
צו גאָט אין דער מלחמה, און ער האָט זיך געלאָזט דער-
בעטן פון זיי, ווייל זיי האָבן זיך פאַרוזיכערט אויף אים.
21 און זיי האָבן געפּאַנגען זייערע פי: זייערע קעמלען פּופּציק
טויזנט, און שאָף צוויי הונדערט און פּופּציק טויזנט, און
איזלען צוויי טויזנט, און נפשות מענטשן הונדערט טויזנט.
22 וואָרום עס זיינען געפּאַלן פיל דערשלאָגענע, ווייל די
מלחמה איז געווען פון גאָט. און זיי זיינען געזעסן אויף דעם
אַרט פון זיי ביז צום גלות.

23 און די קינדער פון דעם האַלבן שבט מנשה זיינען
געזעסן אין לאַנד, פון בָּשָׁן ביז בַּעַל-חֶרְמוֹן, און שִׁנִיר, און
דעם באַרג חֶרְמוֹן. זיי האָבן זיך געמערט. 24 און דאָס
זיינען די הויפטלייט פון זייערע פּאַטערהייזער: עֶפְרָיִם, און
ישעי, און אַליאַל, און צוֹרִיאַל, און יִרְמְיָהּ, און הוֹדוּנָה, און
יְחִדְיָאֵל, מענטשן העלדישע גיבורים, מענטשן מיט נעמען,
הויפטן פון זייערע פּאַטערהייזער.

25 און זיי האָבן געפּעלשט אָן דעם גאָט פון זייערע
עלטערן, און זיינען געווען פאַרפירט נאָך די געטער פון
די פעלקער פון לאַנד, וואָס גאָט האָט פאַרטיליגט פון
פאַר זיי. 26 און דער גאָט פון ישראל האָט דערוועקט דעם
גייסט פון פּוֹל דעם מלך פון אַשור, און דעם גייסט פון

תלגת־פלג־סר דעם מלך פון אשור, און ער האָט זיי פאַר־
טריבן—די ראובנים, און די גָּדִים, און דעם האַלבן שבט
מנשה, און ער האָט זיי געבראַכט קיין לחלח, און חבור,
און הָרָא, און ביים טייך גוֹזָן, ביז אויף היינטיקן טאָג.

²⁷די זין פון לוי: גרשון, קהת, און מֶרְרִי. ²⁸און די זין
פון קהת: עמרם, יצְהָר, און חֲבֵרוֹן, און עוֹזִיאֵל. ²⁹און די
קינדער פון עמרמען: אהרן, און משה, און מרים. און די
זין פון אהרנען: נָדָב, און אַבִיהוּא, אַלְעָזָר, און אִיתְמָר.
³⁰אַלְעָזָר האָט געבאַרן פינחסן; פינחס האָט געבאַרן אַבִישוּעֵן.
³¹און אַבִישוּעֵן האָט געבאַרן בוקין, און בוקי האָט געבאַרן
עוֹזִין. ³²און עוֹזִי האָט געבאַרן זרחיהן, און זרחיה האָט
געבאַרן מְרִיֹתָן. ³³מְרִיֹתָן האָט געבאַרן אַמְרִיָהן, און אַמְרִיָה
האָט געבאַרן אַחִיטוֹבֵן. ³⁴און אַחִיטוֹבֵן האָט געבאַרן צְדוֹקֵן,
און צְדוֹקֵן האָט געבאַרן אַחִימֵעֵזֶן. ³⁵און אַחִימֵעֵזֶן האָט
געבאַרן עֲזַרְיָהן, און עֲזַרְיָה האָט געבאַרן יוֹחָנָנֶען. ³⁶און
יוֹחָנָן האָט געבאַרן עֲזַרְיָהן; דאָס איז דער וואָס איז געווען
אַ פֶּהֶן אין דעם הויז וואָס שלמה האָט געבויט אין ירושָׁלַיִם.
³⁷און עֲזַרְיָה האָט געבאַרן אַמְרִיָהן, און אַמְרִיָה האָט געבאַרן
אַחִיטוֹבֵן. ³⁸און אַחִיטוֹבֵן האָט געבאַרן צְדוֹקֵן, און צְדוֹקֵן
האָט געבאַרן שלומען. ³⁹און שלום האָט געבאַרן חֶלְקִיָהן,
און חֶלְקִיָה האָט געבאַרן עֲזַרְיָהן. ⁴⁰און עֲזַרְיָה האָט געבאַרן
שְׁרָיָהן, און שְׁרָיָה האָט געבאַרן יְהוֹצָדָקֵן. ⁴¹און יְהוֹצָדָקֵן
איז אַוּעֶק אין גלות, ווען גאַט האָט פאַרטריבן יהודה און
ירושָׁלַיִם דורך דער האַנט פון נבוכדנֶצַרֵן.

¶ ¹די זין פון לוי: גרשום, קהת, און מֶרְרִי. ²דאָס זיינען
די נעמען פון גרשום זין: לבני, און שמעי. ³און די
זין פון קהת זיינען געווען: עמרם, און יצְהָר, און חֲבֵרוֹן,

און עוויאַל. ⁴די זין פון מַרְרִין: מַחְלִי, און מוּשִׁי. און דאָס זיינען די משפחות פון לוי לויט זייערע עלטערן.
⁵פון גרשומען: זיין זון לבני, זיין זון נַחַת, זיין זון זָמָה; זיין זון יוֹאָח, זיין זון עָדוּ, זיין זון נַרְח, זיין זון יאַתְרִי.
⁷די קינדער פון קֶהַת: זיין זון עֲמִינָדָב, זיין זון קַרְח, זיין זון אָסִיר; ⁸זיין זון אֶלְקָנָה, און זיין זון אַבְיָסָף, און זיין זון אָסִיר; ⁹זיין זון תַּחַת, זיין זון אוריאל, זיין זון עוֹזֵיָה, און זיין זון שָׂאוּל. ¹⁰און די קינדער פון אֶלְקָנָה: עֲמָשִׁי, און אַחִימוֹת, ¹¹און אֶלְקָנָה. די קינדער פון אֶלְקָנָה: זיין זון צוֹפִי, און זיין זון נַחַת; ¹²זיין זון אֶלְיָאָב, זיין זון ירוֹחָם, זיין זון אֶלְקָנָה. ¹³און די זין פון שמואלן: דער בְּכוֹר נִשְׁנִי, און אַבְיָה.

¹⁴די קינדער פון מַרְרִין: מַחְלִי; זיין זון לבני, זיין זון שִׁמְעִי, זיין זון עוֹזֵה; ¹⁵זיין זון שִׁמְעָא, זיין זון חֲגִיָה, זיין זון עֲשָׂיָה.

¹⁶און דאָס זיינען די וואָס דוד האָט געשטעלט ביים זינגען אין הויז פון גאָט, נאָכדעם ווי דער אָרון איז געקומען צו זיין רוי. ¹⁷און זיי האָבן געדינט פאַר דעם מִשְׁכָּן פון אוהל-מועד מיט געזאַנג, ביז שלמה האָט געבויט דאָס הויז פון גאָט אין ירוּשָׁלַיִם, און זיי האָבן זיך געשטעלט לויט זייער אָרדענונג ביי זייער דינסט. ¹⁸און דאָס זיינען די וואָס זיינען דאָרטן געשטאַנען, מיט זייערע זין: פון די זין פון די קֶהַתים: הִימָן דער זינגער, דער זון פון יוֹאָל דעם זון פון שמואל, ¹⁹דעם זון פון אֶלְקָנָה, דעם זון פון ירוֹחָם, דעם זון פון אֶלְיָאָל, דעם זון פון תוֹם, ²⁰דעם זון פון צוֹף, דעם זון פון אֶלְקָנָה, דעם זון פון מַחַת, דעם זון פון עֲמָשִׁי, ²¹דעם זון פון אֶלְקָנָה, דעם זון פון יוֹאָל, דעם זון פון עֲזַרְיָה, דעם זון פון צִפְנִיָה, ²²דעם זון פון תַּחַת, דעם זון פון אָסִיר,

דעם זון פון אַבְיָסָף, דעם זון פון קָרַח, ²³דעם זון פון יִצְחָק, דעם זון פון קֹהֵת, דעם זון פון לֵוִי, דעם זון פון יִשְׂרָאֵל. ²⁴און זיין ברודער אָסָף איז געווען דער וואָס איז געשטאַנען צו זיין רעכטער האַנט: אָסָף דער זון פון בְּרַכְיָהוּ דעם זון פון שְׁמֵעָא, ²⁵דעם זון פון מִיכָאֵל, דעם זון פון בְּעִשְׂיָה, דעם זון פון מַלְכִיָּה, ²⁶דעם זון פון אֶתְנִי, דעם זון פון זָרַח, דעם זון פון עֲדִיָּה, ²⁷דעם זון פון אֵיתָן, דעם זון פון זָמָה, דעם זון פון שְׁמַעִי, ²⁸דעם זון פון יִחִת, דעם זון פון גֵּרְשׁוֹם, דעם זון פון לִוִּי. ²⁹און זייערע ברידער די קינדער פון מֶרְרִי, אויף דער לינקער זייט: אֵיתָן דער זון פון קִישִׁי דעם זון פון עֲבֵדִי, דעם זון פון מְלוֹךְ, ³⁰דעם זון פון חֲשַׁבְיָה, דעם זון פון אַמְצִיָּה, דעם זון פון חֲלֻקְיָה, ³¹דעם זון פון אַמְצִי, דעם זון פון בְּנִי, דעם זון פון שְׁמֶר, ³²דעם זון פון מַחֲלִי, דעם זון פון מוֹשִׁי, דעם זון פון מֶרְרִי, דעם זון פון לִוִּי. ³³און זייערע ברידער די לויים זיינען געווען אָפּגֵעֶגֶבֶן צו דעם גאַנצן דינסט פון דעם מֶשֶׁכֶּן פון גאַטס הויז.

³⁴און אַהֲרֹן און זיינע קינדער האָבן געדעמפט אויף דעם מזבח פֶּאָר בראַנדאָפּפּער און אויף דעם מזבח פֶּאָר וויררויך; זיי זיינען געווען פֶּאָר יעטוועדער אַרבעט פון דעם קדש־קדשים, און אויף מִכְּפֶר צו זיין אויף יִשְׂרָאֵל, לויט אַלֶּץ וואָס משה דער קנעכט פון גאַט האָט באַפוֹלֵן. ³⁵און דאָס זיינען די קינדער פון אַהֲרֹן: זיין זון אֶלְעָזָר, זיין זון פִּינְחָס, זיין זון אַבִּישׁוּעַ; ³⁶זיין זון בּוֹקִי, זיין זון עֲזוּזִי, זיין זון זָרַחְיָה; ³⁷זיין זון מְרִיֹת, זיין זון אַמְרִיָּה, זיין זון אַחִיטוֹב; ³⁸זיין זון זְדוּקָה, זיין זון אַחִימֶלֶךְ.

³⁹און דאָס זיינען געווען זייערע וווינערטער לויט זייערע לאַגערדערפּער אין זייער געמאַרק: צו די קינדער פון אַהֲרֹן פון דער משפּחה פון די קהתים, ווייל זייערס איז געווען

נדער ערשטער] גורל, ⁴⁰זיי האָט מען געגעבן חברון אין לאַנד יהודה מיט אירע פרייע פלעצער רונד אַרום איר. ⁴¹אַבער דאָס פעלד פון דער שטאָט און אירע דערפער האָט מען געגעבן צו כָּלֵב דעם זון פון יפֿונהן. ⁴²און צו די קינדער פון אַהרן האָט מען געגעבן די שטעט פון אַנטרינונג, חברון, און לבִּנָה מיט אירע פרייע פלעצער, און יתיר, און אַשתמוֹע מיט אירע פרייע פלעצער; ⁴³און חילָן מיט אירע פרייע פלעצער, דביר מיט אירע פרייע פלעצער; ⁴⁴און עֶשֶׂן מיט אירע פרייע פלעצער, און בֵּית־שֶׁמֶשׁ מיט אירע פרייע פלעצער. ⁴⁵און פון שבת בנימין: גִּבְעָה מיט אירע פרייע פלעצער, און עֶלְמָת מיט אירע פרייע פלעצער, און עֲנָתוֹת מיט אירע פרייע פלעצער. אַלע זייערע שטעט, דרייצן שטעט, לויט זייערע משפחות.

⁴⁶און פאַר די איבעריקע קינדער פון קהת, פון דער משפחה פון דעם שבת, פון דעם האַלבן שבת, פון האַלב מנשה, לויט גורל, צען שטעט. ⁴⁷און פאַר די קינדער פון גִּרְשׁוֹם לויט זייערע משפחות, פון שבת יִשָּׁשׁכָר, און פון שבת אָשֶׁר, און פון שבת נפתלי, און פון שבת מנשה אין בָּשָׁן, דרייצן שטעט. ⁴⁸פאַר די קינדער פון מֶרְרִי לויט זייערע משפחות, פון שבת ראובן, און פון שבת גָּד, און פון שבת זבולון, לויט גורל, צוועלף שטעט.

⁴⁹און די קינדער פון ישראל האָבן געגעבן צו די לויים די שטעט מיט זייערע פרייע פלעצער. ⁵⁰און זיי האָבן געגעבן לויט גורל, פון דעם שבת פון די קינדער פון יהודה, און פון דעם שבת פון די קינדער פון שמעון, און פון דעם שבת פון די קינדער פון בנימין, די דאָזיקע שטעט וואָס מע רופט דאָ אָן מיט די נעמען.

⁵¹און טייל פון די משפחות פון די קינדער פון קהת

האָבן געהאַט די שטעט פון זייער געמאַרק פון שבט אפרים.
⁵²און מע האָט זיי געגעבן די שטעט פון אַנטרינונג, שכם מיט
 אירע פרייע פלעצער אויפן באַרג אפרים, און גֵר מיט
 אירע פרייע פלעצער; ⁵³און יקמעם מיט אירע פרייע
 פלעצער, און בית־חורון מיט אירע פרייע פלעצער.
⁵⁴און אַלון מיט אירע פרייע פלעצער, און נתַרמון מיט
 אירע פרייע פלעצער. ⁵⁵און פון דעם האָלבן שבט מנשה:
 עֵנר מיט אירע פרייע פלעצער, און בלעם מיט אירע פרייע
 פלעצער, פֶּאָר דער משפחה פון די איבעריקע קינדער פון
 קהת.

⁵⁶פֶּאָר די קינדער פון גֵרשום, פון דער משפחה פון
 דעם האָלבן שבט מנשה: גולן אין בָּשָׁן מיט אירע פרייע
 פלעצער, און עֶשְׁתָּרוֹת מיט אירע פרייע פלעצער. ⁵⁷און
 פון שבט יששכָּר: קָדֵשׁ מיט אירע פרייע פלעצער, דְּבֵרֶת
 מיט אירע פרייע פלעצער. ⁵⁸און רָאמוֹת מיט אירע פרייע
 פלעצער, און עֵנִים מיט אירע פרייע פלעצער. ⁵⁹און פון
 שבט אָשֵׁר: מָשָׁל מיט אירע פרייע פלעצער, און עֶבְדוֹן
 מיט אירע פרייע פלעצער. ⁶⁰און חוֹקוֹק מיט אירע פרייע
 פלעצער, און רְחוֹב מיט אירע פרייע פלעצער. ⁶¹און פון
 שבט נפתלי: קָדֵשׁ אין גֵּלִיל מיט אירע פרייע פלעצער,
 און חֲמוֹן מיט אירע פרייע פלעצער, און קַרְיַת־מִיט מיט אירע
 פרייע פלעצער.

⁶²פֶּאָר די איבעריקע, די קינדער פון מְרָרִי, פון שבט
 זבולון: רְמוֹנוֹ מיט אירע פרייע פלעצער, תְּבוֹר מיט אירע
 פרייע פלעצער. ⁶³און פון יענער זייט יַרְדֵּן בֵּי יַרְיָחוֹ, צו
 מזרח פון יַרְדֵּן, פון שבט ראובן: בְּצֵר אין מדבר מיט אירע
 פרייע פלעצער, און יְהִץ מיט אירע פרייע פלעצער; ⁶⁴און
 קְדָמוֹת מיט אירע פרייע פלעצער, און מִיפְעֵת מיט אירע

פרייע פלעצער. ⁶⁵און פון שבט נד: ראמות אין גלעד מיט אירע פרייע פלעצער, און מחנים מיט אירע פרייע פלעצער; ⁶⁶און חשבון מיט אירע פרייע פלעצער, און יעזר מיט אירע פרייע פלעצער.

¶ ¹און פון די זין פון יששכר זיינען געווען: תולע, און פואה, ישוב, און שמרון-פיר. ²און די זין פון תולען: עוזי, און רפיה, און יריאל, און חמי, און בשם, און שמואל, הויפטן פון זייערע פאטערהייזער-פון תולע-לויט זייערע געבורטן, העלדישע גיבורים. זייער צאל אין די טעג פון דודן איז געווען צוויי און צוואנציק טויזנט און זעקס הונד דערט. ³און די זין פון עוזין זיינען געווען: זרחיה; און די זין פון זרחיה: מיכאל, און עובדיה, און יואל, ישיה-פינף; אלע הויפטן. ⁴און צו זיי האבן געהערט, לויט זייערע געבורטן, לויט זייערע פאטערהייזער, מחנות קריג-חיל, זעקס און דרייסיק טויזנט; ווארום זיי האבן געהאט פיל ווייבער און זין. ⁵און זייערע ברידער פון אלע משפחות פון יששכר, העלדישע גיבורים-זייער פארצייכעניש, אין אלעמען: זיבן און אכציק טויזנט.

⁶פון בנימינען: בלע, און בכר, און ידיעאל-דריי. ⁷און די זין פון בלען: אצבון, און עוזי, און עוזיאל, און ירימות, און עירי-פינף, הויפטן פון פאטערהייזער, העלדישע גיבורים; און זייער פארצייכעניש: צוויי און צוואנציק טויזנט און פיר און דרייסיק. ⁸און די זין פון בכרן: זמיה, און יועש, און אליעזר, און אליועיני, און עמרי, און ירמות, און אבנה, און ענתות, און עקמת; די אלע זיינען געווען די זין פון בכרן. ⁹און זייער פארצייכעניש לויט זייערע געבורטן,

לויט די הויפטן פון זייערע פאָטערהייזער, העלדישע גיבורים: צוואַנציק טויזנט און צוויי הונדערט.¹⁰ און די זין פון ידיעאלן: בלהן; און די זין פון בלהנען: יעוש, און בנימין, און אהוד, און כנענה, און זיתן, און פרשיש, און אחישחר.¹¹ די אלע זינען געווען די קינדער פון ידיעאל לויט די הויפטן פון די פאָטערהייזער, העלדישע גיבורים, זיבעצן טויזנט און צוויי הונדערט וואָס גייען אַרויס אין חיל אויף מלחמה.¹² דערצו שופים, און חופים, די זין פון עירן; חושם, דער זון פון אחרן.

¹³ די זין פון נפתלין: יחציאק, און גוני, און יצור, און שלום, די קינדער פון בלהן.

¹⁴ די זין פון מנשה: אשריאל וואָס וויין ווייב האָט גע- באָרן—זיין אַרמישע קעפסווייב האָט געבאָרן מְכיר דעם פאָטער פון גלעד;¹⁵ און מְכיר האָט גענומען אַ ווייב פון חופים און שופים, און דער נאָמען פון זייער שוועסטער איז געווען מַעֲכָה—און דער נאָמען פון צווייטן איז געווען צלפחד; און צלפחד האָט געהאַט טעכטער. ¹⁶ און מַעֲכָה די ווייב פון מְכירן האָט געבאָרן אַ זון, און זי האָט גערופן זיין נאָמען פֶּרֶשׁ; און דער נאָמען פון זיין ברודער איז געווען שָׁרֵשׁ, און זינע זין זיינען געווען אולם, און רָקֵם. ¹⁷ און די זין פון אולמען: בָּדָן, דאָס זינען די קינדער פון גלעד דעם זון פון מְכיר, דעם זון פון מנשה. ¹⁸ און זיין שוועסטער המולכת האָט געבאָרן אישהודן, און אבישורן, און מחלהן. ¹⁹ און די זין פון שמידען זינען געווען: אחיז, און שקם, און לקחי, און אניעם.

²⁰ און די זין פון אפרים: שותלח—און זיין זון איז געווען

בְּרֵד, און זיין זון תַּחַת, און זיין זון אֶלְעָדָה, און זיין זון תַּחַת;
²¹און זיין זון זָבֵד, און זיין זון שׁוּתָלַח—און עֶנֶר, און אֶלְעָד.
 און די מענטשן פון גַּת, די אַיִנגעבאַרענע פון לֶאָנֵד הָאָבֶן
 זיי געהרגעט, ווייל זיי האָבן אַראָפּגענידערט אַוועקצונעמען
 זייערע פֿי. ²²און זייער פּאָטער אפרים האָט געטרויערט
 פֿיל טעג, און זיינע ברידער זיינען געקומען אים טרייסטן.
²³און ער איז געקומען צו זיין ווייב, און זי איז טראָגעדיק
 געוואָרן, און האָט געבאַרן אַ זון, און ער האָט גערופֿן זיין
 נאָמען בריִיעָה ווייל אַן אומגליק איז געשען אין זיין הויז.
²⁴און זיין טאָכטער איז געווען שְׂאָרָה, און זי האָט געבויט
 בֵּית־חֹרֹן, די אונטערשטע און די אויבערשטע, און אונז־
 שְׂאָרָה. ²⁵און זיין זון איז געווען רַפַּח, און רַשָׁף, און זיין
 זון תַּלַּח, און זיין זון תַּחֲסֹן; ²⁶זיין זון לְעָדָן, זיין זון עֲמִיהוּד,
 זיין זון אֶלִישָׁמַע; ²⁷זיין זון נוּן, זיין זון יְהוֹשֻׁעַ. ²⁸און זייער
 אייגנטום און זייערע ווינערטער איז געווען בֵּית־אֵל מִיט
 אירע טעכטערשטעט, און צו מוֹרַח, נְעֲרָן, און צו מערב
 גָּזֵר מִיט אירע טעכטערשטעט, און שָׁכֶם מִיט אירע טעכ־
 טערשטעט, ביז עֵיזָה מִיט אירע טעכטערשטעט. ²⁹און לעבן
 די קינדער פון מנשה, בֵּית־שָׁאֵן מִיט אירע טעכטערשטעט,
 תַּעֲנָן מִיט אירע טעכטערשטעט, מַגְדוֹ מִיט אירע טעכטער־
 שטעט, דוֹר מִיט אירע טעכטערשטעט. אין דידאָזיקע זיינען
 געזעסן די קינדער פון יוסף דעם זון פון ישראלן.

³⁰די קינדער פון אָשרן: מְנָה, און יִשָּׁה, און יִשׁוּי,
 און בריִיעָה, און זייער שוועסטער שָׂרַח. ³¹און די זין פון
 בריִיעָה: חָבֵר, און מַלְכִיאֵל, דָּאָס איז דער פּאָטער פון
 בְּרִיָּית. ³²און חָבֵר האָט געבאַרן יַפְלָטָן, און שוֹמְרֵן, און
 חוֹתְמֵעֵן, און זייער שוועסטער שוֹעָאן. ³³און די זין פון

* אין טעקסט: בְּרִיעָה, אין אַן אומגליק.

יפלטן זיינען געווען: פֿסֶךְ, און בְּמִהָל, און עֲשׂוֹת. דאָס זיינען די זין פון נִפְלֹטָן. ³⁴און די זין פון שְׁמֶרֶן: אַחִי, און רֵהֲגָה, און חוּבָה, און אָרָם. ³⁵און די זין פון זיין ברודער הַלְמַעַן: צוֹפַח, און יִמְנָע, און שְׁלֹשׁ, און עֲמֹל. ³⁶די זין פון צוֹפַח: סוּם, און סַרְנַפֶּר, און שׁוּעָל, און בְּרִי, און יִמְרָה; ³⁷בְּצָר, און הוֹד, און שִׁמְאָ, און שְׁלֹשָׁה, און יִתְרָן, און באַרְאָ. ³⁸און די זין פון יִתְרָן: יִפּוֹנָה, און פֶּסֶפָא, און אַרְאָ. ³⁹און די זין פון עוֹלְאָן: אָרַח, און חַנְיָאֵל, און רְצִיאָ. ⁴⁰די אַלע זיינען געווען די קינדער פון אָשֶׁר, הויפטן פון די פּאָטערהייזער, געקליבענע העלדישע גיבורים, אויבערפירשטן; און זייער פּאַרצייכעניש אין חיל פאַר מלחמה—זייער צאַל: זעקס און צוואַנציק טויזנט מאַן.

ח ¹און בנימין האָט געבאַרן בָּלַע זיין בכור, אַשְׁבֵּל דעם צווייטן, און אַחֲרַח דעם דריטן; ²נְוֹחָה דעם פּירטן, און רַפָּאָ דעם פינפטן. ³און בָּלַע האָט געהאַט זין: אָדָר, און גֵרָאָ, און אַבִּיהוּד; ⁴און אַבִּישׁוּעַ, און נְעֻמָן, און אַחוּם; ⁵און גֵרָאָ, און שַׁפּוּפָן, און חוּרָם. ⁶און דאָס זיינען די זין פון אַחוּדן:—דידאָזיקע זיינען געווען הויפטן פון פּאָטערהייזער פון די באַוווינער פון גִבְעָ, און מע האָט זיי פאַרטריבן קיין מְנַחֶת; ⁷און נְעֻמָן, און אַחִיָּה, און גֵרָאָ, זיי האָבן זיי פאַרטריבן—ער האָט געבאַרן עוּזָאָן, און אַחִיחוּדן. ⁸און שַׁחֲרִים האָט געהאַט קינדער אין פעלד פון מוֹאָב, נאָכדעם ווי ער האָט זיי אַוועקגעשיקט—זיינע ווייבער, חושים, און בְּעֵרָאָ. ⁹און ער האָט געהאַט מיט זיין ווייב חוּדְשָׁן: יוֹבָב, און צַבִּיאָן, און מִישָׁאָן, און מֶלְכָּמֶען; ¹⁰און יְעוּצָן, און שְׁכִיָּה, און מֶרְמָהֵן. דאָס זיינען געווען זיינע זין—הויפטן פון פּאָטערהייזער. ¹¹און מיט חושימען האָט ער געהאַט אַבִּיטוּבָן, און אַלְפַּעֲלָן.

¹²און די זין פון אַלפֿעלן: עֵבֶר, און מִשְׁעָם, און שְׁמֵר, וואָס האָט געבויט אָנו, און לֹוד מיט אירע טעכטערשטעט;
¹³און בריִיעָה, און שְׁמֵע, וואָס זיינען געווען הויפטן פֿון די פּאָטערהייזער פֿון די באַווינער פֿון אַגְלוֹן, די וואָס האָבן פּאַריאַנט די באַווינער פֿון גַת. ¹⁴און אַחיו, שְׁשֻׁק, און יִרְמוֹת, ¹⁵און זְבַדְיָה, און עֲרַד, און עֲדָר, ¹⁶און מִכָּאֵל, און יִשְׁפָּה, און יוֹחָאָ, זיינען געווען די זין פֿון בריִיעָה. ¹⁷און זְבַדְיָה, און מִשׁוּלָם, און חֹזְקִי, און חֶבֶר, ¹⁸און יִשְׁמָרִי, און יוֹלִיאָה, און יוֹבָב, זיינען געווען די זין פֿון אַלפֿעלן. ¹⁹און יָקִים, און זְכָרִי, און נְבַדִּי, ²⁰און אֱלִיעִינִי, און צַלְתִּי, און אֱלִיאֵל, ²¹און עֲדָיָה, און בִּרְאָיָה, און שְׁמֵרָת, זיינען געווען די זין פֿון שְׁמֵעִין. ²²און יִשְׁפָּן, און עֵבֶר, און אֱלִיאֵל, ²³און עֲבֹדוֹן, און זְכָרִי, און חֶנֶן, ²⁴און חַנְנִיָּה, און עֵילָם, און עֲנַתוֹתָיָה. ²⁵און יְפַדְיָה, און פְּנוּאֵל, זיינען געווען די זין פֿון שְׁשֻׁק. ²⁶און שְׁמִשְׁרִי, און שַׁחֲרָיָה, און עֲתַלְיָה, ²⁷און יַעֲרֻשָׁיָה, און אֱלִיָּה, און זְכָרִי, זיינען געווען די זין פֿון יְרוֹחֲמֵעַן. ²⁸דידאָזיקע זיינען געווען הויפטן פֿון פּאָטערהייזער—לויט זייערע געבורטן הויפטן. דידאָזיקע זיינען געוועסן אין ירושָׁלַיִם.

²⁹און אין גִבְעוֹן זיינען געוועסן: דער פּאָטער פֿון גִבְעוֹן,^א וואָס דער נאַמען פֿון זיין ווייב איז געווען מַעֲכָה; ³⁰און זיין ערשטגעבאַרענער זון עֲבֹדוֹן, און צוֹר, און קִישׁ, און בְּעַל, און נָדָב; ³¹און גְדוֹר, און אַחִיו, און זְכָרִי. ³²און מקלות האָט געבאַרן שְׁמָאָהן. און זיי אויך מיט זייערע ברידער זיינען געוועסן אין ירושָׁלַיִם, אַקעגן זייערע ברידער.

³³און נֵר האָט געבאַרן קִישׁן, און קִישׁ האָט געבאַרן שְׁאוּלן, און שְׁאוּל האָט געבאַרן יוֹנָתָנען, און מִלְכִישׁוּעַן, און אַבִּינָדָבן, און אֶשְׁבֵּעֵלן. ³⁴און יוֹנָתָנִס זון איז געווען

^א ווע ט, 35.

מריב־בַּעַל; און מריב־בַּעַל האָט געבאַרן מיכהן.³⁵ און די זין פון מיכהן זיינען געווען: פֿיתוֹן, און מֶלֶךְ, און תַּאֲרֵעַ, און אָחֹז.³⁶ און אָחֹז האָט געבאַרן יהוֹעֲדָה; און יהוֹעֲדָה האָט געבאַרן עֲלִמֶת, און עֲזֹמֹתַן, און זמרין; און זמרי האָט געבאַרן מוֹצָאָן.³⁷ און מוֹצָאָן האָט געבאַרן בְּנֵעָאן; זיין זון איז געווען רָפָה, זיין זון אֶלְעָשָׂה, זיין זון אָצֵל.³⁸ און אָצֵל האָט געהאַט זעקס זין, און דאָס זיינען זייערע נעמען: צוֹרִיקָם, בּוֹכְרוֹ, און יִשְׁמַעֵאל, און שַׁעֲרִיָּה, און עֹבְדֵיָה, און חֲנָן. די אַלע זיינען געווען די זין פון אָצֵל.³⁹ און די זין פון זיין ברודער עֲשָׂקָן: אוֹלָם זיין בְּכוֹר, עֹשֵׂה דַעַר צווייטער, און אֶלִּיפֶלֶט דַעַר דריטער.⁴⁰ און די זין פון אוֹלָמֶען זיינען געווען מענטשן העלדישע גיבורים, בויגשפּאַנער; און זיי האָבן געהאַט פיל קינדער און קינדסקינדער—הונדערט און פופציק. די אַלע זיינען געווען פון די קינדער פון בנימין.

ט און גאַנץ ישראל האָבן זיך פאַרצייכנט, און זיי זיינען פאַרשריבן אין בוך פון די מלכים פון ישראל. און יהודה איז פאַרטריבן געוואָרן קיין בָּבֶל פאַר זייער פעלשונוג.² און די וואָס האָבן זיך די ערשטע באַזעצט אויף זייער אייגנטום אין זייערע שטעט, זיינען געווען, ישראל, די כהנים, די לויים, און די נתינים.³ און אין ירושלים זיינען געזעסן פון די קינדער פון יהודה, און פון די קינדער פון בנימין, און פון די קינדער פון אפרים און מנשה: ⁴עוֹתִי דַעַר זון פון עמיהוד דעם זון פון עֲמֵרִי, דעם זון פון אַמְרִין, דעם זון פון בְּנִין, פון די זין פון פֶּרֶץ דעם זון פון יהודה.⁵ און פון די שילונים: עֲשָׂיָה דַעַר בְּכוֹר, און זייער זין.⁶ און פון די קינדער פון נָח: יְעֹאֵל, און זייערע ברידער, זעקס הונדערט און ניינציק.⁷ און פון די קינדער פון בנימין: סְלוּא דַעַר

זון פון משולם דעם זון פון הודוה, דעם זון פון הסנואהן; און יבנה דער זון פון ירוחמען, און אלה דער זון פון עווי דעם זון פון מכרין, און משולם דער זון פון שפטיה דעם זון פון רעואל, דעם זון פון יבנהן; און זיערע ברידער לויט זיערע געבורטן, ניין הונדערט און זעקס און פופציק. די אלע מענער זיינען געווען הויפטן פון פאטערהייזער לויט זיערע פאטערהייזער.

¹⁰און פון די כהנים: ידעיה, און יהויריב, און יכין; ¹¹און צוריה דער זון פון חלקיה דעם זון פון משולם, דעם זון פון צדוק, דעם זון פון מקיות, דעם זון פון אחיטוב, דער פירשט פון גאטס הויז; ¹²און עדיה דער זון פון ירוחם דעם זון פון פשחור, דעם זון פון מלכיהן, און מעשי דער זון פון עדיאל דעם זון פון יחזרה, דעם זון פון משולם, דעם זון פון משלמית, דעם זון פון אמרן; ¹³און זיערע ברידער, הויפטן פון זיערע פאטערהייזער, טויזנט און זיבן הונדערט און זעכציק טויגלאכע לייט פאר דער דינסטארבעט פון גאטס הויז.

¹⁴און פון די לויים: שמעיה דער זון פון חשוב דעם זון פון צוריקם, דעם זון פון חשבניהן, פון די קינדער פון מררי; ¹⁵און בקבקר, חרש, און גלל, און מתניה דער זון פון מיכא דעם זון פון זכרי, דעם זון פון אספן; ¹⁶און עובדיה דער זון פון שמעיה דעם זון פון גלל, דעם זון פון ידותונען, און ברכיה דער זון פון אסא דעם זון פון אלקנהן, וואס איז געזעסן אין די דערפער פון די גטופתים.

¹⁷און די טויערלייט זיינען געווען: שלום, און עקוב, און טלמון, און אחימן; און זיער ברודער שלום איז געווען דער הויפט. ¹⁸און נאך ביז אהער זיינען זיי אין דעם מלכס טויער צו מורח; זיי זיינען די טויערלייט פאר די לאגערס

פון די קינדער פון לוי. ¹⁹ און שלום דער זון פון קורא דעם זון פון אביסף, דעם זון פון קרחן, און זינע ברידער פון זיין פאטערס הויז, די קרחים, זינען געווען איבער דער דינסטארבעט, די שוועלהיטער פון דעם געצעלט, אזוי ווי זייערע עלטערן זינען געווען איבער דעם לאגער פון גאט, די היטער פון דעם איינגאנג. ²⁰ און פינחס דער זון פון אלעזרן איז געווען דער פירשט איבער זיי אמאל; גאט איז מיט אים געווען. ²¹ זכריה דער זון פון משלמיהן איז געווען דער טויערמאן ביים איינגאנג פון אוהל-מועד. ²² זיי אלע, די אויסגעקליבענע פאר טויערלייט ביי די שוועלן, צוויי הונדערט און צוועלף. זיי זינען געווען פארציכנט לויט זייערע דערפער; זיי האט דוד און שמואל דער זעער געשטעלט אויף זייער אמת. ²³ און זיי און זייערע קינדער זינען געווען איבער די טויערן פון דעם הויז פון גאט, פון דעם הויז פון געצעלט, פאר וואכן. ²⁴ אין פיר זייטן זינען געווען די טויערלייט: אין מזרח, אין מערב, אין צפון, און אין דרום. ²⁵ און זייערע ברידער אין זייערע דערפער האבן געדארפט קומען אויף זיבן טעג, פון צייט צו צייט, צו זיין מיט די דאזיקע; ²⁶ ווארום אויף שטענדיק זינען געווען נאר די פיר הויפטטויערלייט.

דאס זינען געווען די לויים.

אויך זינען זיי געווען איבער די קאמערן, און איבער די אוצרות פון גאטס הויז. ²⁷ און זיי האבן גענעכטיקט ארום דעם הויז פון גאט, ווייל אויף זיי איז געווען די היטונג, און זיי זינען געווען איבער דעם עפענען, מארגן פאר מארגן. ²⁸ און טייל פון זיי זינען געווען איבער די כלים פון דינסט, ווארום מיט א צאל האט מען זיי אריינגעבראכט, און מיט א צאל האט מען זיי ארויסגענומען. ²⁹ און טייל פון זיי

זיינען געווען געשטעלט איבער די זאכן, און איבער אלע הייליקע כלים, און איבער דעם זעמלמעל, און דעם וויין, און דעם אייל, און דעם וויירוך, און די בשמים.³⁰ און טייל פון די זין פון די כהנים האָבן צובאַרייט די צובאַרייט טונג פון די בשמים.³¹ און מתתיה פון די לויים, וואָס איז געווען דער בכור פון שלום דעם קרחי, האָט געהאַט דעם אָמט איבער די פּאַנגעבעקסן.³² און טייל פון די קינדער פון די קהתים, פון זייערע ברידער, זיינען געווען איבערן אויסגעלייגטן ברויט, דאָס צוצוגרייטן שבת אין שבת.

³³ און דאָס זיינען געווען די זינגערס, הויפטן פון פּאַטער הייזער פון די לויים, אין די קאַמערן, פּטור ופּון אַנדערן דינסטן ווייל טאַג און נאַכט איז אויף זיי געווען די אַרבעט.³⁴ די דאָזיקע זיינען געווען הויפטן פון די פּאַטער הייזער פון די לויים—לויט זייערע געבורטן הויפטן. די דאָזיקע זיינען געזעסן אין ירושלים.

³⁵ און אין גבֿעון זיינען געזעסן: דער פּאַטער פון גבֿעון, יעואָל, וואָס דער נאָמען פון זיין ווייב איז געווען מַעֲכָה; און זיין זון דער בכור, עבדון, און צור, און קיש, און בַּעַל, און נר, און נָדָב;³⁷ און גדור, און אַחיו, און זכריה, און מקלות.³⁸ און מקלות האָט געבאַרן שמאַמען. און זיי אויך זיינען געזעסן מיט זייערע ברידער אין ירושלים, אַקעגן זייערע ברידער.

³⁹ און נר האָט געבאַרן קישן; און קיש האָט געבאַרן שאולן; און שאול האָט געבאַרן יונתנען, און מלכישוען, און אבינדבן, און אַשֶׁבֶּעֶלן.⁴⁰ און יונתנס זון איז געווען מריב־בעל, און מריב־בעל האָט געבאַרן מיכהן.⁴¹ און די זין פון מיכהן זיינען געווען: פיתון, אין מֶלֶךְ, אין תַּחֲרַע, נאון אַחֲזַיִם.⁴² און אַחֲזַיִם האָט געבאַרן עֶרְהֵן; און עֶרְהֵן האָט געבאַרן

עֲלֵמֶתָן, און צומוֹתָן, און זמריִן; און זמריִן האָט געבאָרן מוצאָן.
⁴³ און מוצאָ האָט געבאָרן בנעָאן; און זיין זון איז געווען רפָּיה,
 זיין זון אַלעָשָׁה, זיין זון אָצֵל.⁴⁴ און אָצֵל האָט געהאַט זעקס
 זין, און דאָס זיינען זייערע נעמען: צוריָקם, בוכרוֹ, און
 ישמָעאל, און שעֲרָה, און עובְדֵּיה, און חָנָן. דאָס זיינען
 די זין פון אָצֵלן.

י און די פלשתים האָבן מלחמה געהאַלטן אויף ישראל,
 און די מענער פון ישראל זיינען אַנטלאָפן פאַר די
 פלשתים, און זיי זיינען געפאַלן דערשלאָגענע אויפן באָרג
 גלבּוֹעַ.² און די פלשתים האָבן נאָכגעיאָגט שאולן און זיינע
 זין, און די פלשתים האָבן דערשלאָגן יוֹנָתָן, און אַבִּינָדָב,
 און מלכִישוּעַ, די זין פון שאולן.³ און די מלחמה איז געווען
 שווער אַקעגן שאולן, און די בויגנשיסערס האָבן אים גע־
 פונען, און ער האָט געציטערט פאַר די שיסערס.⁴ און
 שאול האָט געזאָגט צו זיין וואַפנטרעגער: צי אַרויס דיין
 שווערד, און דערשטעך מיך מיט איר, אַז דיִדאָזיקע אומ־
 באַשניטענע זאָלן ניט קומען, און מאַכן געשפעט איבער
 מיר. אָבער זיין וואַפנטרעגער האָט ניט געוואָלט, וואָרום
 ער האָט זייער מורא געהאַט. האָט שאול גענומען די
 שווערד, און איז אַרויפגעפאַלן אויף איר.⁵ און ווי זיין
 וואַפנטרעגער האָט געזען, אַז שאול איז געשטאַרבן, איז ער
 אויך אַרויפגעפאַלן אויף זיין שווערד, און איז געשטאַרבן.
⁶ אַזוי איז געשטאַרבן שאול; און זיינע דריי זין און זיין גאַנץ
 הויזגעזינט אין איינעם זיינען געשטאַרבן.

י און ווי אַלע מענער פון ישראל וואָס אין טאַל האָבן
 געזען, אַז יענע זיינען אַנטלאָפן, און אַז שאול און זיינע זין
 זיינען טויט, אַזוי האָבן זיי פאַרלאָזן זייערע שטעט, און

זיינען אַנטלאָפֿן. און די פֿלשתיים זיינען געקומען, און האָבן זיך אין זיי באַזעצט.

⁸ און עס איז געווען אויף מאָרגן, זיינען די פֿלשתיים געקומען אויסטאָן די דערשלאָגענע, און זיי האָבן געפונען שאַולן און זיינע דריי זין, געפאַלן אויפן באַרג גלבוע. ⁹ האָבן זיי אים אויסגעטאָן, און האָבן גענומען זיין קאָפּ, און זיינע וואָפֿן, און געשיקט אין לאַנד פֿון די פֿלשתיים רונד אַרום, צו ברענגען די בשורה צו זייערע געצנבילדער און צום פֿאַלק. ¹⁰ און זיי האָבן אַוועקגעלייגט זיינע וואָפֿן אין הויז פֿון זייערע געטער, און זיין שאַרבן האָבן זיי אויפגע־שטאַכן אין הויז פֿון דָגון.

¹¹ און גאַנץ יִבְיִש־גִּלְעָד האָט געהערט אַלץ וואָס די פֿלשתיים האָבן געטאָן צו שאַולן, ¹² און אַלע העלדישע לייט זיינען אויפגעשטאַנען, און זיי האָבן גענומען דעם לייב פֿון שאַולן, און די לייבער פֿון זיינע זין, און זיי געבראַכט קיין יִבְיִש; און זיי האָבן באַגראָבן זייערע ביינער אונטער דעם אייכנבוים אין יִבְיִש; און זיי האָבן געפאַסט זיבן טעג.

¹³ און שאַול איז געשטאַרבן פֿאַר זיין פעלשונג וואָס ער האָט געפעלשט אָן גאָט פֿון וועגן דעם וואָרט פֿון גאָט וואָס ער האָט ניט געהיט, און אויך פֿאַרוואָס שאַול האָט געפרעגט ביי אַ גייסט צו פֿאַרשן ביי אים, ¹⁴ און ניט געפרעגט ביי גאָט; דרום האָט ער אים געטייט, און האָט אָפּגעקערט די מלוכה צו דוד דעם זון פֿון ישינ.

יא און גאַנץ ישראל האָבן זיך איינגעזאַמלט צו דודן קיין חברון, אַזוי צו זאָגן: דיין ביין און דיין פֿלייש זיינען מיר דאָך. ² נאָך פֿון נעכטן און אייערנעכטן, נאָך ווען שאַול איז געווען אַ מלך, ביסטו געווען דער וואָס האָט

ארויסגעפירט און אריינגעפירט ישראל. און גאָט דיין האַר
האָט צו דיר געזאָגט: דו זאָלסט פיטערן מיין פּאָלק ישראל,
און דו זאָלסט זיין אַ פירשט איבער מיין פּאָלק ישראל.
און אַלע עלטסטע פון ישראל זיינען געקומען צום מלך
קיין חברון, און דוד האָט זיי געשלאָסן אַ בונד אין חברון
פאַר גאָט, און זיי האָבן געזאָלבט דודן פאַר אַ מלך איבער
ישראל, אַזוי ווי גאָטס וואָרט דורך שמואלן.

און דוד און גאַנץ ישראל זיינען געגאַנגען קיין ירושלים,
דאָס איז יבוס; און דאָרטן זיינען געווען די יבוסים, די באַ-
ווינער פון לאַנד. ⁵האַבן די באַווינער פון יבוס געזאָגט
צו דודן: וועסט אַהער ניט קומען. אָבער דוד האָט באַ-
צווונגען די פעסטונג פון ציון, דאָס איז דודס־שטאָט. ⁶און
דוד האָט געזאָגט: ווער נאָר עס וועט צוערשט שלאָגן
דעם יבוס זאָל ווערן פאַר אַ הויפטמאַן און פאַר אַ האַר.
איז יואב דער זון פון צרויהן ארויפגעגאַנגען צום ערשטן,
און ער איז געוואָרן פאַר אַ הויפטמאַן. ⁷און דוד האָט זיך
באַזעצט אין דער פעסטונג, דרום האָט מען זי גערופן דודס־
שטאָט. ⁸און ער האָט פאַרבויט די שטאָט רונד אַרום, פון
מלוא ביז רונד אַרום. און יואב האָט פאַרריכט דעם רעשט
פון דער שטאָט. ⁹און דוד איז געוואָרן אַלץ גרעסער, און
גאָט פון צבאות איז געווען מיט אים.

¹⁰און דאָס זיינען די הויפט־גיבורים וואָס דוד האָט גע-
האַט, די וואָס האָבן פעסט געהאַלטן מיט אים אין זיין
מלוכה, אינאיינעם מיט גאַנץ ישראל, אים צו מאַכן פאַר
אַ מלך, אַזוי ווי דאָס וואָרט פון גאָט צו ישראל. ¹¹און דאָס
איז די צאָל פון די גיבורים וואָס דוד האָט געהאַט: יִשְׁבָּעִם
דער זון פון חכמונין, דער הויפטמאַן פון די עלצטע; ער
האַט אויפגעהויבן זיין שפיץ אויף דריי הונדערט, און זיי

דערשלאָגן אויף איין מאָל. ¹²און נאָך אים, אָלעָנֶר דער וון פון דודן, פון אחוּח; ער איז געווען פון די דריי גיבורים. ¹³ער איז געווען מיט דודן אין פּס־דמים, ווען די פּלשתים האָבן זיך דאָרטן אַיינגעזאַמלט אויף מלחמה; און דאָרטן איז געווען אַ שטיק פעלד פּול מיט גערשטן; און דאָס פּאַלק איז אַנטלאָפּן פאַר די פּלשתים. ¹⁴האָבן זיי זיך געשטעלט אין מיטן פון דעם שטיק לאַנד, און האָבן עס מציל געווען; און זיי האָבן געשלאָגן די פּלשתים, און גאָט האָט זיי געהאַלפּן אַ גרויס הילף.

¹⁵און דריי פון די דרייסיק הויפטלייט האָבן אַראָפּ גענידערט צום פעלז צו דודן אין דער הייל פון צדולם; און די מחנה פון די פּלשתים האָט געלאָגערט אין טאַל רפאים. ¹⁶און דוד איז דענסמאַל געווען אין דער פעס־טונג, און די וואַך פון די פּלשתים איז דענסמאַל געווען אין בֵּית־לָחֶם. ¹⁷האָט דוד געגלוסט, און ער האָט געזאָגט: ווען עמיצער גיט מיר טרינקען וואַסער פון דעם ברונעם פון בֵּית־לָחֶם וואַס אין טויער! ¹⁸האָבן די דריי דורכגע־בראַכן אין לאָגער פון די פּלשתים, און האָבן אָנגעשעפּט וואַסער פון דעם ברונעם פון בֵּית־לָחֶם וואַס אין טויער, און גענומען און געבראַכט צו דודן. אָבער דוד האָט עס נישט געוואָלט טרינקען, און ער האָט עס אויסגעגאָסן פאַר גאָט. ¹⁹און ער האָט געזאָגט: באַהיט מיך מיין גאָט פון דאָס צו טאָן! דאָס בלוט פון די־אויקע מענטשן מיט זייער לעבן זאָל איך טרינקען? וואַרום מיט דער סכנה פון זייער לעבן האָבן זיי עס געבראַכט. און ער האָט עס נישט געוואָלט טרינקען.

דאָס האָבן געטאָן די דריי גיבורים.

²⁰און אַבשי דער ברודער פון יואָבן, ער איז געווען

דער הויפט פון די דריי; און ער האָט אויפגעהויבן זיין שפיז אויף דריי הונדערט, און זיי דערשלאָגן; און ער האָט געהאַט אַ שם צווישן די דריי.²¹ פון די צווייטע דריי איז ער געווען דער אָנגעזעענסטער, און ער איז געווען זייער עלצטער, אָבער צו די [ערשטע] דריי איז ער ניט געקומען.²² בְּנֵיהֶּ דֶּעֶר זֶה פֿון יְהוֹדָעַן, דער זון פון אַ העלדישן מאַן פון אויפטוען, פון קבצאל, ער האָט געשלאָגן די צוויי מזבחות פון מזב, און ער האָט אַראָפגענידערט, און האָט דערשלאָגן אַ לייב אין אַ גרוב אין אַ טאָג פון שניי.²³ און ער האָט דערשלאָגן אַ מצרישן מאַן, אַ מאַן פון אַ גרויסן וווקס, פינף איילן [די הייך]; און אין דעם מצרים האַנט איז געווען אַ שפיז אַזוי ווי דער שטאַנג פון וועבער, און ער האָט אַראָפגענידערט צו אים מיט אַ רוט; האָט ער אַרויס געריסן דעם שפיז פון דעם מצרים האַנט, און האָט אים געהרגעט מיט זיין אייגענעם שפיז.

²⁴ דאָס האָט געטאָן בְּנֵיהֶּ דֶּעֶר זֶה פון יְהוֹדָעַן, און ער האָט געהאַט אַ שם צווישן די דריי גיבורים.²⁵ ער איז געווען מער אָנגעזעען פון די דרייסיק, אָבער צו די [ערשטע] דריי איז ער ניט געקומען. און דוד האָט אים אויפגעזעצט איבער זיין לייבוואַך.

²⁶ און די העלדישע גיבורים זיינען געווען: עֲשָׂהָאֵל דער ברודער פון יואָבן; אַלְחָנָן דער זון פון דודן פון בֵּית־לְחָם; ²⁷ שְׁמוּת פון הרור; חֶלֶץ פון פלון; ²⁸ עִירָאָ דער זון פון עֲקָשָׁן פון תקוֹע; אַבִּיעֶזֶר פון עֲנָתוֹת; ²⁹ סִבְכִי פון חוֹשָׁה; עִילִי פון אַחֹם; ³⁰ מֵהָרִי פון נטוֹפָה; חֶלֶד דער זון פון בְּצַנְהָן פון נטוֹפָה; ³¹ אִיתִי דער זון פון רִיבִין פון גִבְעָה פון די קינדער פון בנימין; בְּנֵיהֶּ פון פּרַצְתוֹן; ³² חוּרִי פון נַחֲלִי־נָעֶשׂ; אַבִּיאֵל פון עַרְבָּה; ³³ עֲזֹמֹנָת פון בְּחָרוֹם; אַלְחַבָּאָ פון שַׁעֲלָבוֹן; ³⁴ די

זין פון קשמען פון גוון; יונתן דער זון פון שגהן פון קרר;
 35 אַחיאָם דער זון פון שקרן פון קרר; אַליפֿל דער זון פון
 אורן; 36 קפּר פון מכרה; אחיה פון פלון; 37 קצרו פון כרמל;
 נצרי דער זון פון אובין; 38 יואל דער ברודער פון נתנען;
 מבחר דער זון פון הגרין; 39 זלק דער צמוני; נחרי פון ברות,
 דער וואַפנטרעגער פון יואב דעם זון פון צרויהן; 40 עיראָ
 פון יתר; גרב פון יתר; 41 אוריה דער חתי; נבד דער זון פון
 אַחלין; 42 עדינאָ דער זון פון שיואָ דעם ראובני, אַ הויפטמאַן
 פון די ראובנים, און דרייסיק מיט אים; 43 חנן דער זון פון
 מעכהן, און יושפט פון מתן; 44 עוזיאָ פון עשתרות; שמע,
 און יציאל, די זין פון חותמען פון צרוער; 45 ידיעאל דער זון
 פון שמרין, און יוחאָ זיין ברודער פון תיץ; 46 אליאל פון
 מחנים; און יריבי, און יושניה, די זין פון אלנעמען; און
 יתמה דער מואבי; 47 אליאל, און עובד, און יעשיאל פון
 מצוביה.

יב און דאָס זיינען די וואָס זיינען געקומען צו דודן קיין
 צקלג, בעת ער איז נאָך געווען פאַרשפּאַרט פון וועגן
 שאול דעם זון פון קישן; און זיי זיינען געווען צווישן די גיבורים
 וואָס האָבן געהאַלפּן אין דער מלחמה; 2 באַוואָפנטע מיט
 בויגנס, וואָס האָבן אי מיט דער רעכטער האַנט אי מיט
 דער לינקער געקענט וואַרפן שטיינער און פּיילן פון בויגן;
 פון שאולס ברידער, פון בנימין. 3 דער הויפט אַחיפּעָר,
 און יואָש, די זין פון השמעהן פון גבעה; און יואל, און פּלָט,
 די זין פון עזמותן; און ברכה, און יהוא פון ענתות; 4 און
 ישמעיה פון גבעון, אַ גיבור פון די דרייסיק, און איבער די
 דרייסיק; און ירמיה, און יחזאל, און יחנן, און יונבד פון
 גדרה; 5 אַלעווי, און ירימות, און בעליה, און שמרניה, און
 שפטיהו פון חרפה; 6 אַלקנה, און ישיהו, און צוראל, און

יועֶנֶר, און יִשְׁבָּעָם, די קָרְחִים; יֵאוֹן יוֹעָאֵלָה, און זְבַדְיָה
די זין פון ירוֹחֲמֶעַן פון גדור.

⁸און פון די גָּדִים האָבן זיך אָפּגעשײדט צו דודן, צו
דער פעסטונג אין דער מדבר, העלדישע גיבורים, חיל-
לייט פֿאַר מלחמה, וואָס האָבן געקענט האַלטן אַ פּאַנצער
און אַ שפּיז, מיט פּנימער ווי פּנימער פון לייבן, און אַזוי ווי
הירשן אויף די בערג אין פּלינקייט. ⁹עֶנֶר דער הויפט,
עוֹבְדֵיָה דער צווייטער, אַליאַב דער דריטער; ¹⁰מִשְׁמֵנָה
דער פּירטער, יִרְמְיָה דער פינפטער; ¹¹עֲמִי דער זעקסטער,
אַליאַל דער זיבעטער; ¹²יוֹחָן דער אַכטער, אַלְנָבֵד דער
ניינטער; ¹³יִרְמְיָהוּ דער צענטער, מִכְּבִּי דער עלפטער.
¹⁴דידאָזיקע פון די קינדער פון גֹד זיינען געווען הויפטלייט
פון חיל; דער מינדסטער איבער הונדערט, און דער
גרעסטער איבער טויזנט. ¹⁵דאָס זיינען די וואָס זיינען
אַריבער דעם יַרְדֵּן אין ערשטן חודש ווען ער איז געווען
פול איבער אַלע זיינע ברעגן, און האָבן פֿאַריאַגט אַלע
פון די טאָלן צו מזרח און צו מערב.

¹⁶און פון די קינדער פון בנימין און יהודה זיינען גע-
קומען צו דער פעסטונג צו דודן. ¹⁷און דוד איז זיי אַרויס
אַנטקעגן, און ער האָט זיך אָפּגערוּפּן און האָט צו זיי גע-
זאָגט: אויב איר זייט געקומען אויף שלום צו מיר, מיך צו
העלפן, וועט מיין האַרץ זיין איינס מיט אַיך; אויב אָבער
מיך צו פֿאַרנאַרן צו מיינע פיינט, אָן אַן אומרעכט אין מיינע
הענט, זאָל דער גאָט פון אונדזערע עלטערן צווען און
משפטן. ¹⁸האָט אַ גייסט אָנגעקליידט עֲמִשִּׁי דעם הויפט-
מאַן פון די עלצטע:

פֿאַר דיר, דוד,

און מיט דיר, זון פון ישׂין!

שלום, שלום צו דיר,
און שלום צו דיניע העלפער;
וואָרום דיין גאָט טוט דיך העלפן.

האָט זיי דוד צוגענומען, און האָט זיי געמאַכט פאַר הויפט־
לייט פון דער מחנה.

¹⁹אויך פון מנשה זיינען צוגעפאלן צו דודן ווען ער איז
געקומען מיט די פלשתים אַקעגן שאולן אויף מלחמה, אָבער
זיין האָבן זיין ניט געהאַלפן, וואָרום נאָך אַ באַראַטונג האָבן
די פירשטן פון די פלשתים אים אַוועקגעשיקט, אַזוי צו
זאָגן: מיט אונדזערע קעפּ וועט ער צופאַלן צו זיין האָר
שאולן. ²⁰אַז ער איז געגאַנגען קיין צקלג זיינען צוגעפאלן
צו אים פון מנשה: עֲדֹנָה, און יוֹנָדָד, און יִדְעָאֵל, און מִיכָאֵל,
און יוֹנָדָד, און אֱלִיהוּא, און צִלְתִּי, הויפטלייט פון טויונטן
וואָס פון מנשה. ²¹און זיין האָבן געהאַלפן דודן אַקעגן דער
מחנה, וואָרום זיי זיינען אַלע געווען העלדישע גיבורים, און
זיי זיינען געוואָרן עלצטע אין חיל. ²²יאָ, פון טאַג צו טאַג
איז מען געקומען צו דודן אים צו העלפן, ביז די מחנה איז
געווען גרויס, אַזוי ווי אַ מחנה פון גאָט.

²³און דאָס זיינען די צאָלן פון די קעפּ פון די באַוואָפנטע
פאַר מלחמה, וואָס זיינען געקומען צו דודן קיין חֲבֵרוֹן,
אַפצוקערן די מלוכה פון שאולן צו אים, לויט דעם מויל
פון גאָט: ²⁴די קינדער פון יהודה וואָס האָבן געטראָגן אַ
פאַנצער און אַ שפּיו, זעקס טויונט און אַכט הונדערט באַ-
וואָפנט פאַר מלחמה. ²⁵פון די קינדער פון שמעון, העל-
דישע גיבורים פאַר מלחמה, זיבן טויונט און הונדערט. ²⁶פון
די קינדער פון לוי, פיר טויונט און זעקס הונדערט. ²⁷און
יהוֹיָדָע דער פירשט פון אַהרן, און מיט אים דריי טויונט
און זיבן הונדערט. ²⁸און צָדוֹק, אַ יונגער העלדישער גיבור,

א דוד מיט זיינע מענטשן - די פלשתים. זע שמואל א, כח, ו, און קאפ. כט.

און זיין פאָטער הויז, צוויי און צוואַנציק עלצטע. ²⁹און פון די קינדער פון בנימין, די ברידער פון שאולן, דריי טויזנט, וואָרום ביז דענסמאָל האָט דאָס רוב פון זיי אָפּגעהיט די געטריי שאַפט צו שאולס הויז. ³⁰און פון די קינדער פון אפרים, צוואַנציק טויזנט און אַכט הונדערט העלדישע גיבורים, מענטשן מיט נעמען אין זייערע פאָטערהייזער. ³¹און פון דעם האַלבן שבט מנשה, אַכצן טויזנט וואָס זיינען געווען אָנגערופן מיט נעמען—צו קומען מאַכן דודן פאַר אַ מלך. ³²און פון די קינדער פון יששכר, די וואָס האָבן זיך פאַרשטאַנען אויף די צייטן, צו וויסן וואָס ישראל דאַרף טאָן; זייערע הויפטלייט זיינען געווען צוויי הונדערט, און אַלע זייערע ברידער זיינען געווען אונטער זייער באַפעל. ³³פון זבולון, פופציק טויזנט וואָס קענען אַרויסגיין אין חיל, וואָס קענען אָנריכטן אַ מלחמה מיט אַלערליי פלי-מלחמה, און זיך אויסשטעלן גיט מיט אַ האַלבן האַרצן. ³⁴און פון נפתלי, טויזנט עלצטע, און מיט זיי זיבן און דרייסיק טויזנט מיט פאַנצערס און שפיון. ³⁵און פון די דנים, אַכט און צוואַנציק טויזנט און זעקס הונדערט וואָס קענען אָנריכטן אַ מלחמה. ³⁶און פון אָשר, פערציק טויזנט וואָס קענען אַרויסגיין אין חיל אָנצורייכטן אַ מלחמה. ³⁷און פון יענער זייט ירדן, פון די ראובנים, און די גדים, און דעם האַלבן שבט מנשה, מיט אַלע קריגעצייג פאַר מלחמה, הונדערט און צוואַנציק טויזנט.

³⁸די אַלע, מלחמה-לייט וואָס האָבן געקענט זיך אויס-שטעלן אין שלאַכטריי, זיינען געקומען מיט אַ גאַנצן האַרצן קיין חֶבְרוֹן, צו מאַכן דודן פאַר אַ מלך איבער גאַנץ ישראל. און אויך אַלע איבעריקע פון ישראל זיינען געווען מיט איין האַרץ צו מאַכן דודן פאַר אַ מלך. ³⁹און זיי זיינען דאַרטן

געווען מיט דודן דריי טעג, און זיי האָבן געגעסן און גע-
טרונקען, וואָרום זייערע ברידער האָבן צוגעגרייט פאַר
זיי.⁴⁰ און אויך האָבן די וואָס זיינען געווען נאָנט צו זיי, ביז
צו יששכָר און זבולון און נפתלי, געבראַכט ברויט אויף
איזלען, און אויף קעמלען, און אויף מוילאיזלען, און
אויף רינדער, מעלשפייזן, געפרעסטע פייגן, און ראָזינקעס,
און וויין, און אייל, און רינדער און שאָף לרוב, וואָרום עס
איז געווען אַ שמחה אין ישראל.

לג. און דוד האָט געהאַלטן אַן עצה מיט די הויפטלייט פון
די טויזנטן און פון די הונדערטן, מיט איטלאַכן אָנפירער.
און דוד האָט געזאָגט צו דער אַיינזאַמלונג פון ישראל: אויב
אַיך איז ווילגעפעלן, און עס איז פון גאָט אונדזער האַר,
לאָמיר ברייט פאַנאַנדערשיקן צו אונדזערע איבעריקע
ברידער אין אַלע לענדער פון ישראל, און צוגלייך מיט זיי
צו די פּהנים און צו די לויים וואָס זיינען אין זייערע שטעט
מיט די פרייע פלעצער, אַז זיי זאָלן זיך אויפקלייבן צו
אונדו.³ און לאָמיר אַריבערברענגען דעם אָרון פון אונדזער
גאָט צו אונדו, וואָרום מיר האָבן אים ניט געזוכט אין די
טעג פון שאולן.⁴ האָט די גאַנצע אַיינזאַמלונג געזאָגט, מע
זאָל אַזוי טאָן, וואָרום די זאַך איז געווען גלייך אין די אויגן
פון דעם גאַנצן פּאָלק.⁵ און דוד האָט אַיינגעזאַמלט גאַנץ
ישראל פון [דעם טייך] שיחור פון מצרים און ביז מע קומט
קיין סַמַת, כדי צו ברענגען דעם אָרון פון גאָט פון קרַנת-
יַערים.

⁶ און דוד און גאַנץ ישראל זיינען אַרויפגעאַנגען קיין
בַּעֲלָה, קיין קרַנת־יַערים וואָס געהערט צו יהודה, כדי
אַרויפצוברענגען פון דאַרטן דעם אָרון פון גאָט דעם האַר

וואָס זיצט איבער די כרובים, וואָס זיין נאָמען ווערט גע-
רופֿן דערויף. ⁷ און זיי האָבן אַרויפגעלייגט דעם אָרון פֿון
גאָט אויף אַ נייעם וואָגן פֿון אַבינָדבס הויז, און עוואָ און
אַחיו האָבן געפירט דעם וואָגן. ⁸ און דוד און גאַנץ ישראל,
האָבן זיך פֿריילאָך געמאַכט פֿאַר גאָט מיטן גאַנצן כּוּחַ,
מיט געוואַנגען, און מיט האַרפֿן, און מיט גיטאַרן, און מיט
פֿויקן, און מיט צימבלען, און מיט טרומייטן.

⁹ און ווי זיי זיינען געקומען ביו צום שיער פֿון כּידון,
האָט עוואָ אויסגעשטרעקט זיין האַנט אַנצונעמען דעם אָרון,
וואָרום די רינדער האָבן אים אַראָפֿגערוקט. ¹⁰ האָט דער
צאָרן פֿון גאָט געגרימט אויף עוואָ, און ער האָט אים גע-
שלאָגן פֿאַרוואָס ער האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט צום
אָרון; און ער איז דאָרטן געשטאַרבן פֿאַר גאָט.

¹¹ און דודן האָט געערגערט וואָס גאָט האָט געבראַכט
אַ בראַך אויף עוואָ. און מע רופֿט יענעם אָרט פֿרָץ-עוואָ.
ביו אויף היינטיקן טאָג. ¹² און דוד האָט מורא געהאַט פֿאַר
גאָט אין יענעם טאָג, אַזוי צו זאָגן: ווי אַזוי זאָל איך ברענגען
צו מיר דעם אָרון פֿון גאָט?

¹³ און דוד האָט ניט אַוועקגענומען דעם אָרון צו זיך אין
דודס־שטאָט, נאָר ער האָט אים אָפֿגעפירט צו דעם הויז פֿון
עוֹבֶד־אָדֹמֶען פֿון גת. ¹⁴ און דער אָרון פֿון גאָט איז געבליבן
בײַ דעם הויגעזינט פֿון עוֹבֶד־אָדֹמֶען אין זיין הויז דריי
חדשים. און גאָט האָט געבענטשט דאָס הויז פֿון עוֹבֶד־
אָדֹמֶען, און אַלץ וואָס ער האָט געהאַט.

יך ¹ און חורם דער מלך פֿון צור האָט געשיקט שלוחים
צו דודן מיט צעדערהאַלץ און מויערמיינסטערס און
האַלצמיינסטערס, אים צו בויען אַ הויז. ² און דוד האָט

* ד. ה. עוואָס בראַך.

געוויסט אז גאָט האָט אים באַפעסטיקט פאַר אַ מלך איבער ישראל, וואָרום זיין מלוכה איז געווען הויך דערהויבן, פון וועגן זיין פאָלק ישראל.

⁸און דוד האָט גענומען נאָך ווייבער אין ירושלים, און דוד האָט געבאָרן נאָך זיין און טעכטער. ⁴און דאָס זיינען די נעמען פון די קינדער וואָס ער האָט געהאַט אין ירושלים: שמוע, און שובב, נתן, און שלמה; ⁵און יבקר, און אלישוע, און אלפלט; ⁶און נוּגה, און נפג, און פיע; ⁷און אלישמע, און בעלידע, און אליפלט.

⁸און די פלשתים האָבן געהערט אז דוד איז געוואָלט געוואָרן פאַר אַ מלך איבער גאַנץ ישראל, און אַלע פלשתים זיינען אַרויפגעגאַנגען צו ווכן דודן. האָט דוד געהערט, און ער איז אַרויס זיי אַנטקעגן.

⁹און די פלשתים זיינען געקומען, און האָבן זיך פאַרשפרייט אין טאַל רפאים.

¹⁰האָט דוד געפרעגט ביי גאָט, אַזוי צו זאָגן: זאָל איך אַרויפגיין אויף די פלשתים? און וועסטו זיי געבן אין מיין האַנט? האָט גאָט צו אים געזאָגט: גיי אַרויף, און איך וועל זיי געבן אין דיין האַנט.

¹¹און זיי זיינען אַרויפגעגאַנגען קיין בעל-פּרצים, און דוד האָט זיי דאַרטן געשלאָגן; און דוד האָט געזאָגט: גאָט האָט דורכגעבראַכן מייע פיינט מיט מיין האַנט, אַזוי ווי אַ דורכבראַך פון וואַסער. דרום האָט מען גערופן דעם נאַמען פון יענעם אָרט בעל-פּרצים.

¹²און זיי האָבן דאַרטן איבערגעלאָזט זייערע אָפּגעטער; האָט דוד געהייסן, און זיי זיינען פאַרברענט געוואָרן אין פּייער.

¹³און די פלשתים האָבן זיך ווידער אַ מאָל פאַרשפרייט

* ד. ה. דורכבראַך.

אין טאַל. ¹⁴האַט דוד ווידער געפרעגט ביי גאַט, און גאַט האָט צו אים געזאָגט: זאָלסט ניט אַרויפגיין נאָך זיי; דריי זיך אַוועק פון זיי, און זאָלסט קומען אויף זיי פון אַקעגן די מוילבערבויםער. ¹⁵און עס וועט זיין, ווי דו וועסט הערן אַ גערויש פון טריט אין די שפיצן פון די מוילבערבויםער, דענסמאַל זאָלסטו אַרויסגיין אין מלחמה, וואָרום דאָס איז גאַט אַרויסגעגאַנגען דיר פאַרויס צו שלאָגן דעם חיל פון די פּלשתים.

¹⁶און דוד האָט געטאָן אזוי ווי גאַט האָט אים באַפוילן, און זיי האָבן געשלאָגן דעם חיל פון די פּלשתים פון גבעון און ביז גֹרְהָה.

¹⁷און דודס שם איז אַרויס אין אַלע לענדער, און גאַט האָט געגעבן זיין מורא אויף אַלע פעלקער.

טו ¹און ער האָט זיך געמאַכט הייזער אין דודס־שטאָט, און ער האָט צוגעגרייט אַן אָרט פאַר דעם אַרון פון גאַט, און אויפגעשטעלט פאַר אים אַ געצעלט. ²דענסמאַל האָט דוד געזאָגט, אַז קיינער זאָל ניט טראָגן דעם אַרון פון גאַט, נאָר די לויים, ווייל זיי האָט גאַט אויסדערוויילט צו טראָגן דעם אַרון פון גאַט, און אים צו באַדינען אויף אייביק. ³און דוד האָט אַיינגעזאַמלט גאַנץ ישראל קיין ירושלים, כדי אַרויפצוברענגען דעם אַרון פון גאַט אויף זיין אָרט, וואָס ער האָט צוגעגרייט פאַר אים. ⁴און דוד האָט צונויפגעקליבן די קינדער פון אַהרן, און די לויים. ⁵פון די קינדער פון קהת: אוריאל דעם הויפטמאַן, און זיינע ברידער, הונדערט און צוואַנציק. ⁶פון די קינדער פון מררי: עֶשְׂיָה דעם הויפטמאַן, און זיינע ברידער, צוויי הונדערט און צוואַנציק. ⁷פון די קינדער פון גרשום: יואל דעם הויפטמאַן, און זיינע ברידער, הונדערט און דרייסיק. ⁸פון די קינדער פון

אַליצָפֶן: שמעִיה דעם הויפט, און זיינע ברידער, צוויי הונדערט. ⁹ פון די קינדער פון חֶבְרוֹן: אַליאַל דעם הויפטמאַן, און זיינע ברידער, אַכציק. ¹⁰ פון די קינדער פון עוזיאל: צמינדב דעם הויפטמאַן, און זיינע ברידער, הונדערט און צוועלף.

¹¹ און דוד האָט גערופן צָדוֹק און אַבְיָתָר די פֿהנים, און די לויים, אוריאלן, עֶשְׂיָהוּ, און יואלן, שמעִיהן, און אַליאַלן, און צמינדבן. ¹² און ער האָט צו זיי געזאָגט: איר זייט די הויפטן פון די פּאַטערהייזער פון די לויים; הייליקט אײך, איר און אײערע ברידער, און איר וועט אַרויפברענגען דעם אָרון פון גאָט דעם האַר פון ישׂראל אַהין וווּ איך האָב צוגעגרייט פֿאַר אים. ¹³ וואָרום וויל איר זייט ניט געווען דאָס ערשטע מאָל, האָט גאָט אונדזער האַר געמאַכט אַ בראַך צווישן אונדז; וואָרום מיר האָבן אים ניט געזוכט ווי געהעריק.

¹⁴ האָבן די פֿהנים און די לויים זיך געהייליקט, כדי אַרויפצוברענגען דעם אָרון פון גאָט דעם האַר פון ישׂראל. ¹⁵ און די קינדער פון די לויים האָבן געטראָגן דעם אָרון פון גאָט, אַזוי ווי משה האָט באַפוילן לויט דעם וואָרט פון גאָט, אויף זייער אַקסל מיט שטאַנגען אויף זיך. ¹⁶ און דוד האָט געהייסן די הויפטלייט פון די לויים צו שטעלן זייערע ברידער די זינגערס מיט כְּלִיזֹמֶר, האַרפֿן, און גיטאַרן, און צימבלען, צו שפילן אויף אַ הויכן קול מיט שמחה. ¹⁷ און די לויים האָבן געשטעלט הימֶן דעם זון פון יואלן; און פון זיינע ברידער, אַסָף דעם זון פון בְּרַכְיָהוּ; און פון די קינדער פון מָרִי, זייערע ברידער, אַיִתָן דעם זון פון קושִׁיהוּן. ¹⁸ און מיט זיי זיינען געווען זייערע ברידער פון צווייטן ראַנג: זכַרְיָהוּ, בֵּן, און יְצִיאַל, און שמיך־מות, און יחיאל, און עוני,

אָליאַב, און בּנְיָהוּ, און מְעִשְׂיָהוּ, און מַתַּתְיָהוּ, און אָלִיפְלָהוּ, און מַקְנִיָּהוּ, און עוֹבֵד־אֲדוֹם, און יַעֲיָאֵל, די טויערלייט.¹⁹ און די זינגערס, הַיְמָן, אָסָף, און אֵיתָן, אויף צו שפילן מיט קופערנע צימבלען.²⁰ און זכרְיָה, און עוֹיָאֵל, און שְׁמִי־רָמוֹת, און יַחֲיָאֵל, און עוֹנִי, און אָלִיאַב, און מְעִשְׂיָהוּ, און בּנְיָהוּ, מיט האַרפּן אויף עֲלָמוֹת.²¹ און מַתַּתְיָהוּ, אָלִיפְלָהוּ, און מַקְנִיָּהוּ, און עוֹבֵד־אֲדוֹם, און יַעֲיָאֵל, און עוֹנִיָּהוּ, אויף אָנצופירן מיט האַרפּן אויף שְׁמִינִית.²² און כּנַנְיָהוּ דער הויפטמאַן פון די לויים איז געווען איבער דעם געזאַנג; ער פלעגט זיין דער האַר בייים געזאַנג, וואָרום ער איז געווען אַ קענער.²³ און בְּרַכְיָה און אֶלְקָנָה זיינען געווען טויערלייט בייים אָרון.²⁴ און שְׁבַנְיָהוּ, און יוֹשֶׁפֶט, און נַתְנָאֵל, און עֲמָשִׁי, און זכרְיָהוּ, און בּנְיָהוּ, און אֶלִיעֶזֶר, די כּהֲנִים, האָבן געטרוממייטערט אויף טרוממייטן פאַר דעם אָרון פון גאַט; און עוֹבֵד־אֲדוֹם און יַחֲיָהוּ, זיינען געווען טויערלייט בייים אָרון.

²⁵ און דוד, און די עלטסטע פון ישראל, און די הויפט־לייט פון די טויזנטן, זיינען געגאַנגען אַרויפצוברענגען דעם אָרון פון גאַטס בונד, פון עוֹבֵד־אֲדוֹםס הויז, מיט שמחה.²⁶ און עס איז געווען, אַז גאַט האָט געהאַלפן די לויים וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון פון גאַטס בונד, האָבן זיי גע־שלאַכט זיבן אָקסן און זיבן ווידערס.²⁷ און דוד איז געווען אַיינגעוויקלט אין אַ מאַנטל פון פיינליינען, דעסגלייכן אַלע לויים וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון, און די זינגערס, און כּנַנְיָהוּ דער געזאַנגמייסטער איבער די זינגערס; און דוד האָט אויף זיך געהאַט אַ ליינענעם אַפּוֹד.²⁸ און גאַנץ ישראל האָבן אַרויפגעבראַכט דעם אָרון פון גאַטס בונד מיט שאַלונג, און מיט אַ קול פון שופר, און מיט טרוממייטן, און מיט צימ־

בלען, שפילנדיק אויף גיטארן און האַרפּן. ²⁹און עס איז געווען ווי דער אַרון פון גאַטס בונד איז געקומען ביז דודס שטאַט, האָט מיכל די טאַכטער פון שאולן אַרויסגעקוקט דורכן פענצטער, און זי האָט געזען דעם מלך דוד טאַנצן און זיך מאַכן פּריילאַך, און זי האָט אים פאַראַכט אין איר האַרצן.

טז ¹און זיי האָבן געבראַכט דעם אַרון פון גאַט, און האָבן אים אַריינגעשטעלט אין דעם געצעלט וואָס דוד האָט פאַר אים אויפגעשטעלט, און זיי האָבן מקריב געווען בראַנדאָפּפער און פּרידאָפּפער פאַר גאַט. ²און אַז דוד האָט געענדיקט אויפברענגען די בראַנדאָפּפער און די פּרידאָפּפער, האָט ער געבענטשט דאָס פאַלק אין נאָמען פון גאַט. ³און ער האָט אויסגעטיילט צו יעטוועדער איינעם פון ישראל פון אַ מאָן ביז אַ פּרוי, איטלאַכן אַ לאַבן ברויט, און אַ חלק פלייש, און אַ ראַוינקעקוכן.

⁴און ער האָט געשטעלט פאַר דעם אַרון פון גאַט פון די לויים פאַר באַדינער, און אויף צו דער מאָנען און דאַנקען און לויבן גאַט דעם האַר פון ישראל: ⁵אָסף דעם הויפט, און דעם צווייטן צו אים, זכריהן, יעיאַלן, און שמירמותרן, און יחיאַלן, און מתתיהן, און אַליאַבן, און בנִיהון, און עזבֵּד אַדומען, און יעיאַלן, מיט גיטארן און מיט האַרפּן; און אָסף האָט געשפילט אויף אַ צימבל; ⁶און בנִיהו און יחזיאַל די פֿהנים, מיט טרומייטן תמיד פאַר דעם אַרון פון גאַטס בונד. ⁷דענסמאַל אין יענעם טאַג האָט דוד צוערשט געלאָזט געבן אַ דאַנק צו גאַט דורך אָספּן און זיינע ברידער.

⁸גיט אַ דאַנק צו גאַט, רופט זיין נאָמען,

לאָזט וויסן צווישן די פעלקער זיינע טואונגען.

⁹זינגט צו אים, שפילט צו אים,

רעדט פון אלע זיינע ווונדער.
¹⁰רימט זיך מיט זיין הייליקן נאָמען;
 זאָל זיך פרייען דאָס האַרץ פון די וואָס זוכן גאָט.
¹¹פאַרשט גאָט און זיין שטאַרקייט,
 זוכט זיין פנים תמיד.
¹²דערמאָנט זיינע ווונדער וואָס ער האָט געטאָן,
 זיינע צייכנס, און די משפטים פון זיין מויל,
¹³איר זאָמען פון ישראל זיין קנעכט,
 איר קינדער פון יעקב, זיינע אויסדערוויילטע.

¹⁴ער איז גאָט אונדזער האַר,
 איבער דער גאַנצער ערד זיינען זיינע משפטים.
¹⁵געדענקט אייביק זיין בונד,
 דאָס וואָרט וואָס ער האָט באַפוילן אויף טויונט דורות.
¹⁶וואָס ער האָט געשלאָסן מיט אַברהמען,
 און זיין שבועה צו יצחק.
¹⁷און ער האָט עס אויפגעשטעלט פאַר אַ חק צו יעקב,
 פאַר אַן אייביקן בונד צו ישראל,
¹⁸אַזוי צו זאָגן: דיר וועל איך געבן דאָס לאַנד כנען,
 דעם טייל פון אייער נחלה.

¹⁹אַז איר זייט געווען געציילטע מענטשן,
 ווינציק און פּרעמדע דערין;
²⁰און זיי זיינען אומגעגאַנגען פון פּאַלק צו פּאַלק,
 און פון איין קיניגרייך צו אַן אַנדער אומה,
²¹האָט ער ניט געלאָזן אַ מענטשן זיי דריקן,
 און האָט געשטראָפט מלכים וועגן זיי:
²²איר זאָלט ניט אַנרירן מיינע געזאַלפטע,

און מײנע נביאים ניט ביז טאָן.

²³זינגט צו גאָט, די גאַנצע ערד,
 זאָגט אָן פון טאָג צו טאָג זיין ישועה.
²⁴דער צײלט צווישן די פעלקער זיין כבוד,
 צווישן אַלע אומות זינע ווונדער.
²⁵וואַרום גרויס איז יהוה און זייער גערימט,
 און ער איז פאַרכטיק איבער אַלע געטער.
²⁶וואַרום די געטער פון אַלע פעלקער זינען נישטיק,
 און יהוה האָט די הימלען געמאַכט.
²⁷גלאַנץ און שיינקייט זינען פאַר זיין פנים,
 שטאַרקייט און פרייד זינען אין זיין אָרט.
²⁸גיט צו גאָט, איר משפחות פון די פעלקער,
 גיט צו גאָט כבוד און שטאַרקייט.
²⁹גיט צו גאָט דעם כבוד פון זיין נאָמען,
 ברענגט אַ געשאַנק, און קומט פאַר אים,
 בוקט זיך צו גאָט מיט הייליקן אָפשיי.
³⁰ציטערט פאַר אים, די גאַנצע ערד;
 אויך איז באַפעסטיקט די וועלט, זי זאָל זיך ניט
 וואַקלען.
³¹זאָלן זיך פרייען די הימלען, און לוסטיק זיין די ערד,
 און זאָל מען זאָגן צווישן די פעלקער: גאָט טוט קיניגן.
³²זאָל דונערן דער ים מיט זיין פולקייט,
 זאָל פריילאך זיין דאָס פעלד און אַלץ וואָס דערין.
³³דענסמאָל זאָלן זינען די בוימער פון וואַלד פאַר גאָט,
 וואַרום ער קומט משפטן די ערד.

³⁴גיט אַ דאַנק צו גאָט, וואַרום ער איז גוט,

וואַרום אויף אייביק איז זיין חסד.
³⁵און זאָגט: העלף אונדז, גאָט פון אונדזער הילף,
 און זאַמל אונדז אַיין, און זיי אונדז מציל פון די
 פעלקער,

צו לויבן דיין הייליקן נאָמען,

זיך צו רימען מיט דיין לויב.

³⁶געלויבט איז גאָט דער האַר פון ישראל

פון אייביקייט און ביז אייביקייט.

און דאָס גאַנצע פּאָלק האָט געזאָגט: אָמן! און האָט געלויבט
 גאָט.

³⁷און ער האָט דאָרטן געלאָזן פאַר דעם אַרון פון גאָטס
 בונד אָספּן און זיינע ברידער צו באַדינען פאַרן אַרון תמיד
 ווי עס איז נייטיק טאָגטעגלאַך. ³⁸און עוּבַד-אַדוּמען, און
 זייערע ברידער, אַכט און זעכציק, און עוּבַד-אַדוּם דעם זון
 פון ידיתונען, און חוּסָהן, פאַר טויערלייט. ³⁹און צָדוּק
 דעם פֿהן, און זיינע ברידער די פֿהנים, פאַר דעם מִשְׁכַּן
 פון גאָט אויף דער בָּמָה וואָס אין גִבְעוֹן, ⁴⁰אויפצוברענגען
 בראַנדאָפּפער צו גאָט אויף דעם מזבֿח פאַר בראַנדאָפּפער
 תמיד, אין דער פרי און אין אָוונט, אַזוי ווי עס שטייט גע-
 שריבן אין דער תּוֹרָה פון גאָט וואָס ער האָט באַפוילן ישראל.
⁴¹און מיט זיי זיינען געווען הִימָן, און ידותון, און די איבע-
 ריקע אויסגעקליבענע וואָס זיינען געווען אָנגערופן מיט
 נעמען, אויף צו „לויבן גאָט, ווייל אויף אייביק איז זיין חסד“.
⁴²און מיט זיי, מיט הִימָנען און ידותונען, זיינען געווען טרוי-
 מייטן און צימבלען צום שפּילן, און כְּלִיזְמוֹר פאַר דעם
 געזאַנג פון גאָט; און די זין פון ידותונען זיינען געווען ביים
 טויער.

⁴³און דאָס גאַנצע פּאָלק איז אַוועק איטלאַכער צו זיין

הויו, און דוד האָט זיך אומגעקערט צו בענטשן זיין הויז-געזינט.

יך ¹און עס איז געווען, אז דוד האָט זיך באַזעצט אין זיין הויז, האָט דוד געזאָגט צו נָתָן דעם נביא: זע, איך זיך אין אַ הויז פון צעדערן, און דער אָרון פון גאָטס בונד איז אונטער פאָרהאַנגען. ²האָט נָתָן געזאָגט צו דודן: אַלץ וואָס אין דיין האַרצן, טו, וואָרום גאָט איז מיט דיר. ³און עס איז געווען אין יענער נאַכט, איז דאָס וואָרט פון גאָט געווען צו נָתָנען, אזוי צו זאָגן: ⁴גיי און זאָלסט זאָגן צו מיין קנעכט דודן: אזוי האָט גאָט געזאָגט: ניט דו וועסט מיר בויען אַ הויז צום וווינען; ⁵וואָרום איך האָב ניט גע-ווּינט אין אַ הויז פון דעם טאָג וואָס איך האָב אויפגעבראַכט ישראל ביי אויף היינטיקן טאָג; ניערט איך בין געגאַנגען פון געצעלט צו געצעלט, און פון משכן וצו משכן. ⁶אומעטום וווּ איך בין אומגעגאַנגען צווישן גאַנץ ישראל, האָב איך ווען אַ וואָרט גערעדט מיט איינעם פון די ריכטער פון ישראל, וואָס איך האָב באַפוילן צו פיטערן מיין פאָלק, אזוי צו זאָגן: פאַרוואָס האָט איר מיר ניט געבויט אַ הויז פון צעדערן? ⁷און אַצונד, זאָלסטו אזוי זאָגן צו מיין קנעכט, צו דודן: אזוי האָט געזאָגט גאָט פון צבאות: איך האָב דיך גענומען פון דעם פיטערפלאַץ, פון הינטער די שאַף, צו זיין אַ פירשט איבער מיין פאָלק ישראל. ⁸און איך בין געווען מיט דיר אומעטום וווּ דו ביסט געגאַנגען, און איך האָב פאַרשניטן אַלע דייע פיינט פון פאַר דיר; און איך וועל דיר מאַכן אַ נאָמען, אזוי ווי דער נאָמען פון די גרעסטע וואָס אויף דער ערד. ⁹און איך וועל מאַכן אַן אָרט פאַר מיין פאָלק ישראל, און וועל אים איינפלאַנצן ער זאָל רוען

אויף זיין אָרט, און מער ניט ציטערן, און פאַרברעכער
 זאָלן אים מער ניט אומברענגען אַזוי ווי פריער, ¹⁰פון די
 טעג וואָס איך האָב באַפוילן ריכטער איבער מיין פּאָלק
 ישראל. און איך וועל מאַכן אונטערטעניק אַלע דינע
 פיינט. און איך זאָג דיר אָן, אַז גאָט וועט דיר בויען אַ הויז.
¹¹און עס וועט זיין, אַז דינע טעג וועלן דערפילט ווערן
 צו גיין צו דינע עלטערן, וועל איך אויפשטעלן דיין זאָמען
 נאָך דיר, וואָס וועט זיין פון דינע קינדער, און איך וועל
 באַפעסטיקן זיין מלוכה. ¹²זער וועט מיר בויען אַ הויז, און
 איך וועל באַפעסטיקן זיין טראָן אויף אייביק. ¹³אויך וועל
 אים זיין פאַר אַ פּאָטער, און ער וועט מיר זיין פאַר אַ זון,
 און איך וועל ניט אָפטאָן מיין חסד פון אים, אַזוי ווי איך האָב
 אָפּגעטאָן פון דעם וואָס איז געווען פאַר דיר. ¹⁴און איך
 וועל אים אויפשטעלן אין מיין הויז און אין מיין קיניגרייך ביז
 אויף אייביק, און זיין טראָן וועט זיין פעסט ביז אייביק.
¹⁵אַזוי ווי אַלע די דאָזיקע ווערטער, און אַזוי ווי די דאָ-
 זיקע גאַנצע זעאונג, אַזוי האָט נָתָן גערעדט צו דודן.
¹⁶און דער מלך דוד איז געקומען, און האָט זיך גע-
 זעצט פאַר גאָט, און האָט געזאָגט: ווער בין איך, גאָט דו
 האָר, און ווער איז מיין הויז, וואָס דו האָסט מיך געבראַכט
 ביז אַהער? ¹⁷און דאָס, גאָט, איז נאָך געווען קליין אין
 דינע אויגן, און דו האָסט גערעדט וועגן דעם הויז פון דיין
 קנעכט אויף ווייטער אַהין, און האָסט מיך באַטראַכט אין
 שטייגער פון אַ געהויבענעם מאָן, גאָט דו האָר. ¹⁸וואָס
 מער נאָך קען דוד דיר זאָגן וועגן דעם כבוד צו דיין קנעכט?
 דו קענסט דאָך דיין קנעכט. ¹⁹גאָט, פון וועגן דיין קנעכט,
 און לויט דיין האַרצן האָסטו געטאָן אַל די דאָזיקע גרויסקייט,
 צו לאָזן וויסן די אַלע גרויסע זאַכן. ²⁰יְהוָה, עס איז ניטאָ

אזא ווי דו, און ניטאָ קיין גאָט אַחוץ דיר, לויט אַלץ וואָס מיר האָבן געהערט מיט אונדזערע אויערן.²¹ און וואָסער איינציקע אומה אויף דער ערד איז אזוי ווי דיין פּאָלק ישראל, וואָס גאָט איז געגאַנגען אויסלייזן פאַר זיך צום פּאָלק, דיר צו מאַכן אַ נאַמען דורך גרויסע און פאַרכטיקע זאַכן—צו פאַרטרייבן אומות פון פאַר דיין פּאָלק וואָס דו האָסט אויסגעלייזט פון מצרים?²² וואָרום דו האָסט גע- מאַכט דיין פּאָלק ישראל דיר צום פּאָלק אויף אייביק, און דו, יהוה, ביסט געוואָרן זיי צום גאָט.²³ און אַצונד, גאָט, זאָל דאָס וואָרט וואָס דו האָסט גערעדט וועגן דיין קנעכט און וועגן זיין הויז, באַווערט ווערן אויף אייביק, און טו אזוי ווי דו האָסט גערעדט.²⁴ זאָל עס באַווערט ווערן, און זאָל דיין נאַמען געגרייסט ווערן אויף אייביק, אזוי צו זאָגן: יהוה פון צבאות איז דער גאָט פון ישראל— אַ גאָט פאַר ישראל, און דאָס הויז פון דוד דיין קנעכט זאָל זיין פעסט פאַר דיר.²⁵ וואָרום דו, מיין גאָט, האָסט אַנט- פלעקט דעם אויער פון דיין קנעכט, אים צו בויען אַ הויז, דרום האָט דיין קנעכט זיך דערוועגט מתפלל צו זיין פאַר דיר.²⁶ און אַצונד, יהוה, דו ביסט גאָט, און דו האָסט צו- געזאָגט דיין קנעכט דאָסדאָזיקע גוטס,²⁷ און האָסט אַצונד באַוויליקט צו בענטשן דאָס הויז פון דיין קנעכט, צו זיין אויף אייביק פאַר דיר; אַז דו, גאָט, האָסט געבענטשט, זאָל עס זיין געבענטשט אויף אייביק.

יח יאון עס איז געווען נאָך דעם, האָט דוד געשלאָגן די פלשתים, און האָט זיי געמאַכט אונטערטעניק, און האָט צוגענומען גת מיט אירע טעכטערשטעט פון דער האַנט פון די פלשתים.

²און ער האָט געשלאָגן מואָב, און מואָב איז געוואָרן צו דודן קנעכט וואָס ברענגען אָפּגאָב.

³און דוד האָט געשלאָגן הַדְדָּעָנָר דעם מלך פון צוֹבָה אין חֲמַת, בעת ער איז געגאַנגען אויפשטעלן זיין אויבער־האַנט ביים טײַך פֶּרֶת. ⁴און דוד האָט באַצווּנגען פון אים טויזנט רײטוועגן, און זיבן טויזנט רײטער, און צוואַנציק טויזנט מאַן פּוּסגײער; און דוד האָט געלײמט אַלע גע־שפּאַנען, נאָר הונדערט געשפּאַן האָט ער איבערגעלאָזט פון זיי.

⁵איז אַרם פון דַרְמָשֶׁק געקומען העלפן הַדְדָּעָנָר דעם מלך פון צוֹבָה, און דוד האָט געשלאָגן פון די אַרמִים צוויי און צוואַנציק טויזנט מאַן. ⁶און דוד האָט געשטעלט וואַכּוֹן אין אַרְס־דַּמָּשֶׁק, און אַרם איז געוואָרן צו דודן קנעכט וואָס ברענגען אָפּגאָב.

און גאָט האָט געהאַלפן דודן אומעטום ווו ער איז גע־גאַנגען.

⁷און דוד האָט גענומען די גילדערנע שילדן וואָס זיינען געווען אויף הַדְדָּעָנָרס קנעכט, און האָט זיי געבראַכט קיין ירוּשָׁלַיִם. ⁸און פון טבַחַת, און פון כּוֹן, הַדְדָּעָנָרס שטעט, האָט דוד צוגענומען זייער פיל קופּער. דערפון האָט שלמה געמאַכט דעם קופּערנעם ים, און די זיילן, און די קופּערנע כּלִים.

⁹און תּוֹעוּ דער מלך פון חֲמַת האָט געהערט אַז דוד האָט געשלאָגן דעם גאַנצן חיל פון הַדְדָּעָנָר דעם מלך פון צוֹבָה, ¹⁰און ער האָט געשיקט זיין זון הַדּוּרְמֵעַן צום מלך דוד אים צו פרעגן אויף פריד און אים אָנצוויינטשן, פאַר־וואָס ער האָט מלחמה געהאַלטן מיט הַדְדָּעָנָר, און אים געשלאָגן—וואָרום הַדְדָּעָנָר האָט געהאַט מלחמות מיט תּוֹעוּ—

מיט אלערליי גילדערנע און זילבערנע און קופערנע כלים.
 11 זיי אויך האָט דער מלך דוד געהייליקט צו גאָט, מיט דעם
 זילבער און דעם גאלד וואָס ער האָט אַוועקגענומען פון
 אַלע פעלקער: פון אַדום, און פון מואָב, און פון די קינדער
 פון עמון, און פון די פלשתים, און פון עמלק.
 12 און אַבשי דער זון פון צרויהן האָט געשלאָגן פון אַדום
 אין דעם טאל פון זאלץ אַכצן טויזנט. 13 און ער האָט גע-
 שטעלט וואַכן אין אַדום, און גאַנץ אַדום איז געוואָרן קנעכט
 צו דודן.

און גאָט האָט געהאַלפן דודן אומעטום ווו ער איז גע-
 גאַנגען. 14 און דוד האָט געקיניגט איבער גאַנץ ישראל,
 און ער האָט געטאַן רעכט און גערעכטיקייט צו זיין גאַנצן
 פֿאָלק.

15 און יואָב דער זון פון צרויה איז געווען איבערן חיל;
 און יהושפט דער זון פון אחילודן, דער דערמאָנער. 16 און
 צדוק דער זון פון אחיטובן, און אַבימֶלֶךְ דער זון פון
 אַבְיָתָרן, פֿהנים; און שושאַ, דער שרײַבער. 17 און בְּנֵיהוּ
 דער זון פון יהויָדען, איבער די כַּרְתִּים און די פֿלְתִים; און
 די זין פון דודן, די ערשטע ביי דער האַנט פון מלך.

י"ט יאון עס איז געווען נאָך דעם, איז געשטאַרבן נָחֵשׁ
 דער מלך פון די קינדער פון עמון, און זיין זון איז גע-
 וואָרן מלך אויף זיין אָרט. 2 האָט דוד געוואָגט: לאַמִּיך טאַן
 אַ פֿריינטלאַכקייט מיט חָנוּן דעם זון פון נָחֵשׁ, וואָרום זיין
 פֿאַטער האָט געטאַן אַ פֿריינטלאַכקייט מיט מיר.
 און דוד האָט געשיקט שלוחים אים צו טרייסטן נאָך
 זיין פֿאַטער, און דודס קנעכט זיינען געקומען אין לאַנד
 פון די קינדער פון עמון צו חָנוּען, אים צו טרייסטן.

³האָבן די האַרן פון די קינדער פון עֶמוֹן געזאָגט צו קְנוּנֵעֵן: מײַנסטו אָז דוד וויל טאָן כבוד דײַן פּאָטער, וואָס ער האָט געשיקט צו דיר טרײַסטער? דאָך נאָר אויסצורפּאַרשן און דורכצונישטערן און אויסצוקוקן דאָס לאַנד זײַנען זײַנע קנעכט געקומען צו דיר.

⁴האָט קְנוּן גענומען דודס קנעכט, און האָט זײ אָפּגעגאַלט, און אָפּגעשניטן זײערע קלײדער אין העלפט, בײַן דײַך, און האָט זײ אַוועקגעשיקט.

⁵איז מען געקומען און מע האָט אָנגעזאָגט דודן וועגן די מענטשן, און ער האָט זײ געשיקט אַנטקעגן, וואָרום די מענטשן האָבן זײך זײער געשעמט. און דער מלך האָט געלאָזט זאָגן: זיצט אין יריחו ביז אײערע בערד וועלן אָפּוואַקסן, און איר וועט זײך אומקערן.

⁶האָבן די קינדער פון עֶמוֹן געזען אָז זײ האָבן זײך פּאַרמיאָסט בײַ דודן, און קְנוּן און די קינדער פון עֶמוֹן האָבן געשיקט טויונט צענטנער זילבער, כדי זײך אָנצורדינגען פון אַרם־נהרִים, און פון אַרם־מֶעֶקָה, און פון צוֹבָה, רײטוועגן און רײטער. און זײ האָבן זײך אָנגעדונגען צו זײ און דרײַסיק טויונט רײטוועגן, און דעם מלך פון מֶעֶקָה, און זײן פּאָלק, און זײ זײנען געקומען, און האָבן געלאַגערט פאַר מִידבָּאָ. און די קינדער פון עֶמוֹן האָבן זײך אַײַנגעזאַמלט פון זײערע שטעט, און זײנען געקומען אויף מלחמה.

⁸און דוד האָט געהערט, און ער האָט געשיקט יואָבן, און דעם גאַנצן חיל פון די גיבורים.

⁹און די קינדער פון עֶמוֹן זײנען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן אָנגערײכט אַ מלחמה ביים אַײַנגאַנג פון שטאַט; און די מלכים וואָס זײנען געקומען, זײנען געווען באַזונדער

אין פעלד. ¹⁰און יואב האָט געזען אַז דער פראָנט פון דער מלחמה איז קעגן אים פון פאַרנט און פון הינטן; האָט ער אויסגעקליבן פון אַלע געקליבענע פון ישראל, און אויסגעשטעלט אַקעגן אַרם. ¹¹און דאָס איבעריקע פאַלק האָט ער געגעבן אויף דער האַנט פון זיין ברודער אַבשין, און זיי האָבן זיך אויסגעשטעלט אַקעגן די קינדער פון עמון. ¹²און ער האָט געזאָגט: אויב אַרם וועט זיין שטאַרקער פון מיר, וועסטו מיר זיין צו הילף, און אויב די קינדער פון עמון וועלן זיין שטאַרקער פון דיר, וועל איך דיר העלפן. ¹³זיי שטאַרק, און לאַמיר זיך שטאַרקן, פאַר אונדזער פאַלק און פאַר די שטעט פון אונדזער גאַט; און זאָל יהוה טאָן וואָס איז גוט אין זיינע אויגן.

¹⁴און יואב און דאָס פאַלק וואָס מיט אים האָבן געעננט אַנטקעגן אַרם אויף מלחמה, און זיי זיינען אַנטלאָפן פאַר אים. ¹⁵און ווי די קינדער פון עמון האָבן געזען אַז אַרם איז אַנטלאָפן, אַזוי זיינען זיי אויך אַנטלאָפן פאַר זיין ברודער אַבשין, און זיינען אַריין אין שטאַט. און יואב איז אַוועק קיין ירושלים.

¹⁶און אַרם האָט געזען אַז זיי זיינען געשלאַגן פאַר ישראל, און זיי האָבן געשיקט שלוחים, און האָבן אַרויסגעבראַכט אַרם וואָס פון יענער זייט טייך, מיט שוּפּך דעם חיל-פירער פון הדדעָרן זיי פאַרויס.

¹⁷איז אַנגעזאָגט געוואָרן דודן, און ער האָט אַיינגעזאַמלט גאַנץ ישראל, און איז אַריבער דעם יַרדן; און ער איז געקומען צו זיי, און האָט זיך אויסגעשטעלט אַקעגן זיי; און דוד האָט אַנגעריכט אַקעגן אַרם אַ מלחמה, און זיי האָבן מלחמה געהאַלטן מיט אים. ¹⁸און אַרם איז אַנטלאָפן פאַר ישראל, און דוד האָט געהרגעט פון אַרם זיבן טויזנט אויף

רײטוועגן, און פּערציק טויזנט מאַן פּוּסגײער; אויך שױפּך דעם חיל־פּירער האָט ער געטײט.

¹⁰און די קנעכט פון הַדְּפֹרֶן האָבן געווען אַזױ זײ זײנען געשלאָגן פאַר ישׂראל, און זײ האָבן געמאַכט שלום מיט דודן, און האָבן אים געדינט. און אַרם האָט מער נײט געװאָלט העלפּן די קינדער פון עֲמוֹן.

כ ¹און עס איז געווען אין דער צײט פון דעם אומקער פון יאַר, אין דער צײט וואָס די מלכים גײען אַרויס אויף מלחמה, האָט יואָב אַרויסגעפירט דעם קריג־חיל, און האָט פאַרוויסט דאָס לאַנד פון די קינדער פון עֲמוֹן; און ער איז געקומען און האָט געלעגערט אויף רְבֵה—און דוד איז געזעסן אין ירוּשָׁלַיִם—און יואָב האָט געשלאָגן רְבֵה, און האָט זי צעשטערט.

²און דוד האָט אַראָפּגענומען מלְכָמס קרוין פון זײן קאַפּ; און ער האָט זי געפונען אַ צענטנער גאָלד אויפן וואָג, מיט טײער געשטײן אין איר. און זי איז אָנגעטאָן געוואָרן אויף דודס קאַפּ. און רויב פון דער שטאַט האָט ער אַרויסגעפירט זײער פיל. ³און דאָס פּאַלק וואָס אין איר האָט ער אַרויסגעפירט, און האָט זײ געשניטן מיט זעגן, און מיט אַײזערנע דרעששליטנס, און מיט העק. און אַזױ פלעגט דוד טאָן צו אַלע שטעט פון די קינדער פון עֲמוֹן. און דוד און דאָס גאַנצע פּאַלק האָבן זיך אומגעקערט קײן ירוּשָׁלַיִם.

⁴און עס איז געווען נאָך דעם, האָט זיך אויפּגעהויבן אַ מלחמה אין גֹר מיט די פּלשתים. דענסמאַל האָט סבְּכִי פון חוּשָׁה דערשלאָגן ספּײן פון די קינדער פון די רפּאים, און זײ זײנען געוואָרן אונטערטעניק.

⁵און עס איז ווידער געווען אַ מלחמה מיט די פלשתים, און אַלחָנָן דער זון פון יְעִירָן האָט דערשלאָגן לחמי דעם ברודער פון גִלְיָתָן פון גַת, וואָס דער האַלץ פון זיין שפּיז איז געווען אַזוי ווי דער שטאַנג פון וועבער.

⁶און עס איז ווידער געווען אַ מלחמה אין גַת. איז דאָרטן געווען אַ מאַן פון אַ גרויסן וויקס, וואָס זיינע פינגער זיינען געווען צו זעקס און זעקס—פיר און צוואַנציק; און ער אויך איז געווען געבאָרן פון דעם רַפָּאָ. ⁷און ער האָט געלעסטערט ישראל; האָט אים יהוָנתָן דער זון פון שַמְעָא, דודס ברודער, דערשלאָגן.

⁸דידאָזיקע זיינען געווען געבאָרן פון דעם רַפָּאָ אין גַת; און זיי זיינען געפאלן דורך דער האַנט פון דודן, און דורך דער האַנט פון זיינע קנעכט.

כא יאָן אַ שטן איז אויפגעשטאַנען אויף ישראל, און ער האָט אָנגערעדט דודן צו ציילן ישראל. ²און דוד האָט געזאָגט צו יואָבן, און צו די האַרן פון פּאָלק: גייט ציילט ישראל פון באַר־שֶׁבַע און ביז דָן, און ברענגט עס מיר, כּדי איך זאָל וויסן זייער מספר. ³האָט יואָב געזאָגט: זאָל גאָט מערן זיין פּאָלק הונדערט מאָל אַזוי פיל ווי זיי זיינען! זיינען זיי ניט אַלע, מיין האַר מלך, קנעכט צו מיין האַר? צוואַנציק פאַרלאַנגט דאָס מיין האַר? נאַכוואָס זאָל עס זיין פאַר אַ זינד אויף ישראל?

⁴אַבער דאָס וואָרט פון מלך איז געווען שטאַרק צו יואָבן, און יואָב איז אַרויסגעגאַנגען, און איז אַרומגעגאַנגען אין גאַנץ ישראל, און איז צוריקגעקומען קיין ירושָׁלַיִם. ⁵און יואָב האָט איבערגעגעבן דעם מספר פון דער ציי-לונג פון דעם פּאָלק צו דודן. און גאַנץ ישראל איז געווען

טויזנט מאָל טויזנט און הונדערט טויזנט מאָן וואָס ציען אַ שווערד; און יהודה, פיר הונדערט און זיבעציק טויזנט וואָס ציען אַ שווערד. ⁶ און לוי און בנימין האָט ער ניט געציילט צווישן זיי; וואָרום דער אָנזאָג פון דעם מלך איז געווען יואבן צוויידער.

⁷ און עס איז געווען שלעכט אין די אויגן פון גאָט וועגן דערדאָזיקער זאך, און ער האָט געשלאָגן ישראל. ⁸ האָט דוד געזאָגט צו גאָט: איך האָב זייער געזינדיקט וואָס איך האָב געטאָן דיִדאָזיקע זאך, און אַצונד, טו אָפּ, איך בעט דיך, דעם פאַרברעך פון דיין קנעכט, וואָרום איך בין געווען זייער נאַריש.

⁹ האָט גאָט געזאָגט צו גֹד, דודס זעער, אַזוי צו זאָגן: ¹⁰ גיין און זאָלסט רעדן צו דודן, אַזוי צו זאָגן: אַזוי האָט גאָט געזאָגט: דרייערליי זאכן לייג איך אויף דיר; קלייב דיר אויס איינס פון זיי, וואָס איך זאָל דיר טאָן.

¹¹ איז גֹד געקומען צו דודן, און האָט צו אים געזאָגט: אַזוי האָט גאָט געזאָגט: נעם אויף דיר, ¹² ענטוועדער דריי יאָר הונגער, אָדער דריי חדשים פאַרלענדט ווערן פאַר דינע פיינט, און די שווערד פון דינע שונאים זאָל דיך דערגרייכן, אָדער דריי טעג די שווערד פון גאָט און אַ מגפה אין לאַנד, און דער מלאך פון גאָט זאָל אומברענגען אין גאַנצן געמאַרק פון ישראל. און אַצונד זע וואָס פאַר אַ באַשייד איך זאָל ברענגען צו דעם וואָס שיקט מיך.

¹³ האָט דוד געזאָגט צו גֹדן: מיר איז זייער ענג. לאָמיק, איך בעט דיך, פאַלן אין דער האַנט פון גאָט, וואָרום זיין רחמנות איז זייער גרויס, און לאָמיק ניט פאַלן אין דער האַנט פון אַ מענטשן.

¹⁴האָט גאָט געשיקט אַ מגפה אויף ישראל, און עס זיינען געפאלן פון ישראל זיבעציק טויזנט מאָן.

¹⁵און גאָט האָט געשיקט אַ מלאך קיין ירושלים, זי אומד צוברענגען; אָבער ווי ער האָט געהאַלטן ביים אומברענגען, האָט גאָט אַראָפּגעקוקט, און ער האָט חרטה געהאַט אויף דעם בייו, און ער האָט געזאָגט צו דעם מלאך דעם אומד ברענגער: גענוג! אַצונד לאָ אָפּ דיין האַנט. און דער מלאך פון גאָט איז געשטאַנען ביי דעם שיער פון אַרנן דעם יבוסים.

¹⁶האָט דוד אויפגעהויבן זיינע אויגן, און האָט דערזען דעם מלאך פון גאָט ווי ער שטייט צווישן ערד און הימל מיט זיין שווערד אַרויסגעצויגן אין זיין האַנט, אויסגעשטרעקט אַקעגן ירושלים; און דוד און די עלטסטע, צוגעדעקט מיט זאַק, זיינען געפאלן אויף זייער פנים. ¹⁷און דוד האָט געזאָגט צו גאָט: פאַרוואָר, איך האָב געהייסן ציילן דאָס פּאָלק, און איך בין דער וואָס האָב געזינדיקט, און האָב זייער שלעכטס געטאָן, אָבער דיִדאָזיקע שאָף, וואָס האָבן זיי געטאָן? גאָט מיין האַר, זאָל, איך בעט דיך, דיין האַנט זיין אויף מיר און אויף מיין פּאָטערס הויז, אָבער ניט אויף דיין פּאָלק מיט אַ מגפה.

¹⁸האָט דער מלאך פון גאָט געהייסן גַדן זאָגן דודן, אַז דוד זאָל אַרויפגיין אויפשטעלן אַ מזבח צו גאָט אין דעם שיער פון אַרנן דעם יבוסים.

¹⁹איז דוד אַרויפגעגאַנגען לויט דעם וואָרט פון גַדן וואָס ער האָט גערעדט אין נאָמען פון גאָט. ²⁰און אַרנן האָט זיך אומגעקערט און האָט דערזען דעם מלאך; און זיינע פיר זין וואָס מיט אים האָבן זיך באַהאַלטן. און אַרנן האָט געדראָשן ווייץ. ²¹און ווי דוד איז געקומען צו אַרנן, האָט אַרנן אַ קוק געטאָן, און האָט דערזען דודן, און ער

איז ארויסגעגאנגען פון שייער, און האָט זיך געבוקט צו דודן מיטן פנים צו דער ערד. ²²האָט דוד געזאָגט צו אָרְנָען: גיב מיר דעם אָרט פון דעם שייער, און איך וועל בויען דערויף אַ מזבֿח צו גאָט; אין פּוֹלֵן געלט גיב עס מיר; כדי די מגפה זאָל פאַרהאַלטן ווערן פון פּאַלֶק. ²³האָט אָרְנָן געזאָגט צו דודן: נעם דיר, און זאָל מײַן האַר דער מלֶךְ טאַן וואָס איז גוט אין וײַנע אויגן. זע, איך גיב די רינדער פאַר בראַנדאָפּפער, און די דרעששליטנס פאַר האַלֶץ, און די וײַץ פאַר אַ שפּײַזאָפּפער; אַלֶץ גיב איך אַוועק. ²⁴האָט דער מלֶךְ דוד געזאָגט צו אָרְנָען: נײַן, נײַערט קויפן וועל איך קויפן, פאַר פּוֹלֵן געלט, וואָרום איך וועל ניט נעמען וואָס איז דײַנס פאַר גאָט, און אויפברענגען אַ בראַנדאָפּפער פאַר אומזיסט.

²⁵און דוד האָט געגעבן אָרְנָען פאַר דעם אָרט זעקס הונדערט שקל גאָלד אויפן וואָג. ²⁶און דוד האָט דאַרטן געבויט אַ מזבֿח צו גאָט, און האָט דאַרטן אויפגעבראַכט בראַנדאָפּפער און פרידאָפּפער, און ער האָט גערופן צו גאָט, און ער האָט אים געענטפערט מיט פײַער פון הימל אויף דעם מזבֿח פאַר בראַנדאָפּפער.

²⁷און גאָט האָט געהײסן דעם מלאַך, און ער האָט אומגעקערט די שווערד אין איר שײד.

²⁸אין יענער צײַט, ווי דוד האָט געזען אַז גאָט האָט אים געענטפערט אין דעם שייער פון אָרְנָן דעם יבּוּסִי, אַזוי האָט ער דאַרטן געשלאַכט קרבנות. ²⁹און דער משכן פון גאָט וואָס משה האָט געמאַכט אין דער מדבר, און דער מזבֿח פאַר בראַנדאָפּפער, איז אין יענער צײַט געווען אויף דער בָּמָה אין גִבְעוֹן. ³⁰אַבער דוד האָט ניט געקענט גײַן צו אים צו פרעגן בײַ גאָט, וואָרום ער איז געווען דערשראַקן פאַר דער שווערד פון גאָטס מלאַך.

כב ¹און דוד האָט געזאָגט: דאָס איז דאָס הויז פון גאָט דעם האַר, און דאָס איז דער מזבח פאַר בראַנד־אָפּפער פאַר ישׂראל.

²און דוד האָט געהייסן אַיִנואַמלען אַלע פרעמדע וואָס אין לאַנד ישׂראל, און ער האָט געשטעלט שטיינהעקער אויסצוהאַקן געשניטענע שטיינער אויף צו בויען דאָס הויז פון גאָט. ³און אַיִון לרוב אויף נעגל פאַר די טירן פון די טויערן, און אויף קלאַמערן, האָט דוד אָנגעברייט; און קופער לרוב גאַר אָן אַ וואַג; ⁴און צעדערהאַלץ אָן אַ צאַל; וואָרום די צידונים און די צורים האָבן געבראַכט דודן צעדערהאַלץ לרוב. ⁵און דוד האָט געזאָגט: מיין זון שלמה איז יונג און שוואַך, און דאָס הויז וואָס מע דאַרף בויען צו גאָט, דאַרף מען מאַכן גרויס ביז גאַר, פאַר אַ שם, און פאַר אַ צירונג, אַנטקעגן אַלע לענדער; לאַמיר אַקאַרשט צו־גרייטן פאַר אים. און דוד האָט צוגעגרייט אַ סך פאַר זיין טויט.

⁶און ער האָט גערופן זיין זון שלמהן, און ער האָט אים באַפוילן צו בויען אַ הויז צו גאָט דעם האַר פון ישׂראל. ⁷און דוד האָט געזאָגט צו שלמהן: מיין זון, ביי מיר אַליין איז געווען אין האַרצן צו בויען אַ הויז צו דעם נאָמען פון גאָט מיין האַר. ⁸אַבער דאָס וואָרט פון גאָט איז געווען צו מיר, אַזוי צו וואַגן; אַ סך בלוט האָסטו פאַרגאַסן, און גרויסע מלחמות האָסטו געמאַכט; קענסט ניט בויען אַ הויז צו מיין נאָמען, ווייל דו האָסט פיל בלוט פאַרגאַסן צו דער ערד פאַר מיין געזיכט. ⁹אָט ווערט דיר געבאָרן אַ זון; ער וועט זיין אַ מענטש פון רו, און איך וועל אים באַרוען פון אַלע זיינע פיינט פון אַרום; וואָרום שלמה וועט זיין זיין נאָמען.

און שלום און שטילקייט וועל איך געבן ישראל אין זיינע טעג.¹⁰ ער וועט בויען אַ הויז צו מיין נאָמען, און ער וועט מיר זיין פאָר אַ זון, און איך אים פאָר אַ פאָטער; און איך וועל באַפעסטיקן דעם טראָן פון זיין מלוכה איבער ישראל אויף אייביק.¹¹ אַצונד, מיין זון, זאָל גאָט זיין מיט דיר, און זאָלסט מצליח זיין, און בויען דאָס הויז פון גאָט דיין האַר, אַזוי ווי ער האָט גערעדט וועגן דיר.¹² זאָל נאָר גאָט דיר געבן שכל און פאַרשטאַנדיקייט, און דורך באַפעלן איבער ישראל; און אַז דו זאָלסט היטן די תורה פון גאָט דיין האַר.¹³ דענסמאָל וועסטו מצליח זיין, אַז דו וועסט היטן צו טאָן די חוקים און די געזעצן וואָס גאָט האָט באַפוילן משהן פאַר ישראל. זיי שטאַרק און פעסט, זאָלסט ניט מורא האָבן און ניט אַנגסטן.¹⁴ און אַט אין מיין אַרעמקייט האָב איך צוגעגרייט פאַר דעם הויז פון גאָט הונדערט טויזנט צענטנער גאָלד, און טויזנט מאָל טויזנט צענטנער זילבער, און קופער און אייזן אָן אַ וואָג, וואָרום עס איז דאָ לרוב; אויך האָלץ און שטיינער האָב איך צוגעגרייט, און דו קענסט נאָך צולייגן דערצו.¹⁵ און ביי דיר זיינען דאָ אַ סך בעל-מלאַכהס, שטיינהעקער, און מיינסטערס אין שטיין און אין האָלץ, און אַלערליי קינצלער אין יעטוועדער מלאַכה.¹⁶ צום גאָלד, צום זילבער, און צום קופער, און צום אייזן, איז קיין צאָל ניטאָ; שטיי אויף און טו, און זאָל גאָט זיין מיט דיר.

¹⁷ און דוד האָט באַפוילן אַלע האַרן פון ישראל צו העלפן זיין זון שלמהן: ¹⁸ פאַרוואָר, גאָט אייער האַר איז מיט אייך, און ער האָט אייך באַרוט פון רונד אַרום, וואָרום ער האָט געגעבן אין מיין האַנט די באַווינער פון לאַנד, און דאָס לאַנד ליגט באַצווונגען פאַר גאָט און פאַר זיין

פאלק. ¹⁰אצונד, גיט אייער הארץ און אייער זעל צו זוכן גאט אייער האר, און שטייט אויף, און בויט דאס הייליקטום פון גאט דעם האר, כדי צו ברענגען דעם ארון פון גאטס בונד, און די הייליקע כלים פון גאט, אין דעם הויז וואס ווערט געבויט צו דעם נאמען פון גאט.

כג ¹און דוד איז געווארן אלט און זאט מיט טעג, און ער האט געמאכט זיין זון שלמהן פאר מלך איבער ישראל. ²און ער האט איינגעזאמלט אלע הארן פון ישראל, און די פהנים און די לויים. ³און די לויים זיינען געציילט געווארן פון דרייסיק יאר אלט און העכער, און זייער צאל לויט זייערע קעפ, פון די מענער, איז געווען אכט און דרייסיק טויזנט. ⁴פון דיידאזיקע, אויף אויפצופאסן אויף דער ארבעט פון גאטס הויז פיר און צוואנציק טויזנט, און אויפ־זעער און ריכטער, זעקס טויזנט. ⁵און פיר טויזנט טויער־לייט; און פיר טויזנט וואס זאלן לויבן גאט „מיט די כלי־זמר וואס איך האב געמאכט אויף צו לויבן“.

⁶און דוד האט זיי איינגעטיילט אין איינטיילונגען לויט די זין פון לוי: גרשון, קהת, און מררי. ⁷פון די גרשונים: לעדן, און שמעי. ⁸די זין פון לעדן: דער הויפט יחיאל, און זתם, און יואל-דריי. ⁹די זין פון שמעין: שלומית, און חזיאל, און הךן-דריי. דיידאזיקע זיינען געווען הויפטן פון די פאטערהייזער פון לעדן. ¹⁰און די זין פון שמעין זיינען געווען: יחת, זינא, און יעוש, און בריעה. דאס זיינען געווען די פיר זין פון שמעין. ¹¹און יחת איז געווען דער הויפט, און זינא דער צווייטער; און יעוש און בריעה האבן ניט געהאט פיל זין, דרום זיינען זיי אין דער ציילונג געווען איין פאטערהויז.

¹²די זין פון קהת: עמרם, יצחק, חבורן, און עוזיאל—
פיר. ¹³די זין פון עמרמען: אהרן, און משה. און אהרן
איז אפגעשיידט געוואָרן, כדי אים צו הייליקן פאר גאָר
הייליק, אים און זיינע זין ביז אייביק, צו דעמפן פאר גאָט,
אים צו באַדינען, און צו בענטשן אין זיין נאָמען אייביק.
¹⁴און משה דער געטלאַכער מאַן, זיינע קינדער ווערן גע-
רופן אויף שבט לוי. ¹⁵די זין פון משה זיינען געווען: גרשום,
און אליעזר. ¹⁶די זין פון גרשומען: שבואל דער הויפט.
¹⁷און די זין פון אליעזרן זיינען געווען: רחביה דער הויפט.
און אליעזר האָט ניט געהאַט קיין אַנדערע זין; אָבער די
זין פון רחביה זיינען געווען פיל ביז גאָר. ¹⁸די זין פון
יצחק זיינען געווען: שלומית דער הויפט. ¹⁹די זין פון
חבורנען: ירֶהוּ, דער הויפט, אַמריה דער צווייטער, יחזיאל
דער דריטער, און יקמעם דער פירטער. ²⁰די זין פון
עוזיאל: מיכה דער הויפט, און ישיה דער צווייטער.
²¹די זין פון מֶרְרִין: מחלי, און מושי. די זין פון מחלין:
אַלְעָזָר, און קיש. ²²און אַלְעָזָר איז געשטאַרבן, און האָט
ניט געהאַט קיין זין, נאָר טעכטער; און זייערע אייגענע,
די זין פון קישן, האָבן זיי גענומען. ²³די זין פון מושי זיינען
געווען: מחלי, און עֶדֶר, און ירמות—דריי.
²⁴דידאָזיקע זיינען געווען די זין פון לוי לויט זייערע
פאָטערהייזער, הויפטן פון די פאָטערהייזער לויט זייערע
געצײלטע, נאָך דער צאָל פון נעמען לויט זייערע קעפּ,
די וואָס האָבן געטאַן די אַרבעט פאַר דעם דינסט פון גאָטס
הויז, פון צוואַנציק יאָר אַלט און העכער. ²⁵וואָרום דוד
האַט געוואָגט: גאָט דער האָר פון ישראל האָט באַרוט זיין
פאַלק, און ער רוט אין ירושלים אויף אייביק; ²⁶און אויך
די לויים דאַרפן מער ניט טראָגן דעם משכן, און אַלע זיינע

כלים פאר זיין דינסט. ²⁷יאָ, לויט די לעצטע ווערטער פון דודן איז די ציילונג פון די קינדער פון לוי געווען פון צוואנציק יאָר אַלט און העכער. ²⁸וואָרום זיי האָבן גע־דאַרפט שטיין ביי דער האַנט פון די קינדער פון אַהרן פאַר דעם דינסט פון גאַטס הויז, אויף די הויפן, און אויף די קאַמערן, און אויף דער רייניקונג פון אַלע הייליקע זאַכן, און דער אַרבעט פון דעם דינסט פון גאַטס הויז; ²⁹און פאַר דעם אויסגעלייגטן ברויט, און פאַר דעם זעמלמעל פאַר שפייזאָפּפער, סיי פון אומגעזייערטע קוכנס, סיי אין אַ באַקפאַן, סיי אין אַ שמאַרפאַן; און פאַר יעטוועדער פייכ־טער און טרוקענער מאַס; ³⁰און אויף צו שטיין מאַרגן פאַר מאַרגן צו דאַנקען און צו לויבן גאַט, און דעסגלייכן אין אָונט; ³¹און פאַר יעטוועדער אויפברענגען פון בראַנד־אַפּפער צו גאַט אין די שבתים, אום ראש־חודש, און אין די יום־טובים, לויט דער צאָל, אַזוי ווי דער דין וועגן זיי, תמיד, פאַר גאַט; ³²און אַז זיי זאָלן היטן די היטונג פון דעם אוהל־מועד, און די היטונג פון דעם הייליקטום, און די היטונג פון די קינדער פון אַהרן, זייערע ברידער, פאַר דעם דינסט פון גאַטס הויז.

כד און די איינטיילונגען פון די קינדער פון אַהרן זיינען געווען: די זין פון אַהרנען: נָדָב, און אַביהוא, אַלְעָזָר, און איתמר. ²און נָדָב און אַביהוא זיינען געשטאַרבן ביי זייער פאַטערס לעבן, און קיין קינדער האָבן זיי נישט געהאַט, זיינען אַלְעָזָר און איתמר געווען פּהגים. ³און דוד, און צָדוֹק פון די קינדער פון אַלְעָזָר, און אַחִימֶלֶךְ פון די קינדער פון איתמר, האָבן זיי איינגעטיילט לויט זייער ריי אין זייער דינסט. ⁴און פון די קינדער פון אַלְעָזָר האָבן זיך

געפונען מער הויפטמענער ווי פון די קינדער פון איתמר; און מע האָט זיי אַזוי אַיינגעטיילט: פון די קינדער פון אַלעָזר זעכצן הויפטן פון פּאַטערהייזער, און פון די קינדער פון איתמר, לויט זייערע פּאַטערהייזער, אַכט.⁵ און מע האָט זיי אַיינגעטיילט לויט גורל, די אַזוי ווי יענע, וואָרום עס זיינען געווען פירשטן פון הייליקטום, און פירשטן פון גאָט, אי פון די קינדער פון אַלעָזר, אי פון די קינדער פון איתמר.⁶ און שמעיה דער זון פון נתנאלן, דער שרייבער, פון לוי, האָט זיי פאַרשריבן פאַר דעם מלך, און די האָרן, און צדוק דעם כהן, און אחימלך דעם זון פון אַביתרן, און די הויפטן פון די פּאַטערהייזער פון די כהנים און פון די לויים: איין פּאַטערהייזער גענומען פון אַלעָזר, און איינס גענומען פון איתמר.

⁷ און דער ערשטער גורל איז אַרויסגעגאַנגען אויף יהויריבן, דער צווייטער אויף ידעיהן;⁸ דער דריטער אויף תרמען, דער פירטער אויף שעורימען;⁹ דער פינפטער אויף מלכיהן, דער זעקסטער אויף מִמְנען;¹⁰ דער זיבעטער אויף הקוצן, דער אַכטער אויף אַבִּיהן;¹¹ דער ניינטער אויף ישוען, דער צענטער אויף שכניהן;¹² דער עלפטער אויף אַלְיָשִׁיבֵן, דער צוועלפטער אויף יְקִימֵעֵן;¹³ דער דרייצנטער אויף חוֹפֵהֵן, דער פערצנטער אויף יִשְׁבָּאָבֵן;¹⁴ דער פופצנטער אויף בִּלְגָהֵן, דער זעכצנטער אויף אַמֵרֵן;¹⁵ דער זיבעצנטער אויף חוֹזִירֵן, דער אַכצנטער אויף הַפְּצִצֵן;¹⁶ דער ניינצנטער אויף פתחיהן, דער צוואַנציקסטער אויף יחזקאלן;¹⁷ דער איין און צוואַנציקסטער אויף יְכִינֵעֵן, דער צוויי און צוואַנציקסטער אויף גְמוּלָן;¹⁸ דער דריי און צוואַנציקסטער אויף דְלִיָּהוֹן, דער פיר און צוואַנציקסטער אויף מְצוּזָהוֹן.¹⁹ דאָס איז געווען זייער ריי אין זייער דינסט,

צו קומען אין הויז פון גאָט לויט דעם געזעץ צו זיי דורך דער האַנט פון זייער פּאָטער אַהרנען, אַזוי ווי גאָט דער האַר פון ישׂראל האָט אים באַפוילן.

²⁰און פון די איבעריקע קינדער פון לוי: פון די זין פון עמרמען, שובאל; פון די זין פון שובאלן, יחדיהו. ²¹פון רחביהו: פון די זין פון רחביהו, דער הויפט ישׂה. ²²פון די יצחקים, שלומות; פון די זין פון שלומות, יחתי. ²³און די זין פון חברונען, ירעהו, אמריהו דער צווייטער, יחזיאל דער דריטער, יקמעם דער פירטער. ²⁴די זין פון עוזיאלן, מיכה; פון די זין פון מיכהן, שמיר. ²⁵דער ברודער פון מיכהן, ישׂה; פון די זין פון ישׂהן, זכריהו. ²⁶די זין פון מררין, מחלי, און מושי; די זין פון זיין זון יצניהו—²⁷די קינדער פון מררין פון זיין זון יצניהו, שׂהם, און זכור, און עברי. ²⁸פון מחלין, אלעזר; און ער האָט ניט געהאַט קיין זין. ²⁹פון קישן, די זין פון קישן, ירחמאל. ³⁰און די זין פון מושין, מחלי, און עדר, און ירימות.

דאָס זיינען געווען די קינדער פון די לויים לויט זייערע פּאָטערהייזער. ³¹און זיי אויך האָבן געוואָרפן גורל אַזוי ווי זייערע ברידער, די קינדער פון אהרן, פאַר דעם מלך דוד, און צדוקן, און אחימלכן, און די הויפטן פון די פּאָטערהייזער פון די פּוֹהֵנִים און פון די לויים; די פּאָטערהייזער פון דעם הויפט אַזוי ווי זיין אינגסטער ברודער.

כה ¹און דוד און די האַרן פון חיל האָבן אָפּגעשיידט פאַר דעם דינסט פון די זין פון אָספּן און הימנען און ידותונן ען, די וואָס האָבן נביא'יש געשפּילט אויף האַרפּן, אויף גיטאַרן, און אויף צימבלען; און זייער צאָל, פון די מענטשן וואָס האָבן געטאַן די אַרבעט לויט זייער דינסט, איז געווען:

² פון די זין פון אָספּן, נַכּוּר, און יוֹסֵף, און נַתְנִיָּה, און אַשְׂרָאֵלָה, די זין פון אָספּן; אונטער דער האַנט פון אָספּן, וואָס האָט נביא'יש געשפּילט לויט דעם אַיינשטעל פון דעם מלך. ³ פון ידוּתוֹנֵעַן, די זין פון ידוּתוֹנֵעַן: גַּדְלִיָּהוּ, און צרי, און ישַׁעְיָהוּ, חֲשַׁבְיָהוּ, און מַתַּתְיָהוּ—זעקס, אונטער דער האַנט פון זייער פּאָטער ידוּתוֹנֵעַן, וואָס האָט נביא'יש געשפּילט אויף אַ האַרף ביים דאַנקען און לויבן גאָט. ⁴ פון היִמְנֵעַן, די זין פון היִמְנֵעַן: בּוֹקְיָהוּ, מַתְנִיָּהוּ, עוֹזִיאֵל, שְׁבוּאַל, און ירימוֹת, חַנְנִיָּה, חַנְנִי, אַלִּיאָתָה, גַּדְלָתִי, און רֹמְמַת־עֶזְרָה, יִשְׁבָּקְשָׁה, מְלוֹתִי, הוֹתִיר, מַחֲזִיאוֹת. ⁵ די אַלע זיינען געווען זין פון היִמְן דעם מלכס זעער אין זאַכן פון גאָט—צו דער־הייבן נויִן האַרן, וואָרום גאָט האָט געשאַנקען היִמְנֵעַן פּערצן זין און דריי טעכטער. ⁶ די אַלע זיינען געווען אונטער דער האַנט פון זייער פּאָטער, ביים געזאַנג אין הויז פון גאָט, מיט צימבלען, גיטאַרן, און האַרפּן, פאַר דעם דינסט פון גאָטס הויז, לויט דעם אַיינשטעל פון מלך—אָסֵף, ידוּתוֹן, און היִמְן. ⁷ און זייער צאָל מיט זייערע ברידער, געלערנטע אין געזאַנג צו גאָט, אַלע קענער, איז געווען צוויי הונדערט און אַכט און אַכציק. ⁸ און זיי האָבן געוואָרפן גורל, אַ וואַך קעגן נאַ וואַך, אַזוי דער קלענסטער אַזוי דער גרעסטער, דער קענער אַזוי ווי דער תלמיד.

⁹ און דער ערשטער גורל איז אַרויסגעגאַנגען אויף אָספּן—אויף יוֹסֵפּן.

דער צווייטער גַדְלִיָּהוּ; ער און זיינע ברידער און זיינע זין—צוועלף.

¹⁰ דער דריטער נַכּוּר, זיינע זין, און זיינע ברידער—צוועלף.

- ¹¹דער פירטער אויף יצרין, זיינע זין, און זיינע ברידער
— צוועלף.
- ¹²דער פינפטער נתניהו, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹³דער זעקסטער בוקניהו, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁴דער זיבעטער ישראל, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁵דער אכטער ישעיהו, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁶דער ניינטער מתניהו, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁷דער צענטער שמעי, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁸דער עלפטער עזראל, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ¹⁹דער צוועלפטער חשביה, זיינע זין, און זיינע ברידער
— צוועלף.
- ²⁰צום דרייצנטן שובאל, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ²¹צום פערצנטן מתתיהו, זיינע זין, און זיינע ברידער—
צוועלף.
- ²²צום פופצנטן אויף ירמותן, זיינע זין, און זיינע ברי-
דער— צוועלף.
- ²³צום זעכצנטן אויף חנניהו, זיינע זין, און זיינע ברי-
דער— צוועלף.
- ²⁴צום זיבעצנטן אויף ישבקשהן, זיינע זין, און זיינע ברי-
דער— צוועלף.

²⁵ צום אַכצנטן אויף חַנּוּן, זיינע זין, און זיינע ברידער-
צוועלף.
²⁶ צום ניינצנטן אויף מלֹותִין, זיינע זין, און זיינע ברי-
דער-צוועלף.
²⁷ צום צוואַנציקסטן אויף אֶלְתָּהָן, זיינע זין, און זיינע
ברידער-צוועלף.
²⁸ צום איין און צוואַנציקסטן אויף הוֹתִירן, זיינע זין, און
זיינע ברידער-צוועלף.
²⁹ צום צוויי און צוואַנציקסטן אויף גַדְלָתִין, זיינע זין,
און זיינע ברידער-צוועלף.
³⁰ צום דריי און צוואַנציקסטן אויף מַחֲזִיאֹותֵן, זיינע זין,
און זיינע ברידער-צוועלף.
³¹ צום פיר און צוואַנציקסטן אויף רוֹמְמַתֵי־עֲנָרֵן, זיינע
זין, און זיינע ברידער-צוועלף.

כו ¹ פֶּאָר די אָפּטִילונגען פון די טויערלייט: פון די קרחים:
משֶׁלֶמְיָהוּ דער זון פון קוֹרָאן, פון די זין פון אָסָפֶן.
² און משֶׁלֶמְיָהוּ האָט געהאַט זין: זכָרְיָהוּ דער בְּכוֹר, יֵדִיעָאֵל
דער צווייטער, זבְדִּיָהוּ דער דריטער, יִתְנִיאֵל דער פירטער;
³ עִילָם דער פינפטער, יֵהוֹחָנָן דער זעקסטער, אֶלְיָהוּעִינִי
דער זיבעטער. ⁴ און עוֹבַד־אָדוֹם האָט געהאַט זין: שִׁמְעִיָה
דער בְּכוֹר, יֵהוֹנָדָד דער צווייטער, יוֹאָח דער דריטער,
און שָׁכָר דער פירטער, און נְתַנְאֵל דער פינפטער; ⁵ עֲמִיאֵל
דער זעקסטער, יֵשְׁשָׁכָר דער זיבעטער, פֶּעוֹלָתִי דער
אַכטער; וואָרום גאָט האָט אים געבענטשט. ⁶ און בִּי זיין
זון שִׁמְעִיָהן זיינען געבאָרן געוואָרן זין וואָס האָבן געוועל-
טיקט איבער דעם הויז פון זייער פאָטער, וואָרום זיי זיינען
געווען העלדישע גיבורים. ⁷ די זין פון שִׁמְעִיָהן זיינען געווען:

עֲתָנִי, און רַפָּאֵל, און עוֹבֵד, אַלְנָבָד, זיינע ברידער, העל-
דישע יונגען, און אַלִּיהוּ, און סַמְכָהוּ. ⁸די אַלע פון די
קינדער פון עוֹבֵד־אָדוֹמֶען, זיי און זייערע זין און זייערע
ברידער, העלדישע לייט מיט כּוֹחַ צוֹם דינסט; צוויי און
זעכציק פון עוֹבֵד־אָדוֹמֶען. ⁹און מִשְׁלֵמָהוּ הָאֵט געהאַט
זין און ברידער, העלדישע יונגען, אַכְצַן. ¹⁰און חוֹסֶה פון
די זין פון מָרְרִין הָאֵט געהאַט זין: שְׁמַרִי אִיז געווען דער
הויפט; הַגֵּם עַר אִיז נִיט געווען דער בְּכוֹר, אָבֶעֶר זיין
פֶּאָטֶער הָאֵט אים געמאַכט פֶּאָרן הויפט; ¹¹חֵלְקִיָּהוּ דער
צווייטער, טַבְּלִיָּהוּ דער דריטער, זַכְרְיָהוּ דער פִּירטער;
אַלע זין און ברידער פון חוֹסֶה—דרייצן.

¹²דידאָזיקע אָפּטִיִּלונגען פון די טויערלייט, די הויפט-
מענער, האָבן געהאַט וואַכן אַזוי ווי זייערע ברידער, צו
באַדינען אין הויז פון גאָט. ¹³און זיי האָבן געוואָרפן גורל,
אַזוי דער קלענסטער אַזוי דער גרעסטער, לויט זייערע
פֶּאָטֶערהייזער, טויער פֶּאָר טויער. ¹⁴און דער גורל אויף
מזרח אִיז געפֿאַלן שְׁלֵמָהוּ. און פֶּאָר זיין זון זַכְרְיָהוּ,
אַ קלוגן בעל־יועץ, האָבן זיי געוואָרפן גורל, און זיין גורל
אִיז געפֿאַלן אויף צפון. ¹⁵עוֹבֵד־אָדוֹמֶען צו דָרום, און
זיינע זין דאָס זאַמלהויז. ¹⁶און שוֹפִימֶען און חוֹסֶה, צו
מערב, ביים טויער שְׁלֵכֶת, לעבן דעם וועג וואָס גייט אַרויף
צו, אַ וואַך קעגן אַ וואַך. ¹⁷צו מזרח זעקס לויים, צו צפון
פִּיר אַ טאַג, צו דָרום פִּיר אַ טאַג, און ביי דעם זאַמלהויז צו
צוויי. ¹⁸פֶּאָר דעם פֶּאָרהויף צו מערב, פִּיר ביים וועג,
צוויי ביים פֶּאָרהויף. ¹⁹דאָס זיינען געווען די אָפּטִיִּלונגען
פון די טויערלייט פון די קינדער פון די קרחים און פון די
קינדער פון מָרְרִי.

²⁰און פון די לויים, אִיז אַחִיָּה געווען איבער די שאַצן

פון גאַטס הויז, און איבער די שאַצן פון די געהייליקטע זאַכן.²¹ די קינדער פון לעָדן, די קינדער פון די גרשוניס פון לעָדן, די הויפטן פון די פּאַטערהייזער פון לעָדן דעם גרשוני, זיינען געווען די יחיאלים.²² די קינדער פון די יחיאלים, זתם, און זיין ברודער יואל, זיינען געווען איבער די שאַצן פון גאַטס הויז.²³ פון די צמרים, פון די צהרים, פון די חברונים, פון די עוויאלים,²⁴ איז שבואל דער זון פון גרשום דעם זון פון משהן, געווען דער פירשט איבער די שאַצן.²⁵ און זיינע ברידער פון אליעזרן, זיינען געווען: זיין זון רחביהו, און זיין זון ישעיהו, און זיין זון יורם, און זיין זון זכרי, און זיין זון שלומית.²⁶ דערדאָזיקער שלומות און זיינע ברידער זיינען געווען איבער אלע שאַצן פון די גע-הייליקטע זאַכן וואָס דוד המלך, און די הויפטן פון די פּאַטערהייזער, די הויפטלייט פון די טויזנטן און די הונדערטן, און די חיל-פירער, האָבן געהייליקט.²⁷ פון די מלחמות און פון דעם רויב האָבן זיי עס געהייליקט אויף צו פאַרריכטן דאָס הויז פון גאַט.²⁸ און אלץ וואָס שמואל דער זעער, און שאול דער זון פון קישן, און אבנר דער זון פון נרן, און יואב דער זון פון צרויהן, האָבן געהייליקט, ווער נאָר עס האָט געהייליקט, איז דאָס געווען אונטער דער האַנט פון שלומיתן און זיינע ברידער.

²⁹ פון די צהרים, זיינען פּננהו און זיינע זין געווען פאַרן אויסנווייניקסטן דינסט איבער ישראל, פאַר אויפזעער און פאַר ריכטער.³⁰ פון די חברונים זיינען תּשבּיהו און זיינע ברידער, העלדישע יונגען, טויזנט און זיבן הונדערט, געווען פאַר דער אויפזעאונג איבער ישראל פון יענער זייט ירדן צו מערב, פאַר יעטועדער אַרבעט פון גאַט, און פאַר דעם דינסט פון מלך.³¹ פון די חברונים, איז ירִיה געווען דער

הויפט-פון די חברונים לויט זייערע געבורטן נאך די פאָ-
טערהייזער. אין פערציקסטן יאָר פון דודס מלוכה זיינען
זיי נאָכגעזוכט געוואָרן, און עס זיינען געפונען געוואָרן
צווישן זיי העלדישע גיבורים אין יעִזר-גלעד.³² און זיינע
ברידער, העלדישע יונגען, זיינען געווען צוויי טויזנט און זיבן
הונדערט, הויפטן פון פאָטערהייזער; און דוד המלך האָט
זיי אויפגעזעצט איבער די ראובנים, און די גדים, און דעם
האלבן שבט מנשה, פאַר אַלע זאַכן פון גאָט און זאַכן פון
מלך.

כז יאון די קינדער פון ישראל לויט זייער צאָל, די הויפטן
פון די פאָטערהייזער און די הויפטלייט פון די טויזנטן
און הונדערטן, און זייערע אויפזעער, וואָס האָבן באַדינט
דעם מלך אין אַלע זאַכן פון די אָפטיילונגען וואָס זיינען
אַריינגעקומען און אַרויסגעגאַנגען חודש פאַר חודש דורך
אַלע חדשים פון יאָר, זיינען געווען צו פיר און צוואַנציק
טויזנט אין איטלאַכער אָפטיילונג.

³²איבער דער ערשטער אָפטיילונג פאַרן ערשטן חודש
איז געווען יִשבָעם דער זון פון נבדיאלן; און אין זיין אָפ-
טיילונג זיינען געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.³³ פון די
קינדער פון פֶרֶץ איז ער געווען; דער הויפט פון אַלע חיל-
פירער פאַרן ערשטן חודש.

⁴און איבער דער אָפטיילונג פון צווייטן חודש איז געווען
דוֹדִי פון אַחֹם, און מיט זיין אָפטיילונג איז געווען מקלות
דער פירשט; און אין זיין אָפטיילונג זיינען געווען פיר און
צוואַנציק טויזנט.

⁵דער דריטער חיל-פירער פאַרן דריטן חודש איז געווען
בְנֵיהוּ דער זון פון דעם פֶהֶן יהוֹדָע, דער הויפט; און אין

זיין אָפּטײלונג זײנען געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
⁶דאָס איז בנְיָהוּ דער גיבור פון די דרייסיק און איבער די
 דרייסיק; מיט זיין אָפּטײלונג איז געווען זיין זון עֲמִינָדָב.
⁷דער פּירטער פֿאַרן פּירטן חודש איז געווען עֲשָׂהָאֵל,
 דער ברודער פון יוֹאָבָן, און זבֻדְיָהּ זיין זון נאָך אים; און
 אין זיין אָפּטײלונג זײנען געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
⁸דער פּינפטער פֿאַרן פּינפטן חודש איז געווען דער
 הויפטמאַן שמהות דער זֶרְחִי; און אין זיין אָפּטײלונג זײנען
 געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
⁹דער זעקסטער פֿאַרן זעקסטן חודש איז געווען עיראַ
 דער זון פון עֲקֵשָׁן פון תקוֹע; און אין זיין אָפּטײלונג זײנען
 געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹⁰דער זיבעטער פֿאַרן זיבעטן חודש איז געווען חֶלְץ
 פון פֶּלֶז, פון די קינדער פון אפרים; און אין זיין אָפּטײלונג
 זײנען געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹¹דער אַכטער פֿאַרן אַכטן חודש איז געווען סבֻכִי פון
 חוּשָׁה, פון די נֶרְחִים; און אין זיין אָפּטײלונג זײנען געווען
 פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹²דער נײנטער פֿאַרן נײנטן חודש איז געווען אַבִיעָזֶר
 פון עֲנָתוֹת, פון די בנימינער; און אין זיין אָפּטײלונג זײנען
 געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹³דער צענטער פֿאַרן צענטן חודש איז געווען מהרי
 פון נטוֹפָה, פון די נֶרְחִים; און אין זיין אָפּטײלונג זײנען געווען
 פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹⁴דער עלפטער פֿאַרן עלפטן חודש איז געווען בנְיָהּ
 פון פּרָצְתוֹן, פון די קינדער פון אפרים; און אין זיין אָפּ-
 טײלונג זײנען געווען פיר און צוואַנציק טויזנט.
¹⁵דער צוועלפטער פֿאַרן צוועלפטן חודש איז געווען

הָלְדֵי פֹּן נְטוּפָה, פֹּן עֲתֵנְיָאֵל; אֹן אִין זֵיין אָפֿטֵיִלֹונג זֵינען געווען פֿיר אֹן צוואַנציק טויזנט.

¹⁶ אֹן אִיבער די שבטים פֿון ישׂראל: פֿון די ראובנים אִין געווען דער פֿירשט, אַלִיעֶנֶר דער זון פֿון זכרִין; פֿון די שמעונים, שפֿטִיהוּ דער זון פֿון מַעֲכָה; ¹⁷ פֿון לֵוִי, חֲשִבְיָה דער זון פֿון קמוֹאֵל; פֿון אַהֲרֹן, צִדוֹק; ¹⁸ פֿון יהודה, אַלִיהוּ פֿון דודס ברִידער; פֿון יִשָׁשׁכָר, צִמְרִי דער זון פֿון מִכָּאֵל; ¹⁹ פֿון זבולון, יִשְׁמַעִיהוּ דער זון פֿון עֹבְדִיהוּ; פֿון נפתלי, יִרִמֹות דער זון פֿון עֹזִיָאֵל; ²⁰ פֿון די קִינְדֵער פֿון אפרים, הוֹשֶׁע דער זון פֿון עֲנֹזִיהוּ; פֿון דעם האַלבן שבט מנשה, יוֹאֵל דער זון פֿון פִּדְיָהוּ; ²¹ פֿון דעם האַלבן שבט מנשה אִין גלָעַד, יְדוּ דער זון פֿון זכרִיהוּ; פֿון בנימין, יַעֲשִׂאֵל דער זון פֿון אַבְנֵר; ²² פֿון דָן, עֲנַאֵל דער זון פֿון יְרוֹחַמֶען. דאָס זֵינען געווען די האַרן פֿון די שבטים פֿון ישׂראל. ²³ אֹן דוד האָט נִיט אויפֿגענומען זייער צאָל פֿון צוואַנציק יאָר אַלט אֹן אַרונטער; וואָרום גאָט האָט צוגעזאָגט צו מערן ישׂראל אַזוי ווי די שטערן פֿון הימל. ²⁴ יוֹאָב דער זון פֿון צרוּיָהן האָט אָנגעהויבן ציילן אֹן צומאַל נִיט געענדיקט, פֿון דעסטוועגן אִין געווען אִיבער דעם אַ צאָרן אויף ישׂראל; אֹן די צאָל אִין נִיט אַרִיין אִין דער דער ציילונג פֿון די צײַט געשעענישן פֿון מלך דוד.

²⁵ אֹן אִיבער די שאַצן פֿון דעם מלך. אִין געווען צומֶנֶת דער זון פֿון עֲדִיאֵל, אֹן אִיבער די שפֿייכלערס אִין די פעלדער, אִין די שטעט, אֹן אִין די דערפער, אֹן אִין די טורעמס, יְהוֹנָתָן דער זון פֿון עֲוִזִיהוּ. ²⁶ אֹן אִיבער די וואָס טוען פעלדאַרבעט בײַ דער באַאַרבעטונג פֿון דער ערד, עֹזִי דער זון פֿון פֿלוּבן. ²⁷ אֹן אִיבער די וויינגערטנער, שִׁמְעִי פֿון רָמָה; אֹן אִיבער וואָס אִין די וויינגערטנער פֿאַר

די ווינקעלערס, נבדי פון שפּם.²⁸ און איבער די אייל-
בערטבויםער און די ווילדע פייגנבויםער וואָס אין דער
נידערונג, בעל־חַנָּן פון גִּדְר; און איבער די איילקעלערס,
יוֹעָשׁ.²⁹ און איבער די רינדער וואָס האָבן זיך געפיטערט
אין שָׂרוֹן, שרטי פון שָׂרוֹן; און איבער די רינדער אין די
טאָלן, שפּט דער זון פון צד־לִין.³⁰ און איבער די קעמלען,
אוביל דער ישמעאלי; און איבער די איזעלינס, יחזקיהו פון
מרונות.³¹ און איבער די שאָף, יזו דער הגרי. די אַלע
זיינען געווען די אויבערלייט איבער דעם פאַרמעג וואָס
דער מלך דוד האָט געהאַט.

³² און יהונתן, דודס פעטער איז געווען אַ בעל־יוֹעָץ,
אַ פאַרשטאַנדיקער מאַן און אַ שרייבער. און יחיאל דער
זון פון חכמונין איז געווען מיט דעם מלכס זין.³³ און אחי-
תופל איז געווען דעם מלכס בעל־יוֹעָץ, און חושי דער
אַרפי איז געווען דעם מלכס גוטער פריינט.³⁴ און נאָך
אחיתופלן איז געווען יהונדע דער זון פון בניהון, און אַב־תָּר;
און דער חיל־פירער פון דעם מלך איז געווען יואב.

כח און דוד האָט איינגעזאַמלט אַלע האַרן פון ישראל,
די האַרן פון די שבטים, און די הויפטלייט פון די
אַפטיילונגען וואָס האָבן באַדינט דעם מלך, און די הויפט-
לייט פון די טויזנטן און די הויפטלייט פון די הונדערטן,
און די אויבערלייט איבער דעם גאַנצן פאַרמעג און פי
פון מלך און פון זיינע זין, מיט די הויפדינער און די
גיבורים—איטלאַכן העלדישן גיבור—קייין ירושלים. און דוד
המלך האָט זיך געשטעלט אויף זיינע פיס, און האָט
געזאָגט: הערט מיך צו, מיינע ברידער און מיינ פאָלק; ביי
מיר אין מיינ האַרצן איז געווען צו בויען אַ הויז פון רו פאַר

דעם אָרון פון יהוהס בונד, און פֿאַר אַ פּוסבענקל פֿאַר
 אונדזער גאָט, און איך האָב זיך אָנגעברייט צו בויען.
³אָבער גאָט האָט צו מיר געזאָגט: קענסט ניט בויען אַ הויז
 צו מיין נאָמען, וואָרום אַ מענטש פון מלחמות ביסטו, און
 בלוט האָסטו פֿאַרגאָסן. ⁴אָבער גאָט דער האָר פון ישראל
 האָט מיך אויסדערוויילט פון דעם גאַנצן הויז פון מיין
 פֿאָטער צו זיין אַ מלך איבער ישראל אויף אייביק; וואָרום
 יהודהן האָט גאָט אויסדערוויילט פֿאַר אַ פירשט, און אין
 דעם הויז פון יהודה, דעם הויז פון מיין פֿאָטער, און צווישן
 די זין פון מיין פֿאָטער, האָט ער מיך באַגערט, אויף צו
 מאַכן פֿאַר אַ מלך איבער גאַנץ ישראל. ⁵און פון אַלע
 מיינע זין-וואָרום פיל זין האָט מיר גאָט געשאַנקען-האָט
 ער אויסדערוויילט מיין זון שלמהן צו זיצן אויף דעם טראָן
 פון גאָטס מלוכה איבער ישראל. ⁶און ער האָט צו מיר
 געזאָגט: דיין זון שלמה, ער וועט בויען מיין הויז און מיינע
 הויפן, וואָרום איך האָב אים אויסדערוויילט פֿאַר אַ זון
 צו מיר, און איך וועל אים זיין פֿאַר אַ פֿאָטער. ⁷און איך
 וועל באַפעסטיקן זיין מלוכה אויף אייביק, אויב ער וועט
 זיין שטאַרק, צו טאָן מיינע געבאָט און מיינע געזעצן אזוי
 ווי היינטיקן טאָג. ⁸און אַצונד, פֿאַר די אויגן פון גאַנץ
 ישראל, דער עדה פון יהוה, און אין די אויערן פון אונדזער
 גאָט: היט אָפּ און זוכט נאָך אַלע געבאָט פון יהוה אַייער
 גאָט, כדי איר זאָלט אַרבן דאָס גוטע לאַנד, און לאָזן אין
 ירושה צו אַייערע קינדער נאָך אַיך ביז אייביק.
⁹און דו שלמה מיינ זון, ווייס דעם גאָט פון דיין פֿאָטער,
 און דין אים מיט אַ גאַנצן האַרצן, און מיט אַ וויליקער זעל,
 וואָרום אַלע הערצער פֿאַרשט יהוה, און יעטוועדער
 טראַכטעניש פון די געדאַנקען קען ער; אַז דו וועסט אים זוכן,

וועט ער זיך לאָזן געפינען פון דיר, אָבער אַז דו וועסט אים פאַרלאָזן, וועט ער דיך אַוועקוואַרפן אויף אייביק.¹⁰ קוק זיך אַרום אַצונד, וואָרום גאָט האָט דיך אויסדער-וויילט צו בויען אַ הויז פאַר אַ הייליקטום; זיי שטאַרק, און טו.

¹¹און דוד האָט געגעבן זיין זון שלמהן דאָס געמעל פון דעם פּאָדערהויז, און זיינע בננים, און זיינע שאַצקאַמערן, און זיינע אויבערשטובן, און זיינע אינעווייניקסטע חדרים, און דאָס הויז פון דעם דעק [פון אַרון];¹² און דאָס געמעל פון אַלץ וואָס איז געווען ביי אים אין געדאַנקען, פאַר די הויפן פון גאָטס הויז, און פאַר אַלע קאַמערן רונד אַרום, פאַר די שאַצן פון גאָטס הויז, און פאַר די שאַצן פון די גע-הייליקטע זאַכן,¹³ און פאַר די אָפטיילונגען פון די פּהנים און די לויים, און פאַר אַלערליי אַרבעט פון דעם דינסט אין גאָטס הויז, און פאַר די כלים פון דעם דינסט אין גאָטס הויז.

¹⁴„גאָלד אויפן וואָג, פאַר דעם גאָלד פון אַלערליי כלים פאַר יעטוועדער דינסט; פאַר אַלע זילבערנע כלים, אויפן וואָג, פאַר אַלערליי כלים פון יעטוועדער דינסט.¹⁵ און אויפן וואָג פאַר די גילדערנע מנורות מיט זייערע גילדערנע רערלאַך, לויט דער וואָג פון איטלאַכער מנורה מיט אירע רערלאַך; און פאַר די זילבערנע מנורות לויט דער וואָג פון אַ מנורה מיט אירע רערלאַך, ווי נאָך דער אַרבעט פון איטלאַכער מנורה.¹⁶ און גאָלד אויפן וואָג פאַר די טישן פון דער אויסלייגונג [פון ברויט], פאַר איטלאַכן טיש; און זילבער פאַר די זילבערנע טישן.¹⁷ און פאַר די גאַפּלען, און די שפרענגבעקנס, און די קאַנען, ריינע גאָלד; און פאַר די גילדערנע בעכערס, אויפן וואָג פאַר איטלאַכן בעכער;

און פֿאַר די זילבערנע בעכערס, אויפן וואָג פֿאַר איטלאַכן בעכער. ¹⁸ און פֿאַר דעם מזבח פֿון וויירוויך געלייטערטע גאָלד אויפן וואָג; און גאָלד פֿאַר דער געשטאַלט פֿון דעם רייטוואָגן, די כרוכים וואָס שפּרייטן אויס ודי פּליגלען און שירעמען איבער דעם אַרון פֿון גאָטס בונד. ¹⁹ דאָס אַלץ גיב איך דירן אין געשריפֿץ, פֿון דער האַנט פֿון גאָט וואָס האָט מיך געקליגט; אַלע אַרבעטן פֿון דעם געמעל.

²⁰ און דוד האָט געוואָגט צו זיין זון שלמהן: זיי שטאַרק און פעסט, און טו; זאָלסט ניט מורא האָבן און ניט אַנגוטן, וואָרום גאָט יהוה, מיין גאָט, איז מיט דיר; ער וועט דיר ניט אַפּלאָנן און ניט פֿאַרלאָנן, ביז די גאַנצע אַרבעט פֿאַר דעם דינסט פֿון יהוהס הויז וועט זיין געענדיקט. ²¹ און אָט זיינען די אָפּטיילונגען פֿון די כהנים און די לויים פֿאַר יעטוועדער דינסט פֿון גאָטס הויז; און דו האָסט מיט זיך פֿאַר יעט-וועדער אַרבעט איטלאַכן וואָס איז גערנוויליק, מיט קלוג-שאַפט פֿאַר אַלערליי אַרבעט; און די האַרן און דאָס גאַנצע פֿאַלק זיינען צו אַלע דייע באַפעלן.

כט און דוד המלך האָט געוואָגט צו דער גאַנצער אַייבי-זאַמלונג: שלמה מיין זון, וואָס אים איינעם האָט גאָט אויסדערוויילט, איז יונג און שוואַך, און די אַרבעט איז גרויס, וואָרום ניט פֿאַר אַ מענטשן איז דער פֿאַלאַץ, גאָר פֿאַר גאָט דעם האַר. ² און מיט אַלע מיינע כוחות האָב איך אָנגעגרייט פֿאַר דעם הויז פֿון מיין גאָט, גאָלד פֿאַר די גיל-דערנע זאַכן, און זילבער פֿאַר די זילבערנע, און קופּער פֿאַר די קופּערנע, אַיזן פֿאַר די אַיזערנע, און האַלץ פֿאַר די הילצערנע; אַניקלשטיינער און שטיינער צום אַיינפֿאַסן, גלאַנציקע און פּילפֿאַרביקע שטיינער, און אַלערליי טיייער געשטיין, און מירמלשטיינער לרוב. ³ און מער נאָך: ווייל

איך באַגער דאָס הויז פון מיין גאָט, האָב איך אַן אוצר
גאָלד און זילבער וואָס איך גיב אוועק פאַר דעם הויז פון
מיין גאָט, אַחוץ אַלץ וואָס איך האָב אָנגעגרייט פאַר דעם
הייליקן הויז: ⁴דריי טויזנט צענטנער גאָלד, פון גאָלד פון
אופיר, און זיבן טויזנט צענטנער געלייטערטע זילבער,
אויף צו באַלייגן די ווענט פון די הייזער; ⁵גאָלד ווו מע
דאַרף גאָלד, און זילבער ווו זילבער; און פאַר יעטוועדער
אַרבעט דורך דער האַנט פון מינסטערס. און ווער וויל
היינט מנדב זיין מיט זיין פולער האַנט צו גאָט?

⁶און די האַרן פון די פאָטעהייזער, און די האַרן פון
די שבטים פון ישראל, און די הויפטלייט פון די טויזנטן און
די הונדערטן, און די אויבערלייט איבער דעם מלכס
ווירטשאַפט, האָבן מנדב געווען. ⁷און זיי האָבן געשאַנקען
פאַר דער אַרבעט פון גאָטס הויז, גאָלד פינף טויזנט צענט-
נער, און אַדרפונים צען טויזנט, און זילבער צען טויזנט
צענטנער, און קופער אַכצן טויזנט צענטנער, און אַייזן
הונדערט טויזנט צענטנער. ⁸און די וואָס ביי זיי האָבן זיך
געפונען טייערע שטיינער, האָבן עס אוועקגעגעבן צו דעם
שאַץ פון גאָטס הויז, אונטער דער האַנט פון יחיאַל דעם
גרשוני. ⁹און דאָס פאָלק האָט זיך געפרייט וואָס זיי האָבן
מנדב געווען, וואָרום מיטן גאַנצן האַרצן האָבן זיי מנדב
געווען צו גאָט, און אויך דוד המלך האָט זיך געפרייט אַ
גרויס פרייד.

¹⁰און דוד האָט געלויבט גאָט פאַר די אויגן פון דער
גאַנצער אַיינוואַלונג, און דוד האָט געזאָגט: געלויבט ביסטו
גאָט דער האַר פון ישראל, אונדזער פאָטער, פון אייביק
און ביז אייביק. ¹¹דיין, גאָט, איז די גרויסקייט, און די
שטאַרקייט, און די פראַכטיקייט, און די אייביקייט, און

דער גלאַנץ, וואָרום אַלץ וואָס אויפן הימל און אויף דער ערד נאָר דיין; דיין, גאָט, איז די מלוכה, און די ביסט דערהויבן צום הויפט איבער אַלעם.¹² און עושר און כבוד זיינען פון דיר, און די געוועלטיקסט איבער אַלץ, און אין דיין האַנט איז כוח און גבורה, און אין דיין האַנט איז צו גרייסן און צו שטאַרקן אַלעמען.¹³ און אַצונד, אונדזער גאָט, דאַנקען מיר דיר, און לויבן דיין פראַכטיקן נאָמען.¹⁴ וואָרום ווער בין איך, און ווער איז מיין פאָלק, און מיר זאָלן האָבן בכוח מנדב צו זיין אַזויוואָס? נאָר פון דיר איז אַלץ, און פון דיין האַנט האָבן מיר דיר געגעבן.¹⁵ וואָרום פּרעמדע זיינען מיר פאַר דיר, און אַינגעוואַנדערטע, אַזוי ווי אַלע אונדזערע עלטערן; אַזוי ווי אַ שאַטן זיינען אונדזערע טעג אויף דער ערד, און אַן אַ באַשטאַנד.¹⁶ גאָט אונדזער האָר, דאָסדאָזיקע גאַנצע רייכטום וואָס מיר האָבן אַנגע- גרייט אויף דיר צו בויען אַ הויז פאַר דיין הייליקן נאָמען, איז פון דיין האַנט, און אַלץ איז דיין.¹⁷ און איך ווייס, מיין גאָט, אַז די פּרוווסט דאָס האַרץ, און באַגערסט רעכט- פאַרטיקייט. איך האָב מיט רעכטפאַרטיקייט פון מיין האַרצן מנדב געווען דאָס אַלץ; און אַצונד האָב איך געזען מיט שמחה ווי דיין פאָלק וואָס געפינט זיך דאָ האַט מנדב געווען צו דיר.¹⁸ גאָט דער האָר פון אַברהם, יצחק, און ישראל, אונדזערע עלטערן, האַלט דאָס אָן אויף אייביק, די טראַכטונג פון די געדאַנקען פון דיין פאָלקס האַרצן, און קער זייער האַרץ צו דיר.¹⁹ און שלמהן מיין זון גיב אַ גאַנץ האַרץ צו היטן דיין געבאָט, דיין אָנוואַגן, און דיין געזעצן, און צו טאָן דאָס אַלץ, און צו בויען דעם פאָלאַץ וואָס איך האָב צוגעגרייט.

²⁰ און דוד האָט געזאָגט צו דער גאַנצער אַיינוואַלונג:

לויבט נון גאָט אַייער האַר. און די גאַנצע אַיינוואַמלונג האָט געלויבט גאָט דעם האַר פון זייערע עלטערן, און זיי האָבן זיך גענייגט און זיך געבוקט צו גאָט און צום מלך.²¹ און זיי האָבן געשלאַכט שלאַכטאָפּפער צו גאָט, און אויפגע־בראַכט בראַנדאָפּפער צו גאָט, אויף מאַרגן פון יענעם טאָג, טויזנט אַקסן, טויזנט ווידערס, טויזנט שעפסן, מיט זייערע גיסאָפּפער, און שלאַכטאָפּפער לרוב פאַר גאַנץ ישראל.²² און זיי האָבן געגעסן און געטרונקען פאַר גאָט אין יענעם טאָג מיט גרויס שמחה, און זיי האָבן אַ צווייט מאָל געמאַכט שלמה דעם זון פון דודן פאַר אַ מלך, און געזאַלבת פאַר אַ פירשט פון גאָט, און צדוקן פאַר אַ כהן.²³ און שלמה האָט זיך געזעצט אויף דעם טראָן פון גאָט פאַר אַ מלך אויף דעם אָרט פון זיין פאָטער דודן, און ער האָט באַגליקט. און גאַנץ ישראל האָבן זיך צוגעהערט צו אים.²⁴ און אַלע האַרן, און די גיבורים, און אויך אַלע זין פון דעם מלך דוד, האָבן זיך אונטערוואָרפן אונטער שלמה המלך.²⁵ און גאָט האָט שלמהן הויך געגרייסט פאַר די אויגן פון גאַנץ ישראל, און ער האָט געגעבן אויף אים אַ קיניגלאַכן גלאַנץ וואָס איז ניט געווען אויף קיין מלך איבער ישראל פאַר אים.

²⁶ און דוד דער זון פון ישׂין האָט געקיניגט איבער גאַנץ ישראל.²⁷ און די טעג וואָס ער האָט געקיניגט איבער ישראל, זיינען געווען פערציק יאָר: אין חֶבְרוֹן האָט ער געקיניגט זיבן יאָר, און אין ירוּשָׁלַיִם האָט ער געקיניגט דריי און דרייסיק.²⁸ און ער איז געשטאַרבן אין אַ גוטער עלטער, זאָט מיט טעג, עושר, און כבוד; און זיין זון שלמה איז גע־וואָרן מלך אויף זיין אָרט.²⁹ און די זאַכן וועגן דודן, די ערשטע אַזוי ווי לעצטע, זיי זיינען באַשריבן אין די ווערטער

פון שמואל דעם זעער, און אין די ווערטער פון נָתָן דעם
נביא, און אין די ווערטער פון גֹד דעם זעער, ³⁰מיט זיין
גאנצער מלוכה, און זיינע גבורות, און די צייטן וואָס זיינען
אַריבער איבער אים און איבער ישראל, און איבער אַלע
קיניגרייכן פון די לענדער.